

BIBLIOTEKA

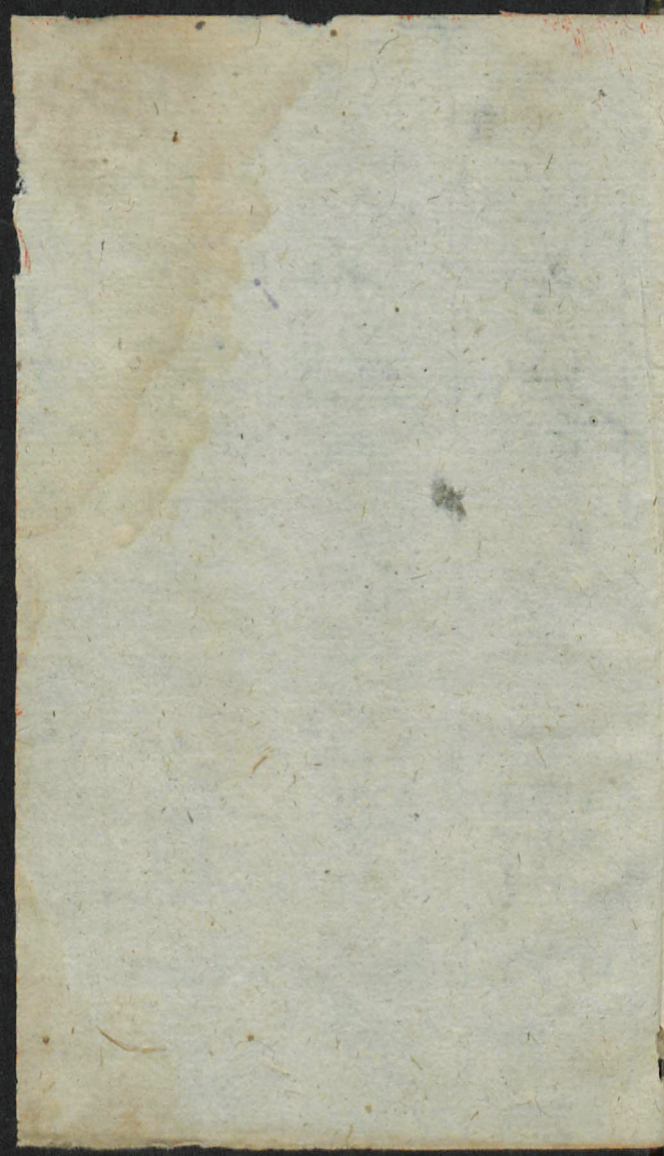
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVII 1,034

Lr

Missa na Barberia

1

Godna djele kapelana Dvor-
kijego, Pórnjaka. naučenoga,
njegovne kaplana Zyma-
denja Skusowego. Wydat go
jesna njeborak po Lwinje,
aby catemu Svojatu sjs do-
tato. Džo, sdyby sjs kto
takjemi brednjami bawit,
zgotu by umart, koi zabe-
uje zpod Stotaj Panickich
ozryrat, i njetjho njeu ho-
dit za učenoga i Drocija-
nego Matematyka, ale
za rubjara i z bura

[The text on this page is extremely faint and illegible due to significant fading and staining. It appears to be a list or a series of entries, possibly names or dates, arranged in approximately 15 horizontal lines.]

ARITHMETICA
CURIOSA.

XVII - 1034 - II

ARITHMETICA CVRIOS A.

A D

48,714

Perillustrem ac Generosum Dominum

D. FRANCISCVM
THEODORVM

Illustriissimi Domini

D. THEODORI
DÖNHOFF

Supremi in Regno Poloniæ
SVCCAMERARII,

Vislicen: Urzendonien: Serefewien:
GVBERNATORIS,

Grodnensis Oeconomie Administratoris
MAGNÆ SPEI FILIVM.

AUCTORE

R. P. ADALBERTO TYLKOWSKI
Societatis IESV in Collegio Varlauien:
pro tunc Phil: & Matheseos Professore.

CRACOVIÆ, Apud Stanislaum Piotrkowczyk,

S. R. M. Typographum.

48714

Exterminavit eam (*vineam*) Aper
Plalm. 76.

Vinea, Sarmatiæ, & pulcherrima vinea Regnum es,
Sed cui non vnus tristè minatur APER!
Tristè minetur APER, tales assueta dedisse
Dextra, dabit, morti, DŌNHOFIANA FEROS.

PERILLVSTRIS AC GE-
NEROSE DOMINE.

A Pud Te mea, sibi destinat domi-
cilium Arithmetica : admitte-
re ne cuncteris : Tua panè do-
mestica est, quæ inter studia Tui
Fratris, mei hîc Varsavia in
Philosophia Matheſiq; Auditoris,
concreuit : Gratus venire solet, quem fraterna
commendat gratia. Debeatur illa Tuo Fratri
Optimo, qui æquè numeros Virtutis atq; lite-
rarum prosequitur : quem, omnes credere bo-
num, magnum optare : quem, gratitudo illius
singularis, morumq; innocentia, mihi solatio; ho-
noribus iam hæc plena ætas, ornamento; rursus
erga nostram Societatem amor, ex quo sensum
illius Sanctissimi Martyris ac Diuino Spiritu ple-
nissimi Archipresulis Plocensis S. Iosaphati re-
latum in Process. Canoniz. mirificè suspicit, qui
eum pro bono Catholico non habebat, qui Socie-
tatem IESU non amaret, & putabat eos non esse
ex predestinatorum numero qui male de illa
loquerentur, hic inquam amor, dedit glorie.
Verum & Tibi debetur, cui obuias se offerunt
digni-

DEDICATIO.

dignitates, humeros ambiunt spes publica, domestici prope honores prensant, & Sanguis è vetustissima Nobilitate per Illustrissimum Parentem utrumq; deductus ad magna urget: quem Affinitates per nostram quâ late patet Poloniam, Romanum Imperium, votis ad præclara, incitant. Admitte igitur hospitem, & simul quod Tibi parat seruitium admitte, non ex vano præsumit se Tibi futuram vsui. Nam siuc Germani Tui secutus vestigia, paras Te clauo accingere Ecclesia magni gregis acturus Pastorem, quanti in Numeris, illa Pastorum lumina Gregorius, Ambrosius, ipse codex legis diuina vt de eius quadam parte loquitur D. Hieron. Epist. 103. Nonne totius Arithmeticæ mysteria continet? Quodsi verò Te rerum humanarũ arbitrum Tribunalia præstolantur, monet summus Iurium Magister Bartholus, (qui vt ipse in Tyberide fatetur in senio numeros edidicit.) Iudicia peragi non posse sine præsidio numerorum. Expectat in Comitijs salus publica liberam Tuam vocem? negat lib 1. Instit. cap. 17. Quintilianus Oratorem esse, qui Arithmeticam ignorat. Siquidem teste summo legum doctore, ac Aristotelis Magistro Platone, omnia misceri absq; numeris & confundi est necesse; numeri siquidem omnium bonorum causa: Idq; adeò, vt vetus

DEDICATIO.

*tus Pythagoraeorum crediderit Philosophia, per
 numeros mundum stetisse. Quod si etiam libeat,
 quo Te magis Tua inclinat indoles, aciem ingredi,
 ac in arena, Tuorum magis recepta Maiorum mo-
 re, Patriam asserere libertatem: & ibi quantos
 usus praestitura est Tibi Arithmetica? nec aciem
 formare, nec formatam reducere, nec campum
 militi parem designare, nec computum inire ho-
 stium, nec annonae stipendijq; rationes moderari
 nec ignibus uti missilibus quissiam ritè, absq; nu-
 merorum Scientia potuit. Ad Martia haec opera
 Illustrissimus Tuus invenis Tuis inclusus videtur
 Sanguis ebullire, qui neq; ad pacatas frigescit ar-
 tes. & in utroq; Parente habes quae inspicias
 Maiorum exempla. Ipsos tantummodò Tuos Il-
 lustrissimos contemplare Parentes, multa aspi-
 cies quae nonnisi cum gloria in Te transferre pos-
 sis. Pater, suavi moderatione ac rarissimo in
 aulis candore, humanitate, atq; in minimos etiam
 promptitudine, ita omnes deuinxit, ut à nemine
 sine Encomio memorari possit. Mater ad sum-
 ma quaevis ipsa nata, traxit in se illustrium Ma-
 tronarum decora & miro miscuit temperamen-
 so. Iam attolle oculos & altiores Maiorum Tuor-
 rum in monte quodam fame atq; gloria colloca-
 tos intuere. Non paucos ibi Senatores Regni,
 atq; Consiliarios Imperij, non paucos Exercituum*

D E D I C A T I O.

Generales, Praefectos, Terrarum Gubernatores, Legionumq̄, quas imiteris, aspicias. Non desunt illic, qui cursum Sanctitatis Ecclesiasticis etiam supremis insigniti traris, felicissimè peregerunt. Stetit illic qui omnibus maior mundi fortunis, ut pote ijs calcatis, in Canobio Pepliniensi, laudabiliter ad mortem usq̄ cucurrit. Eò festinat, qui Principis S. R. Imperij dignitatem Ecclesia, ac Canobio Andreouensi verus Alexander, eius dignissimus Abbatia Administrator, mihiq̄ non vnâ notus beneuolentiâ, intulit. Currit ad eandem aeternae gloriae metam Tuus ex Patre & Matre ijsdem Frater, Ioannes Casimirus, Coadiutor Abbatia Mogileñ. Decarus Floceñ. Canonicus Varsauiensis. Iam verò flecte oculos parumper & eos qui dignitate, saeculari fulserunt suspice. Vide, ad quàm Heroica Te inuitat Sigismundus Bidgostiensis & Socaliensis Gubernator, qui Domum Tuam Illustrissimæ Ssoliniorum iunxit familiae, assumptâ in Coniugem Magni illius, ac totâ Europâ celeberrimi Georgij Cancellarij Filiâ, hic Te inuitat, emulari amorem erga Patriam, pro qua ille se obsidem Tartarorum barbaræ ac fluxæ fidei sub Zborouia dedit. In hac monte Gloria est & Gaspar Palatinus Sira-dia, qui vos Illustrissimæ Koniecpoliorum Domus coniunxit, Victoriosissimi illius, ac supremi Exer-

cituum

DEDICATIO.

tituum Polonicorum Ducis, Stanislai, Cracouien-
sis Castellani, acceptâ in Matrimonium Filiâ :
coniunxit & Lescziniorum Illustrissima, datâ
Filiâ Boguslao Lesczinski Procancellario Regni,
ac Maioris Poloniae Generali Capitaneo; Coniun-
xit & Wehierorum, datâ Pomerania Palatino
Natâ alterâ. Ex hoc disce sapientiam, qua tan-
ti habita apud summos illos rerum aestimatores,
Sigismundum III, & Vladislaum IV, Reges Po-
loniae, ut dum Urbani VIII. Summi Pontificis
hortatu Comitia Vniuersi Christianorum Princi-
pes Coloniae Agrippinae instituisent; fuerit visus,
qui Maiestatem Legatus Polonicus sui Regis ac
Regni impletet. Qui dum Cæciliam Rena-
tam Vladislao Consortem à Ferdinando III
Imperatore in Poloniam reuehit, ab eodem fuerit
Princeps S. R. Imperij appellatus. Disce ab eo-
dem magnificentiam; arces duas è lapide, plures
è Materia, planè Regiâ amplitudine, Kru sine,
Viazdi & alibi erexit. Ponè hunc tantum Pa-
rentem, non degenerem specta Filium, Stani-
slauo Terra Vielunensis Praefectum, qui Legio-
nis praeses egregiè sub Beresleczo Ioanni Casi-
miro Regi probauit magnanimitatem; ac Do-
miui Vestra Ducalem Radiuiliorum mitram
adiunxit per Annam Supremi Mareschalci M.
D. L. Filiam. Gerardus Palatinus Pomeraniae

DEDICATIO.

*nia quam altè vos prouexit? nam imprimis cum
 Illustrissima Gente Opalinia coniunxit, tum
 Regie Piasorum miscuit, quando Ducis Brigen-
 sis Filiam sibi Matrimonio copulauit, & per hoc
 fecit vos affinitati innecti cum Illustrissimis Du-
 cibus de Ost.og, de Wisnowiec, de Czartorysko,
 & per hoc cum omnibus, qui è Magnis Ducibus
 Luthuania descendunt, adeoq; cum Ducibus Ma-
 souie, & per eos cum Augusta Austriacorum Do-
 mo, cum inclytis Hispanorum Regibus atq; Hun-
 garorum; cum Serenissimis Transluania Prin-
 cipibus: Ab hoc in consilijs assume dexteritatem:
 Vide Magnum Ernestum, qui tanti nominis
 mensuram impleuit, sociauitq; vos Comitibus
 von Donen / & Celsissimis Curlandia per Matri-
 monia Principibus. Hic Tibi specimen prabet
 fidelitatis in Patriam, ac in rebus difficillimis
 solertia, quâ felicissime inter Reges Polonia &
 Suecia pacem coneludit. Theodorus Tui Pa-
 truus Genitoris tantopere fidem Sigismundo III.
 probauit, ut ei Vladislaum IV ad capeffendum
 iure Electionis Moschovia Principatum commi-
 serit deducendum: ac Palatinum deinde crea-
 uerit Vdenssem. Fridericus, Sigismundus,
 Vladislaus Legionum praefecti vocant Te ad pa-
 ria. Vocat Hermannus ad Magnanimitatem,
 qui amissis Ducibus exercitus, locisq; ad Ciecio-
 ram,*

DEDICATIO.

*ram, fortissime dimicando contra Turcas, maluit
 gloriosa morti concedere vitam, quàm corpus
 barbaræ Seruituti. Parens fortitudinem, sed for-
 tunatiorem, quam sub Chotimo contra Turcas
 Magistri Legionum probârunt, docent Ernestus
 & Gerârdus, & hic quidem ingentes animos
 etiam in fortuna iniquio e nõ deponendos monet:
 qui ubi non deseruerunt, nondum esse conclama-
 tum: Suecorum Ductor Ioannes Wrangelius
 adeò Polonorum copias in Prussia conflictu attri-
 uerat, ut crediderit recenti metui omnia conces-
 sura: itaq; subito aduolat sub menia Torunen-
 sia, quæ Vrbs fidei parebat Gerardi, in tantumq;
 perculit timore ciues, ut arma abiecerint, sed Ge-
 rardus magno pectore, non solum suos animauit,
 hostem sustinuit, sed & cum infamia reiecit. Otto
 verò in eadẽ Prussia ac bello eodem, sanguine suo
 victoriam Sigismundo III de Gustavo Suecorum
 Rege obtinuit. Sed & Henrici considera ma-
 gnum robur, qui arduam suscepit legationem ad
 vicinam Electorem in negotio haud parùm, odio-
 so, uti est apud Piasecium, hic deinde creatus
 Palatinus Parnauiensis, ultimus eam dignita-
 tem gessit. Transeo in compendio Ioannem &
 Henricum Generales Praefectos Exercituum:
 transeo & eos, quorum ipse spectas gesta, Vla-
 dislaum & Ernestum Tribunos militiæ; omni-
 bus*

DEDICATIO.

*bus numeris absolutissimos, quorum ut gloria,
 Martia implet theatra, ita modestia laudes vitat.
 Vnius Te tantum admoneo, me Tuorum Maiorum
 solum eorum exempla Tibi proposuisse, quae
 reperi, postquam Livonia Polonia accessit. Quid
 verò antea ab illis in Prussia & Livonia fuerit
 gestum, cum Gentiles vera Religioni subijcerent,
 ac illas ad notitiam Dei Gentes erudirent, quòd
 praeteream: temporibus illis tribue, quibus plu-
 rima geri, paucula aut nulla committi literis,
 moris erat; At si ad ipsos Te fontes Tuae Gentis
 deduxero, quanta ibi Illustrum exemplorum
 series? Verum hanc materiem alteri cura ser-
 uo. Plena est Patria Vestra Vestphalia memoriâ
 Maiorum Vestrorum non ut quidam scripsit Fran-
 conia ad Mosam (nam nulla est Franconia ad
 Mosam) sed siue inde prodierint, siue aliunde
 dederint initia, in praesenti non disquiro. Illud
 censuerim cum doctissimo Societatis nostrae Sym-
 bolista Petra Sancta in tesseriis Gentilitijs, quòd
 Vobiscum habeant Stemma commune, Grado-
 cij, in Anglia & Treuartheni: in Misnia Gre-
 siogij: in Mediolanensi Padagiani, qui illu-
 strem Sanctitate & Sapientia dederunt Ecclesia
 toti Pastorem Alexandrum II. Vobiscum familia
 quaedam Regum Persiae. Pari etiam passu ad
 gloriam*

DEDICATIO.

gloriam Tibi praeunt, qui è Materna Illustrissimamq; von Bessen Domo prodierunt, quorum pauculos Tibi in exemplum memorabo: cum omnes Mater Tua, veluti in compendium in se collectos Tibi representet. Vix certè aliqua Illustris in Germania Domus cui non sit Vestra, vel per affinitates innexa, vel per dignitates amula. Tot enim protulit Praesules pietissimos, Generales Exercituum Tribunosq; fortissimos, Consiliarios Caesarum intimos, eorumq; Locum cum dignitate Tenentes. Auunculus Matris Tuae Archiepiscopatum Salisburgensem rexit laudatissime, quae quanta sit dignitas, ille solus ignorat, qui in rebus Imperij Romani nouus est. Frater ex Sorore Matris Tuae Dux Portia Moderator aulae Caesareae apud modernum Leopoldum. Aua Materna ex Domo Auspergiorum, quorum vnus Ferdinandi III. Domum rexit: in quo genere obsequij ita meruit, vt Vellus aureum meritis fuerit. Pater Maternus Consiliarij intimi munus egit apud Ferdinandum II. cuius Consilij non parum innixi illi triumphis, de rebellibus, de Heresi, de hostibus. Auis Matris, Mareschalci dignitatem gessit in aula Maximiliani Ducis Austriae. Patruus, Principatum Vratislauensem cum summæ Sapientiae laude administravit. Sed si omnia Tibi recensuero decora, magnam partem,

Anna-

D E D I C A T I O.

Annalium Germanicorum adducam. Nullum gestum bellum, cui Materna Domus non aliquem impenderit : nulla dignitas, quam non saltem in aliquo ex affinibus gesserit : nullum Consilium Cæsareū, ad quod aliquis ex eius Sanguine non accesserit. Si verò affinitates numerauero, ferè magnā partem Procerum Germania, producam. Si fortiter gesta? omnia propè bella describam. Si antiquitatem Sanguinis? origines Imperij Occidentalis attingam. His Maioribus editus es, ad horum Te imitationem Tua Indoles stimulat : eorum ut artes assumes, vouent spes publica : quibus sine Arithmeticæ praesidio, si diuino Platoni fides lib. de Repub. 7. satis respondere non potes. Nam Arithmeticæ omnis pars bona, omnis Scientia cogitur esse particeps. Munus quod fere multas continet cyfras, sed ubi Tu unitatem; unum in omnibus querendo Dei ac Patriæ Honorem, adieceris; in eam excrescet summam, quā Tuorum Maiorum gesta adaeques. Meum est interim votum, ut aetatem Deus Tuam multiplicet, augeatq; Virtutibus, ac faustis successibus; aduersa subtrahat, ut tandem posteritati etiam Tuorum Heroicorum facinorum Optimus Arithmeticus diuidas exempla, Vale. Varsa-

nie in Collegio Societatis J E S U.

Anno 1 6 6 8.

Aug. 1.

ARITHMETICÆ NATVRA.

Rithmetica est scientia numerorum supputatrix. Duplices habet partes, simplices & compositas, his addi solent Progressiones, proportionones, Radicum extractiones: addi & aliqua occasionaliter: tum etiam diuinationes: quæ nos singula rotidem capitibus explicabimus. Præmittamus interim definitiones.

Digitus numerus est qui est denario minor, *articulus* qui in 10. partes diuidi potest & cyfrâ clauditur vt 10. 20. *Linealis* qui per vnitates crescit vt 2. 3. 4. 5. &c. Sed inchoandus est à 2. quia 1. non est numerus sed principium numeri. *Superficialis* seu *planus*, qui habet longitudinem ac latitudinem; cuius species sunt. *Triangularis* qui procreatur ex summa progressionis Arithmeticæ ab 1. incipientis, cuius differentia est 1. vt ex 1. 2. fiunt 3. ex 1. 2. 3. fiunt 6. *Quadratus* nascitur ex summa progressionis Arithmeticæ, ab 1. incipientis, cuius differentia est 2. vt ex 1. & 3. fit 4. ex 1. 3. 5. fiunt 9. *Pentagonus* oritur ex summa Progressionis Arithmeticæ incipientis ab 1. cuius differentia est 3. vt 1. & 4. fiunt 5. rursus 1. 4. 7. fiunt 12. *Hexagonus* ex eadem summa sed habente differentiam 4. vt 1. & 5. fiunt 6. & 1. 5. 9. fiunt 15. qui est numerus Hexagonus. *Heptagonus* ex eadem progressionem, sed habente pro differentia 5. &c. Numerus alterâ parte longior, oritur ex duobus solâ 1. differentibus: v

ter 2. sunt 6. ter 4. sunt 12. *Planicentrales*, sunt qui præter latera habent unitatem in medio.

Numerus *Solidus* est, qui ex tribus in se multiplicatis gignitur ut 2. 3. 4. sunt 24. estq; aut *cubus*, aut *parallelopipedum* quod ex duobus consurgit cubis, *Pyramis* erit si pro basi habuerit triangularem ut plerimum: & aggregentur omnia triangula, ita ut à basi lata incipiat, & inde desinat. Sunt & aliæ denominationes Numerorum, ab alijs figuris Geometricis, sed ut parum utiles omittimus; alias verò definitiones ubi egerimus de Numerorum proportione adducemus.

C A P V T I.

De partibus Arithmetica simplicibus.

Numerantur partes quinque: Numeratio, Aditio, Subtractio, Multiplicatio, Diuisio, eo discendæ ordine quo ponuntur, siquidem posteriores includunt præmissas: quas ubi exposuerimus, adiungemus de fractis numeris, de Progressione; & Combinatione doctrinam.

§. 1. De Numeratione.

Numerorum figuræ veluti literæ sunt 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. ex his cæteri omnes tanquam voces consurgunt, quos numerare est quasi legere, quæ lectio hæc Regulâ unicâ constat. Primus à tuâ dexterâ numerus seipsum significat, secundus seipsum decies, tertius centies, quartus millies, ad quem ubi venisti, fac notam: rursus hic ipse, semel seipsum significat, tot scilicet millia, quot eius figura notat; secundus decem:

decem : tertius centum, quartus mille, & sic deinceps, hæc arte numerabis, quot stadia Theon totius terræ soliditati attribuit nempe 98000000000000. Hoc est nonagies octies millies millies millena millia, vel nonaginta octo milliones millionum. Item quot in tota terra stare possint homines. nimirum inuenisti apud Kirriolum 168217082000000; hunc numerum ita exprimes : Centum sexaginta octo milliones millionum, ducenta septem decim millia millionum, octuaginta duo milliones. Item charta Colonienfis exhibet iugera totius Europæ 316278. Asiæ 3194000. Affricæ 3136000. In Affrica verò sola Peruuia habet iugera 2344000. Noua Hispania 2744000. Hos numeros iuxta datam regulam enunciabis ac leges facillimè.

Sed Latini alijs numerorum notis utebantur, litteras scilicet assumendo, illarum valor hic est I notat. 1. V 5. C 100. D 500. L 50 X 10. M 1000. quod etiam subinde hoc modo exprimitur ∞ . manserunt hi numeri in libris potissimum historicorum. De his dantur tres regulæ. Prima, cum repetuntur hæc litteræ, augetur numerus, vt XXX sunt 30. CC sunt 200. Secunda regula, virgula his numeris superiecta notat tot millia, vt \bar{V} 5000. si verò duplex superijciatur virgula tot notabit millia millium. Tertia regula, cum maiori minor præponitur tantum de trahit è maiore, quantum ipse valet, vt XC 90. XL sunt 40.

Romani vt est apud Plinium lib. 33. c. 10. dum exprimerent magnos numeros millia reijciebant, vt Sueton. in Caligula, vicies millies sestertium non toto verrente anno absumpsit, reticetur millia, hic numerus

nostris v'sualibus notis sic exprimendus 20000000000.
 quæ summa calculo Snellij, facit coronatos Gallicos
 675000000. coronatus valet, grana auri 71. Aureus
 verò Vngaricus grana 73. Igitur quando aureus va-
 let florenos sex, Polonicos coronatus valebit flore-
 nos quinque, grossos 25. nostrates, sestertium verò va-
 let aureos 35. Simile est apud Plin. lib. 9. c. 35. vbi
 vnionem, quem Cleoparra propinauit Antonio, ta-
 xat centenis sestertijs subintelligit centena millia,
 id est coronatis 2500000.

Græci numeros suos exprimebant per myriadas :
 myrias verò continebat 10000. Sic Herodotus lib. 7.
 copias Xerxis, quas in Græciam duxit, ait confecisse
 viginti octo myriadas, ter mille ducentos viros. Nu-
 merus hic nostro more sic scribitur 283200. Moysis
 exercitus constabat 1000150 vti scribit Iosephus l. 3.
 Sardanapalus exposuit aureos 57300275757. vti sup-
 putat Agricola & cū thesauro aureorū 145000000000.
 concremari voluit. Salomon in templi fabricam im-
 pendit Coronatos Gallicos 13695380050.

Augustus in tutelam imperij quotannis expende-
 bat coronatos 1200000. In bello Troiano Græci pe-
 rierunt 880000. Troiani verò 686000. Tributum
 Romanorum annuum Budæus lib. 3. ponit, in auro
 1400000000. Numerus sequens ponitur à Dan.
 Schwennero maior quàm esset, si globus conficere-
 tur ex granis papaueris æqualis globo terraquæo
 8000000000000000000000000000000000000000
 Numerus verò sequens est maior numerus granorum
 papaueris, quæ intra concauum firmamenti conclu-
 derentur 100

tot anni sunt ex quo exusta Troia. Sic deduco quot anni ex quo vixit Homerus. Vixit enim ante Romanam conditam annis 160. Roma verò condita ante Christum Annis 752. Hoc modo etiam colligo, quot operarij vniuersim laborarint circa famosissimum Salomonis templum, quos ita recenset Villalpandus tomo 2.

Præfecti in Libano operarum.	3600.
Præfecti qui adstabant Regi.	3300.
Operarij Hierosolimitani.	165000.
Profelyri onera portautes.	70000.
Latom.	80000.
Latomorum Præfecti.	36000.
Serui Hyram,	80000.

Hoc modo & numerum vasorum eiusdem inibis

Templi. Erant enim

EX AVRO.		EX ARGENTO.	
Pateræ	20000		40000.
Candelabra	10000		20000.
Canthari	80000		160000.
Phyalæ	100000		200000.
Lances	80000		160000.
Crateres	60000		120000.
Mensuræ	20000		40000.
Acerræ	20000		50000.
Tubæ			200000.
Instrumenta Musica			400000.

Item annorum ab orbe condito inibis rationem.

Anni ab orbe condito iuxta quosdam.

Ad diluuium	1656.
Inde ad fœdus cum Abraham	458.

Inde

Inde ad legem Mosaicam	430.
Inde ad Templum Salomonis	480.
Inde ad captiuitatem Babylonis	437.
Inde ad liberationem per Cyrum	70.
Inde ad natum Christum	456.
Inde ad modernum annum	1668.

Summa 5655.

Contingit autem non rarò, vt numeri addendù sint rationis diuersæ v. g. grossi, solidi nummi. Item apud Astronomos signa, gradus, minuta, secunda, tertia. Tali casu ita disponendi vt à maioribus incipiendo sequantur se minores ordine. Sed quoties solidi tres consurgunt, addendus grossis grossus vnus; quoties grossi 30 addendus florenis vnus florenus. Similiter apud Astronomos quoties gradus 30. tum loco eorum addenda signis vnitas; & quoties minuta 60. addenda vnitas gradibus. & quoties 60. secunda addenda vnitas minutis, & sic deinceps, additio verò in praxi debet semper à minimis inchoari. sint exemplo.

fl.	gr.	solidi.
3.	6	2
2	7	1
	5	2
	12	1

Solidi 6. faciunt grossos 2. itaq; ad grossos addo 2. deinde grossorum colligo summam, qui cum additis 2. consurrexerunt 32. itaq; pro 30. grossis addo vnitatem ad florenos. quos cum hoc adiecto in summam reduco, suntq; flor. 6. gr. 2.

In Astronomicis sit exemplum.

Signa.	gr.	min.	sec.	Tert.
1	16	50	26	18
2	9	6	13	15
4	11	18	36	3
Summa 7	36	74	75	36

Sed quoties plura signa confurgunt quam 12. abijcienda 12, residuum dat summam Astronomicam.

Fundamentum huius regulæ est illud axioma : *Totum est æquale suis partibus simul sumptis.*

Probationem additionis aliqui instituunt, abijciendo ex addendis quoties possunt 9. itemq; ex summa collecta : Si residua fuerint æqualia aiunt se probè operatos. Sed non fido : Audi Pyrgopolinicen militem iactabundum apud Plautum, is iactat se vno prælio cæcidisse hostium 150. altero eodem die instructo 100. tertio 30. quarto 60. Artotrogus adulator in summam colligit, & ait occisos 7000. dices juxta hanc probationem, sincerè peractam additionem. Similiter hanc ineptam additionem saluat probatio per 9.

$$\begin{array}{r}
 642 \\
 352 \\
 \hline
 886
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{c}
 \cancel{44}
 \end{array}$$

Tutius fuerit additionem repetere, tutissimum subtractione explorare, partes à summa subducendo.

§. 3. De Subtractione.

Subtractio est inquisitio residui numeri postquam è summa aliquid fuerit ablatum. Exemplum regulam

Iam illustrabit. Fuerunt cuiusdam fl. 1999, expendit fl. 696, quærit quid illi superfit. sic agat; disponat numeros, maiorem supra, minorem infra, ita ut primi à dextra directissimè sibi subiaceant, & subducatur lineâ in hunc modum.

$$1999$$

$$696$$

$$1303$$

Tum incipiat à dextris subtrahere inferiorem à superiore, ut hic sex à nouem & residuum infra lineam scribere. Rursus subtrahit 9 à 9, quia manet nihil, infra lineam cyfra ponenda, quæ semper ponenda quoties manet nihil: tum subtrahat 6 à 9 manebunt 3, demum ab unitate nihil subtrahitur, idcirco illa ipsa infra lineam scribenda; quod in similibus casibus seruandum. Summa itaq; residua quam iste quærebat est 1303. Sic deprehendes quo anno aliqua res adscripta, si numerum ei adscriptum, è præsentî anno subduxeris. Ita inuenies quantum superfuit auri, quod Salomoni in fabricam templi Dauidi reliquerat, postquam eo vestiuit columnas. Legatum Dauidis erant.

Scuta Romana 1817654024

In columnas expensum 9690078

Itaq; residuum, Scuta 1720743946

Iam vero accidit aliquando ut notæ inferioris numeri, sint maiores quàm superioris, ut in hoc exemplo.

$$7653$$

$$789$$

$$111$$

$$6864$$

rum subtractio hoc modo procedet 9 à 3 subtrahere non possum, itaq; à 10 quos à sequenti accommodo, & statim sequenti octo suppono 1, Nouem itaq; subtraho à 10 manet 1 cui addo superpositum 3 & fiunt 4, quod 4 sub linea pono. Eodem modo sequens 8, quod propter additam 1 euasit 9 subtrahere non possum à 5 subtraho à 10 & sequenti qui est 7 addo 1 ut iam sint 8. Nouem itaq; à 10 postquam abstraxi, manet 1. illi addo superiores 5, ut fiant 6, hoc 6 sub linea pono demum 1 quod ratione abstractionis proximæ prodijt abstraho à 7, residuum efficitur 6, quod sub linea pono, summa itaq; relinquitur 6864.

Contingit ad subtractionem adduci numeros, disparatis, ac inæqualibus rebus alligatos. Nam apud Mercatores occurrent floreni v. g. grossi, solidi: Apud Astronomos signa, gradus, minuta, secunda, Tertia, &c. Inprimis disponendi illo ordine ut à sinistris sint numeri maximi, à dextra tua minimi, & illis supponantur subtrahendi. Quodsi aliquando maiores numeri sint in inferiori ordine, quàm ut possint abstrahi à superiore, tunc antecedentium vnus accipiendus, & in minores resoluendus & ita fiat subtractio, v. g. si solidi 2 ab 1 abstrahendi, ex grossis vnus in solidos resoluendus eruntq; iam solidi 4, & sic iam duorum ab illis fieri potuerit subductio. Idem in Astronomicis faciendum. sit exemplum, 7.

	fl.	gr.	sol.
	7	21	1
Subtrahendi	2.	28.	2.

Duos solidos ab vno non possum subtrahere, itaque ex grossis assumo tres solidos, ut maneat grossi solum

lum 20. & sic à 4 abstraho duos & sic deinceps. residuumque manebit

fl.	gr.	sol.
4	22	2

In Astronomicis fit exemplum.

Sig.	gr.	min.	sec.	tert.
2.	6.	19.	18.	6
Subtr. 1.	7.	22.	36.	7.
0	29	56	41	59

Pari proportione de similibus varietatibus discurrendum, dabimus exemplum, satis usuale: Natus quispiam anno 1628 April die 19. hora 5 post meridiem: modo annus currit 1668 Jan. 20. hora mar. 10. Anni imprimis completi sunt sumendi, non octauus quia hic labebatur, sed septimus, idem de mense, diebus, horis & erit. 1627 Mensis Martius, dies 19. ad meridiem eius computando more astronomico, horæ insuper 5 loco mensis est numerus positus quotus scilicet est Martius in ordine, scilicet, 3. eodem modo annus præsens resoluendus.

Anni	Mens	Dies	Hora
1667	0	19	22
1627	3	19	15
39	9	0	17

Residuum dat, quod annos ille, dies & horas. viuit

Ratio Regulæ subtractionis est. Quando partes in quas est totum diuisum sumuntur simul, sequantur totum

Examen per additionem est tutissimum in præceden-

denti ratione fundatum. Addatur summa residua minori numero : quæ si confecerit numerum maiorem bona est operatio.

S. 4. De Multiplicatione.

Multiplicatio est inquisitio summæ ortæ ex ductu dati numeri in datum numerum : seu eiusdem summæ repetitæ per certum ordinem collectio. ex qua definitione & vsus, innotescit e. g. Volo scire quot horas habuit annus, cùm dies habeat 24 horas, annus verò dies numeret 365 : vnum numerum ex his, sequenti modo per alterutrum multiplico, prodit summa horatum anni.

Triples autem casus in multiplicatione contingit, *vel* tam multiplicans quàm multiplicandus, vnâ absoluitur figura : *vel* alteruter pluribus : *vel* vterque.

Si vterq; vno constat numero ? tum inspicie tabulam Pythagoricam, vnum numerum quærendo in supremo versu; alterum in prima columnâ à tuis finistris, ac vbi concurrerint lineæ, in angulo comunis summa dabitur. Tabula Pythagorica sic habet.

Potest

1	2	3	4	5	6	7	8	9
2	4	6	8	10	12	14	16	18
3	6	9	12	15	18	21	24	27
4	8	12	16	20	24	28	32	36
5	10	15	20	25	30	35	40	45
6	12	18	24	30	36	42	48	54
7	14	21	28	35	42	49	56	63
8	16	24	32	40	48	56	64	72
9	18	27	36	45	54	63	72	81

Potest tabula in digitis expediri quando numeri maiores quinarijs: qui ita disponendi. Pollici. 6. Indici. 7. medio 8, annulari 9, minimo dandi. 10, & hoc in vtraque manu fiat vis itaq; v. g. in digitis exprimere in ordine ad presentem vsu 8, deprime digitos tres, maneat duo erecti &c. iam ergo e. g. inquiris; quot faciant, septies octo, in vna manu pone 7. in alia 8 & erunt in vna manu tres depressi digiti, in altera duo, & hi, decades quinas denorant, id est 50 erecti vero digiti in vna manu duo, in altera tres, multiplicentur mutuo, dabunt 6, igitur septies 8, sunt 56. Si alteruter constet vno numero, vnum numerum pone infra, plures supra, & subduc lineâ, vt patet in exemplo, in quo per 6. multiplica 9. fient 54, scribe

scribe 4 sub ipso nouem, antè 4 verò quinque. rursus, sexies 8. faciunt 48, scribe 8. sub 8, & 4. vltèrius remoue. demum sexies 7 sunt 42 scribe duo sub 7 & 4 remoue : deniq; summam adde & opus absoluisti.

$$\begin{array}{r}
 7 \ 8 \ 9 \\
 \ 6 \\
 \hline
 \ 5 \ 4 \\
 4 \ 8 \\
 4 \ 2 \\
 \hline
 4 \ 7 \ 3 \ 4
 \end{array}$$

Quodsi utròq; constet pluribus figuris, vti cum supra indicati dies anni 365 ducendi fuerunt in horas 24. similiter maiorem scribe supra, minorem inferius, & subduc lineâ hoc modo.

atq; primo omnes superiores per 24

yltimum inferioris multiplica, scilicet per 4 vt

$$\begin{array}{r}
 3 \ 6 \ 5 \\
 \text{per } 4 \\
 \hline
 2 \ 0 \\
 2 \ 4 \\
 1 \ 2 \\
 \hline
 \end{array}$$

Summa 1 4 6 0

& fac additionem vt vides factam. Rursus multiplica omnes superiores per secundam figuram inferiori vt in præsentanti per 2. & adde, & si plures fuissent eodem modo procedendum esset.

$$\begin{array}{r}
 3 \ 6 \ 5 \\
 \ 2 \\
 \hline
 1 \ 0 \\
 1 \ 2 \\
 6 \\
 \hline
 7 \ 3 \ 0
 \end{array}$$

Ad:

Addantur iam summæ hoc modo vt quo poster-
rior, eò vna figurâ recedat versus sinistram, vt

$$\begin{array}{r} 1460 \\ 730 \\ \hline 8760 \end{array}$$

prodibunt horæ anni vnus.

Quod si occurrerint cyfræ aliquæ in extremo lo-
co versus dextram in multiplicatore, illarum inte-
rim non habeatur ratio, & per reliquos fiat multi-
plicatio, ac summæ tandem toti, cyfræ illæ appo-
nantur in fine.

Si verò in medio multiplicatoris cyfræ occurre-
rint, illarum etiam ratio non habeatur interim: sed
solum quando addentur summæ, eo loci quo erant
cyfræ: ad tot spatia quot cyfræ fuerunt, retrahâ
summæ debebunt versus sinistram.

Quod si acciderit vt in multiplicatore solæ fue-
rint cyfræ cum vnitâ, tum solæ cyfræ extremi-
tati multiplicandorum numerorû adiungendæ erunt,
& absoluetur multiplicatio. exemplo esto. Salomon
domi snæ aluit homines. 891450. vt est apud Villalp.
demus quòd in singulos exposuerit annuatim fl. 100
itaq; exposuit. fl. 89145000. Idem equos aluit 57600,
demus quòd tantum in singulos exposuerit fl. 10,
itaq; in vniuersos expendit fl. 576000.

Potest etiam occurrere vt aut multiplicans, aut
multiplicandus sint fracti. v. g. emit quis panni vl-
nas 16. vnâquamq; fl. $5\frac{1}{2}$ valor fractionis modo
infra ostendendo inquiratur, hîc est gr. 15, ad pares
minutias tota summa redigatur. hoc est in grossos
resol.

resoluatur multiplicando per 30, erunt gr. 150. quibus adde grossos fractionis 15 fient 165. hos multiplica per 16, consurgent grossi 2640 pro panno dandi, quos si in florenos redigere volueris, diuide per 30. & prodibunt fl. 88. pro panno persoluendi.

Potes & hoc modo iuxta *stam 2. Elem.* multiplicare v. g. 27 per. 33. adde inuicem fient 60. medietatem abijce, & 30 medietatem in sese duc fient 900. Iam accipe differentiam inter multiplicantem 33 & multiplicandum 27, est 3. hanc in se duc, fient 9, hoc 9 subtrahe ex productis 900. residuum 897 est quæsitus.

Per multiplicationem elicimus quot puluisculos contineat milliare germanicum & si puluisculi sint tam minuti, vt 10, adæquent diametrum vnus grani papaueris, operatio sic procedit.

Granum hordei continet 4 grana papaueris. digitus 4 grana hordei palmus 4 digitos, pes palmos 4. Cubitus pedes 4. Passus geometricus cubitum vnū & quartam partem vnus cubiti. Pertica passus duos. stadium perticas 62 & vnus perticæ dimidium. **Milliare Geometricum** stadia 8. milliare Germanicum geometrica 4 seu stadia 32 Perticas 2000. Passus 4000 Cubitos 5000 Pedes 20000 Palmos 80000. Digitos 320000, Grana hordei 1280000, Grana papaueris 5120000 puluisculos prædictos 51200000.

S. 5. De Diuisione.

Diuisio est inuentio numeri qui manifestet quoties diuisor indiuidendo contineatur. Contingit autem vt sit *rei* diuidendus in specie minor quàm diuisor,

vt cum

vt cum tres florenos volo in sex partiri; vel vt diuisor sit vnus figuræ, vel vt sit plurium figurarum, vel quod contineat cyfras. Si diuisor fuerit maior diuidendo vt contingit cū v. g. tres floreni in sex partes sunt diuidendi: tum resoluendus ille minor numerus in terminos minores, v. g. florenus in grossos, vt in proposito tres floreni in grossos 90, hoc ergo 90 diuidendum erit per 6 modo statim explicando. (loquimur vbiq; de florenis Polonicis.) Si diuisor fuerit vnus figuræ vti est in proposito casu sic colloca vt diuidendo sublit diuisor sub prima à sinistra si illa fuerit maior quam diuisor $\left. \begin{array}{l} 43 \\ 765 \end{array} \right\} 127 \frac{5}{6}$ (si verò esset minor, sub 2da) & vide. $\left. \begin{array}{l} 666 \\ 666 \end{array} \right\}$ quoties in summa diuidenda inueniatur vt hic reperitur semel, tum appone à dextris lunulam: & post eam scribe 1 deinde per vnum multiplica diuisorem id est per Quotientem sunt 6, sex subtrahe à 7 manebit 1, hoc scribe supra 7, at verò dele tam 6 quam 7 promoue diuisorem 6 sub 6, & vide in 16 (quia post priorem subtractionem mansit vnitas, quoties 6 reperitur: quod facillimè inuenies, inspiciendo à sinistra columna Pythagoricam tabulam, & per lineam procedendo donec aut 16 præcisè aut proximè minorem diuidendo numero inuenias: iam vide in primo versu qui illi directè respondet numerus, hic erit quotiens: si verò illum non habes præcisè vt hic non est 16, sed eo minor 12, illi superpositum in primo versu 2, hoc 2 scribe post lunulam, & statim cum quem in Pythagorica reperisti scilicet 12. subtrahe à 16 diuidendo; rursus promoue diuisorem ac vt proxime dictum inquire quotientem, inuenisti 7,

hunc scribe post lunulam, septies autem sex sunt 42, hos subtrahe à diuidendo manent 3 quæ iam diuidi non possunt, hos post Quorientem scribe, & suppone eis lineolam, subijce verò lineolæ diuisorem 6. isti residui numeri post diuisionem factam, vocabuntur *fractio* : & superior in ea numerus *Numerator* : inferior verò *denominator* quia superior inferiorem numerat, in dato verbi gratia exemplo *tres sexta*. & hic est sensus. Restant tres partes in summa diuidenda, quæ adhuc debent in 6 diuidi. Retolue itaq; florenos (si florenos diuidebas) in grossos, florenos inquam residuos infractione positos tres, sient gr 90, quos per 6 diuide : vel si antea grossos diuidebas, residuum in solidos resolue : si solidos in obolos : & quasuis mensuras in minores.

Valorem fractionis per autem regulam infra ponendam, habebis. Sint v. g. $\frac{6}{16}$ & agitur de florenis. sic dispone. vt 15 denominator, ad 6 Numeratorem, ita 30 grossi ad aliud prodibit 12. hoc est valor fractionis grossi 12.

Nota verò si fractio fuerit maior, quàm diuisor, non bene factam diuisionem.

Ea quæ veniunt frangenda, communiter sunt aut pecuniæ, aut pondera, aut mensuræ. Monetæ apud veteres Romanos eadē erat appellatio quæ ponderū, saltem à libra descendendo. Libra vocabatur etiam pondo, as, assis. Sestertium quasi semistertium valebat enim duas libras cum dimidia, sumebatur subinde pro mille sestertijs, quodsi sestertia protuleris neutraliter vt decies sestertia, reddis hanc summam

centuplo maiorem, facis enim sub intelligi, centena millia. Græcorum talentum Atticum continebat libras seu minas 60, seu quod idem est 600 aureos: Drachma Græcis idem quod Romanis denarius, id est 4 nummi, nummus quinquagesima pars minæ, & drachmæ centesima.

Ponderum maximus est centenarius, qui frangitur in lapides, lapis in libras, libra in vncias, vncia in drachmas, drachma in scrupulos, & isti in grana.

De mensuris Geometricis vide Geometras eas tamen ferè omnes, versiculi sequentes comprehendunt, incipiendo à minima, quæ est granum hordeï transuersim positum.

Quatuor è granis digitur componitur vnus :

Et quater in palmo digitus : quater in pede palmus.

Continet vna pedes quatuor : sed pertica denos :

Quinq; pedes passum faciunt : passus quoq; centum

Viginti quini stadium dant : sed milliare

Octo dabunt stadia: & quadruplū hoc dat tibi leucā.

Milliare hic intelligitur Italicum. Leuca Germanica aut Polonica etiam maior.

De mensuris liquidorum & aridorum, sufficienter tractat Villalpandus in Ezechielem. Alcazar in Apocal. Cornelius à Lapide in Pentateuchum & alij. Ex Tolossano hoc apponimus quod sequitur, & ad Polonicam monetam accommodamus.

Hebræi, Græci, Latini, Polonici,
Assarion.

	Keration -- -- --	Duo grossi.
Zur	Drachmi Denarius	Grossi 5.

Siclus	2. drachmę	Grossi 10.
Siclus sanctuarij	4. drachmę	Grossi 20.
Mna	Mina libra	Taleri 15.
Mina sanctuarij	---	Taleri 30.
Kikar	Talentum	Taleri 750.
Kikar sanctuarij	Talentum	Taleri 1500.
	Talen: auri Aurei	600.

Si diuisor plurium fuerit figurarum tum vide, primam figuram diuisoris quoties contineat prima figura diuidendi: aut si illa fuerit minor diuisore, quoties in duabus figuris contineatur & quotientem adscribe post lunulam. Sed quia per hunc quotientem totum diuisorem multiplicare est necesse, sæpe contingit vt maior iustò, qui subtrahi non possit, accipiatur: vel etiam minor iusto. Ideirco vtile fuerit seorsim per quotientem multiplicare diuisorem, & sic apparebit qualis sit.

Nota verò nunquam quotientem maiorem accipiendum quàm 9.

Nota etiam qui Pythagoricam tabulam in longum protraheret, haberet diuisiones & multiplicationes paratas. Ordinem quo procedendum in diuisione, literæ Q. M. S. expriment hoc est quære quotientem, multiplica, subtrahe; sit exemplum duo in 6 ter, si diuisorem per ter multiplicauero 768 prodibit, qui est maior diuidendo, itaque accipiendum 2 pro quotiente & post lunulam ponendum tum diuisor per 2 multiplicatus abstrahatur manebunt 175. promoueaturq; diuisor sub sequentem bis in 17 inuenitur quidem 8 sed

$$\begin{array}{r}
 220 \\
 1750 \\
 6876 \\
 256 \\
 \hline
 256
 \end{array}
 \left. \begin{array}{l} \\ \\ \\ \\ \end{array} \right\} 26 \frac{200}{256}$$

sed si multiplicem diuisorem per 8 prodibit 2304, qui est maior iusto : accipiendus ergo minor 8. sed & hic producit summam 2048 maiorem : itaq; 7 accipiendus, prodit 1792 : sed & hic maior : demum 6 sumatur producit 1536 quæ subtracta à diuidendo absoluit opus. Cum fractionibus ita procedendum vt supra ostensum.

Nora verò si dum promouetur diuisor nec semel possit in diuidendo inueniri, tum scribenda in quotiente 0. & diuisor vltra promouendus.

Pro euitando labore in quærendo quotiente (quod in magnis diuisoribus vtile est) multiplicetur diuisor hoc modo, primò solus scribatur appositâ ei ad latus vnitate, secundò duplicetur, id est per 2. multiplicetur & addatur illi ad latus 2 & sic deinceps vsque ad 9, sit diuisor 149292 ex illo hoc modo tabella conficiatur. Sit diuidendus vt in exemplo vide

1 4 9 2 9 2	1	qui ab hoc possit abstrahi, &
2 9 8 5 8 4	2	quo statim alter maior : inue-
4 4 7 8 7 6	3	nis in quinto ordine subscribe
5 9 7 1 6 8	4	post lunulam quinque hunc ve-
7 4 6 4 6 0	5	ro à diuidendo abstrahe & re-
8 9 5 7 5 2	6	fiduum quod mansit supra ad-
10 4 5 0 4 4	7	scribe Rursus vide qui potest
11 9 4 3 3 6	8	abstrahi, potest ex secundo or-
13 4 3 6 2 8	9	dine, scribo post lunulam 2, &

illum abstraho & sic per solam abstractionem diuisio expedietur pateat hoc in exemplo.

$$\begin{array}{r}
 1\ 3\ 2\ 1\ 4\ 2 \\
 0\ 4\ 3\ 0\ 7\ 2 \\
 7\ 8\ 9\ 5\ 3\ 2\ 6 \\
 7\ 4\ 6\ 4\ 6\ 0 \\
 2\ 9\ 8\ 5\ 8\ 4
 \end{array}
 \left. \vphantom{\begin{array}{r} 1\ 3\ 2\ 1\ 4\ 2 \\ 0\ 4\ 3\ 0\ 7\ 2 \\ 7\ 8\ 9\ 5\ 3\ 2\ 6 \\ 7\ 4\ 6\ 4\ 6\ 0 \\ 2\ 9\ 8\ 5\ 8\ 4 \end{array}} \right\} 52 \begin{array}{r} 132142 \\ \hline 149292 \end{array}$$

Quod si tabellam eius modi velles habere perpetuam in qua statim quosuis numeros multiplicatos inuenias & diuisioni aptos. Vulgarem Pythagoricam aliquoties describe & concide incolumellas, ita ut

9	8	7	6	5	4	3	2	1
18	16	14	12	10	8	6	4	2
27	24	21	18	15	12	9	6	3
36	32	28	24	20	16	12	8	4
45	40	35	30	25	20	15	10	5
54	48	42	36	30	24	18	12	6
63	56	49	42	35	28	21	14	7
72	64	56	48	40	32	24	16	8
81	72	63	54	45	36	27	18	9

quæuis columella contineat vnũ ordinem descendentium numerorũ suis lineolis distinctorum, habeas etiã vnã aut alteram columellam dispositarũ eo modo cyrarũ.

In columellis verò vbi duplicatus numerus, prior minutiori figurâ exprimat, nã addendus erit numero qui sequitur in columella à sinistris tibi. Iam multiplicaturus numerum quemcunq; ita columellas dispone vt vertices earum, numerum illum referant: ad latus à sinistris pone columellam in quo ordine 1234 &c. descendunt numeri, hæc tibi dabit per quemuis seorsim tuam numerum multiplicatum.

Aduerte autem si diuisor meras cyfras habeat cum vnitate, quot cyfræ fuerint in diuisore tot à dextris numeros ex diuidendo abijce, & absoluisti diuisionem abiectos verò numeros scribe in fractione.

$$\begin{array}{r|l} 256 & 823 \\ 1000 & \left(\frac{823}{1000} \right) \end{array}$$

Quod si non vntas sit cum cyfris sed alius numerus, nihilominus tot abijce à dextris numeros è diuidendo quot cyfræ, & eos serua pro fractione, reliquos numeros per reliquos diuisoris diuido. Deniq; si in diuisore fractio aut in diuidendo: tunc omnes numeri ad eundem valorem reducendi vt in multiplicatione ostensum. Probaturus vtrum bene diuiseris. Quotientem multiplica per diuisorem, & multiplicato à dextris incipiendo appone fractionem: & si bene operatus fueris, redibit diuidendus totus.

Addamus hic obiter de Copis Lithuanicis quarum vna quæuis continet grossos Polonicos 75. vis florenos in Copas commutare, multiplica florenos per 6 diuide per 15. Vis è conuerso copas in florenos, copas multiplica per 15, diuide per 6. De Italica verò moneta hoc notandum. Baioci decem, constituunt Iulium vnum, Iulius vnus valet grossos Polonicos seu Cruciferos Germanicos decem & dimidium.

dium. Scutum seu scutatus valet 105 grossos Polonicos. Quadrini quinque constituunt vnum Baicum. Iulij 10 conficiunt vnum scutum seu scutatum.

Regula demonstratio hæc est. Quia diuisio est quædam proportionata subtractio, decet enim inuenire numerum, qui indicet toties minorem de maiori posse subtrahi, quot sunt in inuento numero vnitates, id suis regulis obtinet. dum video quam summam efficiat diuisor toties sibi additus quoties indicat quotiens, & hæc omnes partiales additiones à sibi correspondentibus superibus superioribus partibus auferuntur. *si autem velis diuinare per quem numerum alium possis diuidere sine vlla fractione has regulas accipe.*

1. Summa quæ habet in fine à dextris numerum parem aut 0, per binarium exacte diuidetur.

2. Numerus ex quo potes abijcere 3 ita vt nihil maneat (abijeitur autem eo modo sicut 9 ab aliquibus in probatione additionis) ille per 3 diuidi præcisè potest.

3. Illum numerum etiam maximum per 4 plene diuides cuius vltimas duas notas à dextra per 4 potes diuidere exactè.

4. Per 5 illum diuides cuius vltima figura à dextris vel 5 vel 0.

5. Per 6 quemlibet parem si eundem diuidat ternarius.

6. Eum diuides per 7. qui constat 3, 6, 9, aut 12 terminis proportionis duplæ quadruplæ sedecuplæ.

7. Illum per 8 cuius vltimas tres figuras à dextra per 8 exacte diuidere potes.

8. Illum

8. Illum per 9 à quo 9 potes abicere modo dato
in proba additionis ita vt nihil superfit.
9. Per 10 illum cuius vltima figura. 0.

S. 5. De Fractionibus.

Dicuntur *fractiones* quòd in minores numeros fran-
gi debeant. Duplices sunt: alia in concreto sum-
ptæ, nimirum cum rebus quas numerant, & istas su-
perius absoluimus: alia sumptæ in abstracto & de
his in præsentì; primò versu, deinde solutâ regulas
dabimus vt sic illarum leuemus molestias.

1. Fractorum ratio.

Fractorum hæc ratio nomenclaturaque gramma
Quod supra est numerat: nominat inferius.

2. De valore fractionum.

Integra, Fractorum si quæras fortè valorem
Comminuat numerans, diuidat Inferior.

3. Præparatio ad Addit. & Subtractionem.

Nomina conueniant vt fractis, multiplicando
Crux numeros, nomen nomino vtrumq; dabunt.

4. De Multiplicatione.

Multiplicare cupis si fractos, multiplicato
Hic numeris numeros, nomina nominibus.

5. De Diuisione.

Diuisorem inuerte prius, dein multiplicato
Mox numeris numeros nomina nominibus.

6. Apparatus ad Regulam De Tri.

Integra multiplicet nomen, numerum superadde
Sic quartum quæras de tribus analogon.

7. De Regula De Tri.

Multiplicat primi hinc nomen postrema, secundi
Rursum & postremi nomen in illa venit

8. Casum quendam ponit.

Integra si desint Numerus descendet & inde
Vt supra factum est vtere nominibus.

Regula prosâ exposita.

1. Si velis agnoscere que sint fractiones inter se
æquales, vide numeratores, qui si habeant eandem
propositionem ad suos denominatores sunt æquales
vt $\frac{6}{12}$ & $\frac{10}{20}$ vtraq; est in dupla: idcirco fractiones
æquales.

2. Fractionum que est minor? pone vtramq; & in-
ter illas crucem $\frac{6}{8} \times \frac{7}{12}$ & multiplica illas per crucem
6 per 12 fiunt 72 septem per 8 fiunt 56. Quia nume-
rator 6 maiorem producit numerum scilicet 72 id-
circo maior est habenda, $\frac{6}{8}$.

3. Vt æquales facias fractiones, sit vna v. g. $\frac{2}{7}$ altera
 $\frac{28}{100}$ huius denominatorem 100 multiplicato per 2.
diuide per 7 erunt æquales $\frac{28}{100}$ & $\frac{4}{7}$.

4. Quando æquales sunt numerator cum denomi-
natore vt $\frac{3}{3}$ & $\frac{4}{4}$ fractio valet vnum integrum.

5. Quando maior numerator de nominatore, mi-
nutia maior integro vt $\frac{5}{4}$ Quando minor numerator

denominatore, minor est fractio quam integrum

$$\text{vt } \frac{2}{3}$$

6. Vt *reducatur fractio ad minimos terminos*, seu ex maiore fiat minor æquivalens. Primò quæritur communis mensura fractionis sic. Maior numerus per minorem multiplicetur, & si quid manserit pro fractionibus per hoc diuidatur numerus minor qui ante fuit diuisor, donec nihil manserit pro fractione. nam perfectæ diuisionis diuisor, erit communis mensura per quem si diuidatur tam numerator quam denominator prodibit fractio æquivalens v. g. sit fractio $\frac{32}{48}$

diuido maiorem quod est 48 per minorem 32, manent 16; iterum per 17 diuido 32, nihil manet pro fractionibus: est ergo 16 diuisor huius secundæ diuisionis communis mensura. Diuido igitur 32 Numeratorem per 16, prodit 2, item diuido denominatorem per 16, prodit denominator 3, erit igitur $\frac{2}{3}$ æquivalens illi $\frac{32}{48}$ Quod si ex diuisione aliqua pro nume-

ratore fractionis manet vnitas, frustra quæritur communis mensura, illa enim fractio non potest reduci ad minores terminos. Contingit etiam communem mensuram valdè exiguam reperiri, ac proindè fractio æquivalens vix est facilius priore, hinc quidam vt negotium facilius reducunt fractiones ad partes decimas, centesimas, vel millesimas, pro quo sit regula sequens.

7. Vt fractio *reducatur ad partes decimas*, 100, ut 1000, ad numeratorem addatur 0 vnica, si ad decimas

cimas reducis, duplex: si ad centesimas, triplex: si ad millesimas, & sic auctum numeratorem, diuide per denominatorem, & figura vltima Quotientis seu quæ est ad sinistram notetur literâ D, dabitq; partes decimas, figura secunda notetur literâ C, dabitq; centesimas tertia M, & dabit millesimas. Quæ omnes simul sumptæ, æquiualebunt datæ minuciæ, v. g. sint diuidendi 945738 aurei in 317 milites, prodibit quotiens 2983 $\frac{127}{317}$. Huius fractionis vt habeas valorem, adde cyfras tres Numeratori, vt sit 127000, diuide eam per denominatorem, & prodit primò Quotiens 4, deinde duæ 0, scribo igitur, in quotiente DCM id est $\frac{4}{10}$ quæ fractio valet grossos 72 cum 400, enim aureus contineat grossos 180, eius pars decima 18 quater sumpta dat 72.

8. *Conuersio fractionum ad alium denominatorem* vt v. g. $\frac{2}{3}$ sint sextæ, sic fit. Numerator 2 multiplicetur per denominatorem 6, productum diuidatur per denominatorem datæ fractionis 3. Quotiens erit Numerator qui quærebatur & fient æquiuales $\frac{2}{3}$ & $\frac{4}{3}$ Quodsi post diuisionem aliquid maneat, ex hoc fiat fractio vnus partis earum in quas fit conuersio v. g. sint conuertenda $\frac{5}{9}$ in nonas, duc 5 in 9 fient 45, quibus per 7 diuisis prodit quotiens 6, & manent $\frac{3}{7}$ vocanturq; fractiones fractionum.

9. *Reductio diuersarum fractionum ad eundem denomi-*

nominatorem, in hunc modum se habet. Multiplacentur denominatores inter se & prodibit communis denominator, Numerator verò vnus multiplicetur per denominatorem alterius, & prodibunt numeratores, vt datis minutijs $\frac{2}{3}$ & $\frac{4}{5}$ multiplico 3 per 5, fit denominator communis 15, deinde duco 2 in 5, fit numerator 10, item duco 4 in 3, fit numerator 12, fientq; $\frac{10}{15}$ & $\frac{12}{15}$ quarum prior priori, id est duabus tertijs: & posterior posteriori id est quatuor quintis æquiualeat. Iam verò collectis in vnum numeratoribus 10 & 12 vt sint 22, fiet minutia $\frac{22}{15}$ æquiualens vtriq; simul sumptæ.

10. *Additio* fractionum ita fit reducantur fractiones ad vnâ denominationem fiatq; additio numeratorum tantum, vt in proxime dato exemplo $\frac{22}{15}$

11. *Subtractio* fit, reductis minutijs ad eundem denominatorem, & subtrahitur numerator à numérateur tantum.

12. *Multiplabû*, si numeratorem ducas in numérateurem, productum fit numerator. Item duc denominatorem in denominatorem productum fiet denominator vt $\frac{3}{4}$ per $\frac{5}{7}$ multiplicando fiet productum $\frac{15}{28}$

Quod si integer numerus per fractiones multiplicandus tunc numero integro supponatur vnitas, vt efficiatur quasi fractio vt si vis multiplicare 6 per $\frac{2}{3}$ sic stabit exemplum $\frac{6}{1}$ per $\frac{2}{3}$ prodibunt $\frac{12}{3}$ id est quatuor integra.

13. *Diuisio*

12. *Diuisio* fractionum hanc habet praxim in crucem ducantur vnius fractionis numerator cum alterius denominatore & contra, vt si velis diuidere $\frac{3}{4}$ per $\frac{6}{7}$ duc tres in 7 prodibit 21. Item duc 4 in 6 prodit 24 erit itaque diuisionis quotiens $\frac{21}{24}$ Quæ omnia verficulis supra positis comprehendimus.

CAPVT II.

De Progressionibus Numerorum.

Progressio est series numerorum eadem differentiâ vel proporione progredientium. Est duplex, *Arithmetica* in quâ eadem differentiâ procedunt numeri. *Geometrica* in quâ eadem proportio. Pro vtraque seorsim Canones dabimus.

S. 1. Canones pro Arithmetica Progressione.

1. Aggregatum extremorum est æquale duplo medij si sint tres numeri, vt 2. 4. 6. nam bis 4 sunt 8 sex etiam & duo sunt 8,
2. Si sint quatuor numeri aggregatum extremorum æquatur aggregato mediorum, vt 4. 8. 12. 16. estò sint numeri non continui, 4. 9. 12. 17.
3. Si terminorum numerus impar, aggregatum extremorum æquatur aggregato duorum numerorum ab extremis æqualiter distantium, imò etiam duplo medij numeri vt 2. 4. 6. 8. 10. 12. 14.
4. Si numerus terminorum par: aggregatum extremorum æquatur cuilibet aggregato numerorum ab extremis æqualiter distantium, vt 3. 6. 9. 12. 15. 18.
5. Addantur primus & vltimus & productum per

nume-

numerum terminorum multiplicetur, erit dimidium producti summa omnium terminorum. Hinc cognitis extremis & numero terminorum, habetur summa omnium.

6. Si in progressionē naturali ducatur vltimus terminus in numerum proximē maiorem producti dimidium est summa omnium terminorum 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. ex ductu 7. in 9. fiunt 72, cuius dimidium 36, est summa omnium, vnde dato vltimo termino in progressionē datur summa omnium.

7. In progressionē numerorum imparium qui ab 1 incipiunt, numerus terminorum in se ductus producit summam omnium terminorum, vt 1. 3. 5. 7. 9. 11. ex ductu 6. in seipsum fiunt 36 summa omnium. Cognoscitur verò numerus terminorum si vltimo termino addatur vnititas, & compositi numeri dimidium sumatur, vt ad 11. adde 1. dimidium istius dat numerum terminorum proinde etiam dato vltimo termino in hac progressionē, datur omnium summa.

8. Si progressio à 2 incipiat, dimidium vltimi numeri (quod semper denotat numerum omnium terminorum progressionis) ductum in numerum proximē maiorem illo dimidio, producit summam omnium illorum terminorum, vt 2. 4. 6. 8. 10. 12. ex ductu 6 qui est dimidium vltimi numeri in 7 numerum proximē maiorem illo dimidio, fiunt 42 summa omnium. Dato ergo vltimo termino, datur summa omnium.

9. Si vnitatis mutilatus numerus terminorum multiplicetur per differentiam terminorum & producto addatur terminus primus, orietur vltimus, ergo datis

go datis his, numero terminorum, differentia progressionis, datur vltimus terminus, vt 2. 4. 6. 8. 10. 12. Numerus terminorum est 6, ei dematur vnitas vt sint 5 ducatur 5 in differentiam terminorum, quæ est 2. erit 10. huic adde terminum primum 2, erit 12 vltimus terminus.

10. Si ab vltimo termino primus dematur, residuum dat summam differentiam.

Ex his regulis desumitur solutio.

1. Scala est 50. graduum, in prima sunt tres columbæ, in vltima 101 in medijs ignotæ mihi, sed est progressio arithmetica iuxta quam consistunt columbæ, quot erunt vniuersim columbæ? R. Iuxta Canonem 5 fore 2600.

2. Cohors militum disposita in triangulum in prima linea sunt 40. singule lineæ vno milite decrescunt: quot sunt milites? R. Per Canonem sextum, 820.

3. Centum poma in recta linea ita sunt disposita vt vnum distet ab alio passu vno quot faciet passus qui sigillatim colliget poma & ad eundem locum referet? R. Iuxta sextum 10100.

4. Sunt 100 domus, ex vna datur census fl. 1. ex secunda 3. ex tertiâ 5. per numeros impares procedendo. Quantum contribuent omnes? R. Per septimum 10000. Quod si fuissent ex domo prima floreni 2. ex secunda 4. & sic deinceps, per octauum dati fuissent 10100.

5. In pauimento in prima linea sunt lateres, 10 in secunda 14. Quot in vigesima. R. Per Nonum fore 86.

6. Augias habet boues dispositos per 40 stabula hoc ordine, in primo erant 30, in secundo verò toties erant 5 quoties in priori terni, in tertio toties 7. & sic ulterius procedendo semper per numeros impares, numerus terminorum hic est 40, primus terminus 30 dabit 1680 iuxta datam doctrinam.

Ad hanc progressionem reducitur *Naturalis* quæ est progressio numerorum sicut procedunt ordine naturali 1. 2. 3. 4. 5. &c. Sic volo scire quot ictus facit horologium incipiendo ab 1 ad 12. multiplicetur ultimus terminus 12. per proxime sequentem maiorem 13 addatur primus 1, fiet 157 huius dimidium summa est quaesita, in horologio verò integro ictus dat 300. Quod si hoc modo quis in dies singulos obolum seponeret quales 18 in grosso Polonico idq; per annum id est per dies 365 essent oboli 66795 quod dat grossos 3710 & obolos 15 seu fl. 123 gr. 20 obolos 15.

S. 2. *Canones pro Geometrica progressionem.*

1. Si numerus terminorum sit impar; productum ab extremis in se ductis æquatur producto à quibusvis duobus æqualiter ab extremis distantibus in se ductis, imò etiam æquatur medio in se ducto, ut 2. 4. 8. 16. 32. 64. 128.

2. Si numerus terminorum sit par, productum ab extremis in se ductis æquatur producto à quibusvis duobus æqualiter ab extremis distantibus.

3. Si Subtrahatur ab ultimo termino primus, & residuum diuidatur per numerum qui vno sit minor quam sit denominator progressionis, tandem ultimus terminus quotienti addatur, erit summa omnium.

Itaq; dato denominatore progressionis vnâ cum extremis terminis datur summa omnium terminorum, vt 3. 6. 12. 24. 48. 96. demptis tribus ex 96, relinquuntur 93. & quia hæc progressio in dupla proportionē procedit erit eius denominator 2 à quo si auferas 1 manet 1. per quod diuisa 93, manent 93 quibus si addas maius extremum nempe 96 erit summa omnium 189.

4. In progressionē dupla quæ initium habet ab 1 si vltimus terminus duplicetur & à duplo auferatur 1 residuum dat summam omnium terminorum præcedentium quia quilibet numerus est proximè antecedentis duplus.

5. Si ab vno incipit, quisuis numerus in se ductus gignit numerum qui ab eo tanto abest interuallo, quanto ipse ab 1. Quisuis autem numerus alium maiorem multiplicans procreat numerum qui à maiore tanto interuallo distat, quanto ipse minor ab 1, vt 1. 4. 16. 64. 256. 1024. si numerus 16 qui est tertio loco ab 1 in seipsum ducatur erunt 256. qui tertium locum implet, ex quo ritur Canon.

6. Si sit initium ab 1 & numerus se ipsum multiplicet gignetur in duplo maiori loco, minùs vnitare quam sit locus numeri multiplicantis ponendus, vt si v. g. numerus seipsum multiplicans, occupet septimum locum, producet decimotertio loco ponendus. verùm melius scies in quo loco quilibet numerus productus sit ponendus si progressionē Geometricæ subscribas naturalem sub 1 ponendo 0, vt

1 3 9 27 81 243 279 &c.

0 1 2 3 4 5 6 &c.

Nam quisuis numerus

progressionis geometricæ in se ductus producit numerum supra illum numerum progressionis naturalis reponendum qui est duplus illius qui scribitur numero in se ducto.

7. Quilibet ergo numerus alium multiplicans producit numerum supra illum numerum progressionis naturalis collocandum qui componitur ex duobus numeris, qui numeris multiplicandis subscribuntur, vt si numerus 9 in se ducatur erunt 81 supra 4 ponendus, quia 4 est duplus numeri 2 qui numero superponitur. Et quoniam quot vnitates sunt in quouis numero progressionis naturalis, talem locum vno amplius occupat in progressionem Geometricam numerus illi superpositus vt videre est in sexto Can. facile inuenies numerum cuiusq; loci in progressionem Geometricam etsi non scribas omnes numeros intermedios. Sit enim inueniendus numerus in vigesimo loco progressionis Geom. ponendus, primum scribe v. g. quinque aut sex terminos, subscribendo illis naturalem progressionem, deinde duc 27 in se, erunt 729 numerus septimi loci qui habet subscriptum 6 vnitatem minorem quia 3 sub 27 positum duplicatum facit 6 quod si ducas 27 in 729 erunt 19683 numerus decimi loci sub quo scribitur 9. vnitatem minor, quia numeri 3 & 6 faciunt 9. sub quo ponitur 9 ducti in se erunt 387420489 in loco decimo nono sub quo ponitur 19 quia numerus 9 duplicatus facit 18. Tandem quia ex 18 qui numerus sub decimono nono loco scribitur & 1 sub secundo loco posita fiunt 19. si multiplices 2 supra 1 positum per numerum priorem supra 13 positum, conficies 774840978 in

vigesimo loco ponendum, sub quo ponitur 19. Hæc omnia quadrant in omni progressionē Geom. non ab 1 sed à quouis numero incipiente modò quouis numerus ex multiplicatione productus diuidatur per primum terminum progressionis. Quotiens enim erit numerus quæ situs, vt

4.	8.	16.	32.	64.	128.
0	1	2	3	4	5

Si numerus octauus in se ducatur, fiunt 64 qui numerus diuisus per primum nempe per 4 dat quotientem 16 supra duo locandum.

Ex his solues

1. Quæ summa grossorum Pol. in 64 locis positorum in progressionē Geom. dupla ab 1 incipiente?
 2. Per Canonem terrium inuenies vltimi loci summam 9223372036854775808 summa omnium in omnibus locis positorum 18446744073709551615 quæ est summa aureorum 102481911520608620 & grossos 15. Hi grossi si superimponerentur sibi dato quòd eorum 30 latitudinem digiti constituant mill. Germ. 960755420505 & passus 823 ¹/₄ assurgunt.

2. Vendit quis equum, vt tantum illi solcarum foramella soluantur in tripla proportione, pro primo dando nummum, foramella autem tantum 12, accipiet taleros 492 & grossos 6 ex 5 & 3 Can.

Quod si fuissent foramella 16 accepisset taleros 39858 grossos 6 nummos 4. Quod si foramella fuissent 38 & nummus pro vno, quales in grosso 18 idque in proportione solum dupla, flor. Polonicos acciperet 39204606 & obolum 1. Quod si fuissent 24 foramella

mella oboli essent 8;8860716777215 qui faciunt grossos 932067 $\frac{1}{2}$ hoc est florenos 31068 & gr. 27 & $\frac{1}{2}$.

Potest etiam elici per auream regulam terminus proportionis desideratus hoc modo, vt 1. ad 8 quod est subiectum ipsi 3, sic 64 subiectum ipsi 6, ad aliud: vel, vt 1 ad 16 suppositum ipsi 4, ita 32 ad aliud: vel, vt 1 ad 64, sic ad aliud.

Summa colligitur hoc modo: sume differentiam inter primum & secundum terminum vt in hoc exemplo 3 9. 27. 81. 243. 729. 2187. 6561. 19683. differentia est 6 vt hoc se habet ad primum terminum, id est ad 3 sic differentia primi & vltimi termini ad totam summam, quod prodibit illi adde vltimum terminum, & habebitur totius progressionis summa vel primum terminum subtrahe ab vltimo, reliquum diuide per denominatorem proportionis subtracta illi prius vnitatē & quotienti adde vltimum terminum.

Si palatium conclauius 64 instructum venderetur hac lege, vt pro primo conclauo grossus vnus, pro secundo duo, pro tertio 4, pro quarto 8 dandi essent, & sic deinceps in dupla proportione; requirentur nummi 18446744073709551615, hi reducti in aureos, efficiunt 25620477880152155, demus iam quod vnus equus 30 millia possit vehere aureorum. id est tres centenarios auri, his vehendis aureis non sufficerent equi 854015929338, quot equi an potuerint esse initio mundi, non affirmabo.

Ex eadem progressionem oritur illud problema *quatuor ponderibus seu sacomatibus libras intra 40 contentas*

ponderare : debent sacomata esse hoc ordine librarum 1. 3. 9. 27. quodsi fuerint sacomata sex hoc ordine 1. 3. 9. 27. 81. 243. libræ 364 & omnes infra hunc numerum contentæ poterunt ponderari. quodsi sacoma septimum in eadem progressionem addideris, nempe 486, poteris libras 850 examinare, velis enim libras 5 ponderare, pone in vna bilance 9, in altera 3, & 1. velis 16 ponere in vna parte 27. 1. in altera 9 & 3. & sic de cæteris.

Item si granum tritici seminaretur per 12 annos, & quolibet anno produceret grana 50 omnium granorum numerus esset 244140625000000000000. Si quodlibet pyrum producat 30 per 12 annos, excrescit tanta multitudo, vt rotam terram notabili altitudine tectura sit. Si alicuius piscis generatio hac lege per 12 annos propagaretur plusquam totum mare occuparet, dando sex piscibus locum vnus pedis.

S. 3. De Regula Combinationis.

Subiungimus hanc regulam Progressionibus, quia illas imitatur quodammodo. Quæritur in illa quoties aliquot res possunt variare ordinem : quot anagrammata fieri ex aliqua voce : quoties personæ v. g. 4, locum mutare inter se. Regula sic se habet.

Quot sunt res, tot naturali serie scribe numeros incipiendo ab 1, vt si scire velis quoties octo variare possint, scribe ad octauum.

1	2	3	4	5	6	7	8
	2	6	24	120	720	&c.	

Tum multiplica antecedentis infra positi productum per sequentem supra positum, vnum per 2 pone sub

ne sub duo, duos verò per sequens 3 fiunt 6, & toties tres variari possunt. 6 per sequens 4 fiunt 24 & toties ordinem mutant quatuor. 24 per 5, fiunt 120, & toties mutant 5, & sic vltterius. Illud etiam aduerte quantus est inferior præcedens, vt ante 120 est 24, toties primo loco quisq; in sequentò ponetur, & toties secundo & toties tertio &c. quo artificio non erit difficile Protheum Bahusij formare quem tantopere suspexit Puteanus: fuit autem ille, qui variatur saluis quantitatis legibus 1022, quod scilicet à veteribus Astronomis numeratæ sunt stellæ.

Tot tibi sunt dotes Virgo, quoc sidera calo.

Sed si quantitas non obseruaretur posset mutari 40320.

Ex decem flosculis sarta diuersa fieri possunt 3628800. Literæ 23 locum & ordinem mutare possunt 25852016738884976640000. Septem homines per quatuordecem annorum spatium semper ordinem alium habebunt: etsi quotidie illum variauerint, imò pluries mutare possunt quàm dies sufficiant.

Ex hac regula natæ in Logica figuræ & modi Syllogismorum, prædicationes & comparationes vniuersalium, in Physica primarum qualitatum combinationes, corporum mixtorum variæ diuersitates, In Astrologia Planetarum Synodi. In Grammatica dictiones possibiles, tam vtiles quam inutiles, anagrammata. In Musica cantilenarum varietates. In pictura & statuaria diuersitas imaginũ, colorum &c. Hoc modo versiculus sequens.

Lux, via, fons, mare, lex, sol, mons, spes, & sacra Virgo,
Variatur 39916800 Distichon etiam.

Lex, Rex, Grex, Res, Spes, jus, Thus, Sal, Sol, bona lux, laus,
Mars, Mors, fors, fraus, sex, styx, Nox, Crux, Pius mala vi, lis.

Potest variari 39916800 Versus hic

Rex, Dux, Sol, Lex, lux, fons, spes, pax, Mons, Petra, Christg.

Variari potest decies centies & octies millies.

Si singulis horis ex eo trecenti versus scriberentur à 12 hominibus, nondum describerentur intra menses 8. Impressus in forma Indicis Cnapij 30 tomos impleret. Mille eius exemplaria, rismata chartæ occuparent 6300.

C A P V T III.

De Numeris Compositis.

EX Regulis hæcenus dictis consurgunt aliæ, quæ plures prædictarum inuoluunt, sed omnes ferè sunt, eadem regula proportionum: seu

Regula aurea, directa, & eversa, Societatis, Alligationis, Falsi simplicis & Duplicis Positionis.

§. I. De Regula aurea.

Vocatur *aurea* ob suos vsus ingentes: quæritur per eam quartus numerus postquam sunt tres cogniti: vt pro 12 libris dedi florenos 16, quantum dabo pro libris 20 ratione simili soluendo. habet se proportio vt primus ad secundum, ita tertius ad quartum. in praxi, secundum per tertium multiplica, & productum per primum diuide. Sic in dato exemplo 20 ductum in 16, dat summam 280, quæ diuisa per 12 dat $23 \frac{4}{12}$ fractionem, quia est in florenis resolue in

in grossos 4 per 30 multiplicando, & diuide per 12 fit 10 gr. Probatio fit per 19 libro 7. Eucl. in qua hæc regula fundatur. Duc primum in quartum & secundum in tertium si pares consurgunt summa, bona facta operatio.

Nota vero semper loco tertio ponendam rem esse de qua est quæstio. Quod si fuerint diuersæ monetæ vel pondera, resoluenda prius omnia in minores partes, vt coæquentur, v. g. viator conficit horis quinque & diebus tribus milliaria 18, quanto conficiet tempore milliaria 100? resolu prius dies in horas. Contingit subinde, vt secundi loci numerus multiplicatus per tertium, adhuc sit minor primo, per quem est diuidendus: tali casu hic secundus in minores frangendus.

Quando circumstantiæ plures adnexæ sunt numeris, bis regula Trium instituatur v. g. decem operarij septem diebus metunt sexagenas 161: quot sexagenas metent operarij 20 per dies 21? Numeri sic collocandi 7 dies, dant sexagenas 161 quot sexagenas dabunt dies 21? prodibunt sexagenæ 483, Rursus 10 operarij metent sexagenas 483; quot sexagenas metent operarij 20? prodibunt & satisfit quæsito, sexagenæ 966. Vel certe multiplica per circumstantias. vt sint 10 boues, per 7 dies arant iugera 35, quot arabunt boues 25 per dies 24? sic numeri disponendi.

10 dant 35 quot dabunt 20?

7 dant 35 quot dabunt 24?

Multiplica 10 per 7 fient 70, & 20 per 24 fient 480. & iam operare 70 dant 35 quot dabunt 480?

Aduerte etiam per solam tabulam Pythagoricam

in longum productam vulgari modo scriptam posse auream regulam expectari. Sit exemplum. 12 dant 8 quot 18? Quære secundum in primo versu Pythagoricæ, tertium verò in prima columna, & nota in communi angulo quis nam prodibit numerus, vt in præfenti prodit 144. In eadem columna prima quære primum numerum, qui hic est 12 & per versum progredere donec inuenias 144 qui prodierat prius in communi angulo, qui supra hunc directe erit in primo versu. hic erit quæsitus quartus scilicet 12.

Potest & hoc modo præfens regula exolui, vt hoc ostendo exemplo, 30 dant 300, quot 70? Vide quoties primus in secundo (est hoc loco decies) per hoc 10 multiplica tertium, & opus absoluisti, semper minorem siue ille sit primo siue secundo loco in maiore quærendo, & per quotientem tertium multiplicando. Vniuersim, quoties vt primus ad secundum, ita tertius ad quartum, est quoque vt primus ad tertium ita secundus ad quartum & vt quartus ad tertium, ita secundus ad primum.

Nota verò primi & tertij loci numeros debere esse similes: v. g. si primo loco floreni, etiam tertio: si primo menses, etiam tertio: & sic de cæteris. Si primo loco accidat fractio vt pro panni vlna & $\frac{2}{4}$ dedi tres flor. quot pro vlnis 6. Resolue vlnam primi loci in Quadrantes, nam fractio duos significat quadrantes: eodemq; modo 6 vlnas loci tertij, & sic progredere: Quadrantes 6 pro 3 fl, quadrantes 24 pro quot? Quæ autem dico de primo respectu tertij, idem intellige de secundo respectu quarti)

Aduerte

Aduerte autem tertio loco eum poni de quo est quaestio : vti supra monui.

In regula euersa secundus per primum multiplicatur, per tertium diuiditur : seruit pro eo casu : Quando quò maior est primus tertio eò minor debet esse quarto secundus : vel quo minor est primus tertio, eò maior debet esse secundus quarto, vt 200 operarij ararunt agrum intra dies 20, intra quot 70 arabunt ? Demonstratio aureæ regulæ hæc est Eucl. lib. 7 prop. 119 ostendit. Quod in 4 numeris proportionalibus summa ex primo in quartum, est æqualis summæ ex secundo in tertium. Deinde cum duo numeri per se multiplicantur, si productum diuidatur per vnum eorum, dabit quotiens alterum eorum. Iam quia in aurea regula summa ex secundo in tertium datur, etiam summa ex primo noto in quartum ignotum nota erit vt Eucl. probat. Secundò, si hæc diuidatur per primum numerum notus erit quartus. Hæc paulo fusius quia communia sequentibus regulis quæ non sunt aliud nisi hæc eadem varie affecta. Multa hic haberem specialia addenda sed breuem hanc doctrinam inscripsi.

Quod si per duos querendus tertius proportionalis. Secundus per seipsum multiplicetur & per primum diuidatur. *Inter duos datos* numeros v. g. inter 45 & 82 numerum continuè *proportionalem* proximè inuenies, si numerum vnum per alium multiplicaueris, vt sine in præsentem 3690 huius radicem quadratam habebis $61 \frac{237}{1000}$ pro medio proportionali.

Inter datos duos numeros duos proximè proportionales
hoc

hoc modo habebis vt inter 32 & 4. Vnum per seipsum multiplica vt 32 per 32, fient 1024. hanc summam rursus multiplica per 4 fient 4096. Horum radix cubica est 16 primus scilicet 4 numerus loco secundo ponendus. Rursus 4 duc in se, fient 16. hoc sedecim multiplica per priorem 32 fient 512, quorum radix cubica 8, est secundo proportionalis. vel postquam inuenisti priorem numerum 16, hoc 16 per 4, terminum scilicet vltimum multiplica, fient 64. quorum radix quadrata 8, dat terminum proportionalem.

§. 2. De Regula Societatis.

Ineunt Mercatores contractum subinde eiusmodi. Aliquot pecuniam conferunt in vnam summam, eam mercantur, & lucrum vel damnum recipiunt: hæc regula illos diiudicat quantum quisque de lucro vel damno debeat participare.

Contingit autem vt vel omnes summam pari tempore habeant, vel vnus longiori quam alter.

In primo casu nihil fit nisi repetitio aureæ regulæ. Primo loco confectam ex omnium pecunijs summam ponendo. sit exemplum. Petrus dedit flor 500 Paulus 800, Ioannes 1200, addantur summæ inuicem, fient 2500, hanc pone loco primo, secundo commune omnium lucrum v. g. fl. 800 tertio summam Pauli fl. 800, & iam habebis quantum Paulum concernat Rursus repete pro Petro. Summam omnium 2500 dat lucrum 800, quantum summa Petri 500? vbi pro Petro inueneris, procedes eodem modo cum alijs.

Signum autem bonæ operationis, si producta omnium

quarto

quarto loco sibi addita aquauerint summam lucri
torius.

*Sed si non æquali tempore in negotiatione pecu-
niam habuerunt.* v. g. Petrus dedit fl. 1000. illi fuerunt
in negotiatione mensibus 13 Paulus dedit fl. 600,
illi fuerunt in negotiatione mensibus 26. (Nam sem-
per sumendum tempus in omnibus simile, vt si in
vno annos sumpstisti, etiam in altero si in vno dies,
etiam in altero) Ioannes dedit flor. 2000 ij fuerunt
mensibus 8 damnum passa est summa fl. 1500, quæri-
tur quantum ad quemuis damni spectet.

Sic age, Multiplica singulorum summam seorsim
per tempus illius, hoc est quot mensibus fuit in mer-
cimonio. vt Petri per 13 sunt 1300. Pauli per 26
prodeunt 15600. Ioannes per 8 producentur 16000.
Has productas summam inuicẽ adde & prodibit 44600.
Iam ergo in aurea regula dispone hoc modo.

Primo loco 44600 summa omnium per omnium
tempus multiplicata.

Secundo loco 1500 damnum commune.

Tertio summa Petri 1000 per Petri tempus mul-
tiplicata; vbi inuenisti damnum Petri. Quare da-
mnum Pauli tertio similiter loco eius summam per
illius tempus multiplicatam ponendo, & sic de alijs.
Proba eadem quæ prioris.

Nota verò etiam alijs rebus hanc regulam accom-
modari, quando scilicet numeris aureæ regulæ cir-
cumstantiæ aliquæ apponuntur. vt 10 boues per 7.
dies arant iugera 25, quot iugera arabunt boues 20
per dies 24. Multiplico boues per proprium illo-
rum tempus, 7 scilicet per 10. fiunt 70. 20 per 24
fiunt

fient 480 & sic multiplicatos in aurea regula pone. 70 dant iugera 35. quot 480? & prodibit quaesitum, scilicet 240 iugera.

§. 3. De Regula Falsi seu Positionis.

Hæc etiam est aurea regula quâ inuestigamus ex assumptis seu *positis* (nam inde dicitur regula positionis) pro libitu numeris, aliquem certum sed ignotum. Hæc duplex est regula, vel simplicis vel duplicis positionis.

Simplicis Positionis est in qua vnus numerus assumitur. Exemplum fit ex Pinciero: Rusticus pascebat anseres, salutans illum viator ait: Salue rustice, qui pascis 100 anseres. Respondet rusticus non pasco 100, sed si duplo plures pascerem & adhuc medietatem & quartam partem & adhuc vnum: tum essent 100. Si velis scire quot ille anseres pauerit? assume numerum fallum 12, quem possis in hac proportionem parti-ri, bis 12 sunt 24 medietas 6, quarta pars sunt 3 (noli addere vnitatem, quia hæc est extra proportionem nam illâ additâ turbabis operationem, sed peractâ operatione illam addes) similiter non pono 100, sed 99 pro aurea regula, quia & ibi vnitas addita extra proportionem. & excluso 12 in summam colligo. sunt 33, debent autem esse 99 sic ergo dispono pro aurea regula. Primò loco meam summam 33 secundo primam eius partem v. g. 12, tertio summam pastoris 99 & facta operatione procedunt 36, tot ergo anseres (quod nihil est aliud quam summam 100 in datam proportionem parti-ri) habuit pastor quorum duplum 72, dimidium 18, tertia pars 9, & addita fiunt 100.

Regula duplici positionis est in qua duplex assumitur falsus numerus, ad inquirendum vnum verum. Hoc est primo assumo numerum & iuxta propositum dispono proportionem, & ecce mihi prodit maior summa: secundo assumo alium, & ecce prodit mihi minor quam opus erat. Sit idem exemplum, quod proximè, Pastor ille dixit se habiturum 100 anseres si duplo plures haberet quam habeat & adhuc medietatem & quartam partem & vnum. assumpsi quod 12 habeat anseres hunc numerum duplico, facti 24 illius numeri dimidium 6, quarta pars 3, (& non adde modo vnitatem) conficit summam 33, hæc minor est quam 99, quæ est summa Pastoris dempta vnitatem. Assumo alium numerum iam maiorem, & pono illum habere anseres 64 huius duplum 128, medietas 32 quarta pars 16 & non addito 1, sunt 176 hic iam maior quam 99: ibi ad summam datam deerant 66 hic supersunt 76 sine vnitatem addenda. Pono ergo hoc modo summas assumptas, & exemplum atque defectum sub proprijs summis. Multiplico itaque per crucem scilicet 77 per 12, prodeunt 924. 66×12
 Rursus 64 per 66 prodibunt 4224, quæ 77×64
 simul coniuncta faciunt 5148. Iam addo vnum errorem alteri scilicet 66 ad 77 sunt 143, hic erit diuisor, per quem summam proximè inuertam 5148 diuido, tandem in quotiente summa quæsita prodibit 36. (quidquid autem per regulam simplicis positionis potest inuestigari, hoc & per præsentem, non è contra) & ita diuisor quærendus quoties in erroribus in vno peccatum excessu, in altero defe&u. Sed si in vtroque errore eodem modo peccatum, hoc est in vtroq;

vtroq; per excessum vel in vtroq; per defectum minor error à maiori subtrahatur, residuum dabit diuorem. Item, duo ferebant poma, vnus dixit socio fadde mihi ex tuis 8 & habebimus numero æquali: alter respondit tu da mihi ex tuis 5 & habebo triplo plures quam tu. hoc solues per regulam præsentem.

§. 4. De Regula Alligationis.

Huius vsus est quando constituimus nobis certum pretium & æquale pro rebus varijs: tantum inquirimus, quantum ex qualibet re emendum. v. g. volo emere libram diuersorum aromatum flor. 7, sed vnus aromatis libra fl. 10 alterius 8, tertij 15 &c. inquiri ergo quantum ex vno quoq; sumendum mihi, vt omnia simul sumpta libram constituent, neq; excedant pretium fl. 7.

Sit exemplum volo v. g. emere duplicem materiam, vnus vlna fl. 30, alterius 24 volo autem emere 28 florenis, sed ita vt vtraq; materia conficiat vlnam vnã. Scribo imprimis ad latus pretia & differentias cū pretio arbitrario & vnus alteri appono, scilicet maioris minori & minimi maximo vt in exemplo: demum differentias colligo iu summam. Tum in aurea regula primo loco summam differentiarum sex pono. Secundo loco vlnas quot statui emere vt hic 1. Tertio loco differentiam primam: & factâ operatione prodeunt $\frac{4}{6}$ hoc est si vnus vlnam in sex partes diuiseris, prodibunt 4. Rursus repeto auream regulam differentiarum summa 6 dat 1. Quid differentia 2? fit factâ operatione $\frac{2}{6}$ hoc est si vlnam in sex partes diuiseris duæ sumendæ.

Nota verò quòd pretium arbitrarium nunquam debeat esse maius, vero utroq; simul sumpto.

Pretium ad libitum Pretia Differentiæ

28

30

4

24

2

Summa differentiarum 6.

Appono hîc inuenti Archimedei de corona aurea resolutionem, quantum scilicet illi de argento ab artifice adiectum : quam ille fraudem mergendo coronam in vas aquæ, & notando quantum expressit, quantum item purum aurum eiusdem ponderis aquæ exprimat, quantum deniq; purum argentum, detexit : & simul insigne artificium ostendo, quomodo deprehendi possit, quantum alteri metallo ex altero sit admixtum.

Pro praxi habendum vas rotundum columnare, quod secundum altitudinem in partes æquales distinguatur, quæ libras & vncias aquæ designent, sic enim sine transfusionibus, quæ errorem inducerent, negotium peragetur : itemq; mixtum submersum, bene agitandum, vt omnis illi adhærens àér expellatur. Valet autē regula etsi plura quam duo metalla fuerint mixta. Baumanus hoc ita breuiter expedit. Pondera inquit mixtum in aqua vt fiat æquipondium, exime ex aqua, mutabit pondus, tantum ergo deerit illi de auro v. g. Sed in aqua debuit etiam cum auro æquiponderare. sed non fido huic arti. Sit etiam alterum vas mixtum ex auro & aurichalco lib. 38. volo deprehendere. Sic argumentor si cuprum esset purum librarum 38, eijceret aquæ v. g. vncias 57. Si esset aurum purum 38 librarum, eijciret vncias aquæ

v. g. 24. Defacto vas mixtum, eijcit aquæ vncias 36.
Pone iam eiectiones aquæ ordine cum differentijs.

Cuprum 57 Differentia 33

Aurum 24

Mixtum 36 Differentia 12

& in aurea regula dispone. Differentia prima 33 dant
38 libras id est totius vasis pondus. quot dabit diffe-
rentia secunda 12, factâ operatione dabit $13\frac{27}{33}$ quæ

notat tantum esse admixtum cupri, & residuum libræ
 $24\frac{6}{33}$ dant aurum.

Alium dat modum Philander in Vitruu. fit aqua
ab auro puro eiecta B. fit ab argento puro C. fit à to-
ta corona C. Subduc B ex C, remanet F. subduc B
ex C remanet G. subduc etiam D ex C remanet H.
Pondus totius coronæ fuit L. diuide ipsum L per F,
fit quotiens M. Multiplicetur M per G, dabit N.
Multiplicetur etiam M per H, dabit P. Dico per 17
Eucl. 7 pondus coronæ conflari ex P & N. Modus
satisfacilis.

C A P V T I V.

De Radicibus.

DVarum potissimum Radicum extractio venit in
vsum. *Quadrata* & *Cubica* Prioris vsus circa
superficierum magnitudinem, posterioris circa soli-
ditatem corporum. vtraq; indicat latus. Quadrata
quidem quot ponendi in vno latere quadrati ex ali-
quo numero vt ille numerus in quadrum disponatur.
v. g. habeat quispiam ductor milites 1000, vult di-
sponere-

ponere in quadratam perfecte aciem, vt quodlibet
latus habeat totidem, & omnes lineæ in medio.
Huius radicis extractio ostendit, quot in vno latere
ponendi, nam vno habito, facile alia disponuntur vt
è 36 radix quadrata extrahitur 6, pono 6 in latere.

o	o	o	o	o	o
o	o	o	o	o	o
o	o	o	o	o	o
o	o	o	o	o	o
o	o	o	o	o	o
o	o	o	o	o	o

Cubica verò radix est latus Cubi, seu figuræ instar
aleæ. v. g. habet quis aleas 1000 vult disponere vt
totidem in latum, altum, longum, profundum, cu-
bica radix ostendet quot ponendæ in vno ordine
scilicet 10.

§. 1. De Quadratæ Radicis Extractione.

Qui radicem quadratam volet extrahere primò
scribat numerum (vt pro diuisione) cum lunula
à dextris ex quo radicem extracturus v. g. vt in ex-
emplo, deinde à dextris incipiendo binos quosuis
numeros lineolâ diuidat. Tertiò vi- 006
deat quæ sit radix quadrata numeri 1
à sinistra incipiendo ad primam lineo- 5,8 2,3 1 (241
lam, siue sit duarum, siue vnius figu- 4
ræ; vti hic procedendo in Pythago- 44
rica tabula, vbi se multiplicant numeri 1 7 6
ijdem in communi angulo, vt vnum se- 48
mel, est vnum, bis 2, sunt 4. ter 3. sunt 9. &c. Quod si
nō inueniet vllum ex quo præcisè consurgat 5 vt hic;

(Nam bis 2 sunt 4, ter 3 sunt 9) Accipiat proximè minorem, cuius radicem 2 post lunulam ponat: deinde hanc radicem ducat in seipsam, bis 2 sunt 4. hoc 4 subtrahit à 5, residuum fiet 1. quem supra 5 ponat. Quarto Radicem quæ est post lunulam, duplicet fit 4, hoc duplicatum seu hoc 4 ponat sub 8 & per proximè inuentum Quotientem scilicet per 4 multiplicet totum infra positum 44 fiunt 176 quos subscribat ita vt vltima figuræ vltimæ respondeat: iam subtrahat à quadrando. Quinto Rursus quidquid est post lunulam, duplicet, efficitur 48, subscribo superiori & quæro 4 in 6 quoties reperiatur? inuenio 1, hoc post lunulam scribo, & appono ad 48 vt sint 481. quam summam multiplico per proximè repertum. quotientem 1, manet 481, quos à superioribus subtrahò (& ita procedendum esset, si plures essent numeri, semper duplicando quod est post lunulam quærendo quotientem & per eum multiplicando, tandem subtrahendo à summa) Radix itaq; positi numeri sunt 241. manebuntq; residui, qui non possunt intrare quadratum 150 Quod si diuisor ne semel inueniri potuisset in superiore, addenda illi 0, & promouendus, similiter 0 radici apponenda. Quod si diuisor plurium figurarum totus quærendus, idcirco superior seorsim per illum diuidendus vt quotiens facilius inueniatur. Manet verò post operationem sæpissimè residuum quoddam instar fractionis. hoc pone supra lineolam, inferius verò radicem, v. g. $\frac{18}{15}$ & iuxta leges fractionum reduc ad minores terminos vt sint $\frac{2}{5}$ dabuntq; radicem & sic de numero 243 inuen. 0

inuenio radicem $15 \& \frac{8}{5}$. Regula autem hæc fundatur in Elem. 2 Eucl. prop. 4 & ex ea demonstratur.

Proba illius fit, radicem per seipsam multiplicando, & illi addendo numerum qui supra quadratum mansit, qui si reddiderit eundem, quia propositus quadrandus, bonæ operationis est indicium.

Qui volet scire ex quorum numero extrahi possit quadrata radix præcisè, vt nihil remaneat: probet primo per abiectiōem 9, vti solent ab aliquibus species Arithmeticæ simplicis, etsi horum numerorum aliqua figura fuerit relicta 1. 4. 7. 0. habetur præcisè quadratus.

Per hanc etiam regulam inuenitur Hypothenusa, ductis seorsim lateribus in seipsa, ex aggregato radix extracta dabit quæsitum, deducitur ex 1 Elem. Eucl. prop. 47 Exempli causa. Quærit dux quantas debeat parare scalas pro ascensu muri hostilis alti pedes 40, quem fossa præcingit lata pedes 30. 40 in se ductum facit 1600. Ductum in se 30 dat 900. aggregatum harum summarum 2500 huius radix quadrata 50 dat quot passuum deberent esse scalæ.

Nota hic vnum compendium, quod si fuerint meræ cyfræ cum vnitate vt 10, 00, 00, quot sunt lineolæ diuidentes, tot cyfras pone post lunulam cum vnitate: & iam radicem extraxisti. Et sic prædicti numeri radix est 100. Si verò sint numeri primo loco positi vt 25, 00, & ex priore numero vsq; ad lineolam potest radix præcisè extrahi vt hic ex 25 extrahitur 5, illi si addideris cyfras quot sunt adhuc lineolæ, extraxisti radicem. *Quòd si velis vnum quadratum*

in plura partiri, numerum ex quo radix extracta, in tot partes diuide, & ex his singulis seorsim radicem extrahe. *Quòd si è pluribus quadratis velis vnum*, summam omnium inuicem adde, & radix eius dabit latus huius quadrati. *Quòd si parallelogrammum*, cuius latera duplo aut triplo breuiora quam basis & vertex, in tria aut duo quadrata diuide, & radices addantur inuicem.

Probæ extractionis est etiam hoc signum si tot radix figuras contineat, quot erant puncta sub integro. Item si residuum non adæquat radicem duplicatam cum 1, qui adhuc semel potuisset circumponi quadrato, si adæquaret.

Quòd si nolit Dux habere quadratum hominum, sed quadratum loci. Exempli causa: Hastato equiti dantur 7 passus in longum, 3 in latum. Moschetario 4 pedes in latum, 5 in longum, vt nihilominus quadratum forment, seu spatium terræ quadratum occupent. Tum numerum militum multiplica per spatium quod vnus miles occupat, in longum; productum diuide per spatium, quod idem miles occupat in latum, ex quotiente extrahe radicem quadratam, & dabit radix quot ponendi milites in longum. Rursus si per hanc radicem diuiseris illum numerum qui post primam multiplicationem prodijt, habebis quot ponendi in latum.

si velis oblongam aciem formare vt v. g. latus se habeat vt 7 ad 3, numerus autem militum sit 1029. Multiplica 7 per 3, fient 21, per quos diuide summam militum prodibit quotiens 49 cuius radix quadrata 7, numerum dabit per quem termini proportionis scilicet

licet 7 & 3 sunt multiplicandi vt fiant 49 milites in fronte, & 21 in latere.

Si cuneata acies formanda, aut Arithmetica, aut Geometrica seruanda progressio.

Si velis loco militem commensurare. Numera locum in longum & diuide per spatia, quæ miles quilibet occupat in longum, & dabitur numerus indicans quot in longum ponendi milites. Rursus mensura locum in latum, diuide per spatia quæ miles vnus occupat in latum, dabitur numerus indicans quot ponendi milites in latum.

Iam vero si instruenda sit acies ex duplici milite, ita vt vnus in alterum recondatur. Sint v. g. vniuersim pedites hastati 7569, sed ex ijs solùm 2240 armati loricis: reliqui 5329 sine loricis. itaq; loricati circumponendi sunt inermibus, idq; in acie quadrata. Quæritur quot ponendi in vno latere ex loricatis? Imprimis inermium accipe numerum 5329, ex eo radicem educ quadratam, quæ est 73 residuis manentibus 9 ad alia munia destinandis. Extrahe rursus radicem ex aggregato, omnium militum, nempe ex 7569, prodit 87, subtrahe vnam radicem ab alia, dabit differentiam 14. dimidium huius 7. Itaq; inermes colloca, sicut radix eorum summæ ostendebat, in ordine quouis 73. illis loricatos circumpone, singulis ordinibus addendo septenos, dimidium scilicet differentiæ radicem, & hoc erit Quadratus hominum.

Quodsi placeat quadratum loci occupare? eodem modo inermes circumponendo loricatis, sic agendum. Miles à milite in ordine suo distat pedes tres, ordo vero ab ordine pedes 7. Hoc notato sint milites in-

ermes 2100, Loricati verò 924. Addantur summæ, fiet 3024. Hic numerus per 3 multiplicetur, scilicet distantiam militum, & per 7 diuidatur distantiam ordinum, producitur 1296. cuius radix Q 36. & tot erunt huius aciei ordines. Si autem numerum militum per 7 multiplicaueris, & diuideris per tria, radix quotientis dabit numerum frontis 84. numerum militum in fronte collocandorum. Iam vt inuenias militum inermium quot sint ordines collocandi, numerum eorum qui est 2100 multiplica per tria, diuide per 7, erit quotiens 900, ex eo educ radicem 30 itaq; horum militum erunt 30 ordines. Rursus vt habeas quot sint ponendi in ordine quouis? summam militum 2100 per 7 multiplica, per 3 diuide, ex quotiente radicem extrahe, prodibit 70, Radicem vnã ab altera subtrahe id est 70 ab 84. Differentiam dat 14. cuius dimidium 7. itaq; inermibus tam ad dextram quàm ad sinistram adde seprenos loricatos, id est ad 70 adde 14, erunt itaq; in quouis ordine 84. Simili modo differentia ordinum est 6, eius dimidium 3. quare ad 30, antè & retrò adde ternos.

Quodsi triplices fuerint milites, in quadrum nihilominus disponendi? sint inermes 525. Loricati 405. alij quos vocemus interim Triarios 414. Fac omnium summam, quæ est 1344. Iuxta præcedentes regulas inuenies ponendos 24 ordines & in ordine 56. Quo facto ex summa omnium 1344 subduc Triarios 414 & remanebunt 930. Quod residuum per tria multiplica, & productum per duo diuide, habebis 400, cuius radix est 20, & tot erunt ordines pro secundis militibus. Residuo verò multiplicato per 7, & diuiso per

so per 3, si radicem eduxeris quadratam, inuenies 46 milites ponendos in ordine. Intima seu inermium acies constat ex 525 militibus, quæ iuxta præcedentes regulas disposita, dat 15 ordines, in ordine verò 35.

Si cuneum velis ex numero militum formare, & inquirere quot sis ordines habiturus, sint milites v. g. 703. hanc summam duc in 8, & illi quod prodierit appone 1, prodibunt 1625, cuius radix quadrata 75, à qua subtrahere vnitatem, manebunt 74 eius dimidium 37 indicat tot te habiturum ordines, quos iuxta progressionem naturalem numerorum dispone, scilicet in vltimo maximò ordine 37, numerum scilicet ordinum, in penultimo 36, in ante penultimo 35, & sic deinceps donec in vno stiteris.

Si placeat rotundum facere. Suppositâ quadraturâ circuli, quam dat Fortius, neq; Clavius illam sensibilibis erroris damnat sic procedendum: sint v. g. militum 10000, duplica hunc numerum, fient 20000, ex hac summa radicem quadratam extrahe, erit 139, hanc radicem diuide per 10, erit quotiens $13\frac{9}{10}$ hoc est est fere 14, hoc 14 per 8 multiplica, prodibunt 112 diameter circuli, in quo tot sunt ponendi milites, quot verò in circumferentiâ? facillè deprehendetur, si quidem hæc diametrum ter continet, & vnâ eius partem septimam: supererunt tamen aliqui vt hic 144. Quodsi hanc aciem globosam volueris ad quadratam reducere, radix quadrata erit è tota summa militum extrahenda.

Quodsi eadem millia decem volueris in triangulum æquilaterum disponere? ponendi erunt in latere vno

152, quod hoc artificio inuenies, è numero 10000 militum extrahe radicem quadratam duplicato, quæ est 139, hæc dabit basim & latera.

Si in triangulum cuius basis duplo amplior quam latera seorsim sumpta? Radicem è numero militum v. g. 10000 extrahe quæ erit 100, eamq; duplica, & habebis basim trianguli. Deinde summam militum duplica, & ex ea radicem similem educ, & habebis latera, perpendicularis vero æquatur dimidiæ basi.

*Si in triangulum cuius duo latera aequalia claudant re-
ctum angulum vt hypotenusam hestit obijcias?* Extrahe è numero militum radicem quadratam, & habebis latera, è duplicatâ verò militum summâ radix quadrata extracta, dabit hypotenusam de cætero hæc propositio est eadem eum præcedente.

Pro alijs figuris hæc proportio à Nepero obseruata est. Posito v. g. 10000 militum, eius radix quadræ extrahenda 100, primo loco ponendum 1000 secundo radix reperta, tertio numerus proportionalis, quem Neperus porrigit, & vt in proposito militum numero pergamus ita pro singulis disponendum in aurea regula.

Pro triangulari 1000 dant 100, quot 1510? dabit 152.

Pro Pentagona 1000 dant 100, quot 762? dabunt ponendos in latere 76.

Pro Hexagona 1000 dant 100, quot 620? dabunt 62.

Pro Heptagona 1000 dant 100, quot 525? dabunt 52.

Pro Octogona 1000 dant 100, quot 455? dabunt 45.

Pro Nonagona 1000 dant 100, quot 402? dabunt 40.

Pro Decagona 1000 dant 100, quot 361? dabunt 36.

Et vt simul superiores regulas in eodem militum numero illustremus exemplis.

In triangulo cuius basis duplo maior perpendiculari, basis 200, latera 139.

In triangulo cuius latera sunt equalia, tertium productius. Latera duo 100 & 100, latus productius 139.

In Bisquadrata, in lateribus breuioribus 70, in longioribus 140.

Si eiusmodi numerum militum in duo quadrata diuiseris pro lateribus dabis 70.

Si acies sit vt diagonus quadrati, in latum, vt latus quadrati in longum vel è conera, in breuiori latere pone 100, in longiore 139.

Si acies hæc in tria quadrata diuidenda & vnum per modum corporis, duo per modum alarum se habeant, vniuscuiusq; quadrati latus erit 56.

Si in tria quadrata, sed vt medium sit duplo maius diuiso numero in quatuor partes æquales, duas coniunge pro medio quadrato & radicem extrahe, 70 in minoribus quadratis 50.

Sed tracto in do aciem, etiam globos tormentorum attingamus. Habeo vnum globum cuius diameter v. g. digitorum sex, estq; librarum v. g. 15. offertur globus habens in diametro digitos 9, queritur quot iste sit librarum. Docet Euclides globos in triplicata esse ratione diametrorum. Duplicatur proportio, cum vterque terminus & antecedens & consequens in se ipsum quadratè ducitur. triplicatur autem cum iisdem cubantur. Duco ergo cubicè diametrum digitorum 6 in se. fiunt 216. Duco etiam cubicè in se 9. fiunt 729, & diuiso maiore numero per minorem datur quotiens $3 \frac{81}{216}$ itaq; globus hic posterior est triplo maior

priori

priori & amplius. Hæc etiam arte conficies regulam calibræ seu diametrorum globorum.

Accipe diametrum globi minimi eius metalli pro quo vis calibræ conficere, eamq; in numeris exprime v.g. diuidendo in partes 100, fit vero globus v.g. libræ vnius. Quodsi velis diametrum globi duarum librarum inuenire, hunc numerum 100 duc in se cubicè & fient 1000000, hunc cubum duplica, fient 2000000, ex hoc radicem cubicam extrahe, quæ est 125, hæc dabit diametrum globi duarum librarum, sumendo particulas pares prioribus. Quodsi velis habere diametrum globi librarum trium cubum 1000000 triplica, & ex eo radicem cubicam extrahe, vis diametrum 10, 20, 30, &c. vel plurium librarum, per 10, 20, 30, &c. multiplica, & radicem extrahe cubicam. Iam verò si placeat quot librarum aliquod tormentum globos eiciat, applica eius orificio per diametrum regulam, in qua notasti globorum diametros. Rursus est tubus tormenti duorum digitorum, eijcit globum 1 libræ. Si foramen fuerit 4 digitorum, quantum eijciet? Duc digitos in se cubicè & sic operare 8 datur quot 64? prodibunt 48 libræ, quot nimirum fistula digitorum 4 eijciet. Sed iam.

§. 2. De Radice Cubica.

Proponatur numerus ex quo Radix Cubica extrahenda, fit ille 42, 456, 789 (& à dextris addatur illi Lunula: inde etiam à dextris incipiendo, terni quilibet numeri per lineolas distinguendi. Quæratundeinde radix numerorum qui sunt à sinistra vsq; ad primam lineolam.

42, 456, 789 (3

quæ

quæ est tria, hoc tria pone post lunulam & in se cubicè ad partem multiplica, dabit 27, quibus subtractis à 42 residui numeri erunt

$$15, 456, 789 \quad (34$$

triplicetur iam quod est post lunulam, fient 9, quod 9 per radicem multiplicatum facit 27 qui est diuisor, hunc quero in 154. & inuenio 4, quod 4 scribo post lunulam, neq; subtraho à capitali quem diuido, sed multiplico hunc diuisorem per quotientem 4 prodeunt 108 Quatuor in se duco & per triplum radicis scilicet per 9 multiplico, dantur 144, tandem quotientem in se cubicè duco, prodeunt 64, quos omnes numeros adde hoc ordine

$$1 \ 0 \ 8$$

$$1 \ 4 \ 4$$

$$6 \ 4$$

Dabunt summam $1 \ 2 \ 3 \ 0 \ 4$

Hæc subtrahatur à capitali, residui manebunt

$$3, 152, 789 \quad ($$

Tum quidquid est post lunulam triplicetur, erunt 102, hoc triplum multiplica per totum, quod est post lunulam, prodeunt 3468, qui erit diuisor, quem pone subintegro tanquam pro diuisione hoc modo.

$$3, 152, 789, \quad (347$$

$$346$$

Et quoties inuenitur in superiore, post lunulam annota, vt in præfenti 7, neq; subtrahere. Per quotientem 7 multiplica diuisorem 3468, prodibunt 24276.

Quotientem 7 duc in se Quadratè, erunt 49, hoc multiplica per triplum, quod erat 102, prodibit 4998. Cubus quotientis 7. est 343. Hos numeros adde.

Quo

Quotientis cubum	3 4 3
Quotientem in se ductum & tri-	4 9 9 8
plū & diuisorē multiplicatū.	2 4 2 7 16
Summa	2 4 7 7 9 2 3

Hanc summā subtrahe à Capitali scilicet à 3152789. Residuum erit 674866, Radix autem 347. Quod si plura puncta fuerint operatio repetenda ab eo loco, quem hic lineā distinximus.

Si verò aliquem hic labor deterret poterit vtramq; regulam Radicum solā subtractione absoluere dum tabulas radicum in longum productarum habuerit. Quæ hoc modo componuntur.

Pro quadratis adde differentiam (quæ semper per impares procedendo creatur) Quadrato immediate præcedenti, prodibit Quadratum numeri sequentis.

Pro cubicis verò, dispositâ progressionē per sex nascitur differentia cubica, addendo illi sequentem differentiam Cubi verò ipsi consurgunt differentiam addendo ad antecedentem cubum. Sed iam accipe vtriusq; exemplum.

PRO QUADRATIS.

Radix Quadratum Differ.

1	1	0
2	4	0
3	9	5
4	16	7
5	25	9
6	36	11
7	49	13
8	64	15
9	81	17
10	100	19

PRO CUBIS.

Progress. Differ. Cubi Rad. per 6.

6	1	1	1
12	7	8	2
18	19	27	3
24	37	64	4
30	61	125	5
36	91	216	6
42	127	343	7
48	169	512	8
54	217	729	9
60	271	1000	10

Demonstratio huius Radicis responderet proportionem quadam quartæ 2. Eucl. quod in breui Arithmetica inuuisse sufficit.

C A P V T V.

De Proportionibus Numerorum.

Sesquialtera vt 3 ad 2 Sesquitertia vt 4 ad 3
 Sesquiquarta vt 5 ad 4 Sesquiquinta vt 6 ad 5
 Sesquiseptima vt 7 ad 6 Sesquiseptima vt 8 ad 7
 Sesquioctaua vt 9 ad 8 Sesquinoctima vt 10 ad 9
 Sesquidecima vt 11 ad 10 Sesquicentesima vt 101 ad 100.

Superbipartiens

Tertias vt 5 ad 3 Quintas vt 7 ad 5

Supertripartiens

Quartas vt 7 ad 4 Quintas vt 8 ad 5

Superquadrupartiens

Quintas vt 9 ad 5 &c.

Superquintupartiens sextas vt 11 ad 6

Supersextupartiens septimas vt 13 ad 7

Superseptupartiens octauas vt 15 ad 8

Superoctupartiens nonos vt 17 ad 9

Supernonupartiens decimas vt 19 ad 10

Superparticularis multiplex.

Dupla Sesquialtera 5 ad 2 Sesquitertia 7 ad 3

Tripla Sesquialtera 7 ad 2 Sesquitertia 10 ad 3

Sesquiseptima 22 ad 7

Decupla Sesquitertia 31 ad 3

Multiplex superpartiens

Dupla Superpartiens tertias 8 ad 3

Supertripartiens quartas 11 ad 4

Superquadrupartiens quintas 14 ad 5

Tripla

Tripla Superbipartiens tertias 11 ad 3

Superbipartiens quartas 15 ad 4

Quintupla Supertripartiens quintas vt 28 ad 5

Pariter par numerus vocatur qui in duos pares diuidi potest, & eius partes in duos rursus pares subdiuidi & sic vsq; ad 1. vt 16 in duo 8, 8 in duo 4, quatuor in duo 2, *Pariter impar* qui diuiditur quidem in pares, sed partes ipsæ amplius in pares subdiuidi non possunt. vt 10 diuiditur in 5 & 5, sed 5 non potest subdiuidi.

Impariter par qui & ipse in pares diuiditur & partes eius sed non vsq; ad primum. vt 24 in 12 & 12, 12 in 6 & 6, sex in 3 & 3, & non amplius.

Superfluous numerus vocatur, cuius partes seorsim si colligantur in summam, totum superabunt, vt 12 habet partes 6 & 4 & 3 & 2, & 1 quæ simul faciunt 16. *Diminutus* cuius summa partium, nec attingit totum vt 8, eius medietas 4. 2. 1. Summa fit 7. *Perfectus* cuius partium summa æqualis toti, vt 6 cuius dimidium 3, tertia pars 2, sexta 1, faciunt 6 & tales numeri sunt soli, qui in 6 vel 8 desinunt.

Primus & incompositus numerus est, qui in solas unitates diuidi potest, vt 3. *Compositus* quem non unitas aliqua metitur vt 9 *Per se secundus & Compositus* Qui ipse & alium numerum metitur & ab alio mensuratur. Sed præmissis exemplis adijciamus doctrinam. *Porportio* est duarum quantitatum ad se habitudo vt 6 ad 2 est tripla. *Proportionum* verò ipsarum ad se habitudo, vocatur *Proportionalitas* vt sicut se habet 4 ad 2, ita 8 ad 4. hæc in paucioribus quàm in tribus numeris inueniri non potest.

Continua, proportionalitas est quando numeri ita dispositi sunt vt medium vtriusq; comparetur extremis, vt 1. 2. 4. sicut 2 ad 1 ita 4 ad 2, vbiq; dupla.

Disiuncta, si numeri intermedij ita locentur vt alius ad vnum, alius ad reliquum referatur, vt 1. 2. 4. 8. sicut se habet 2 ad 1, ita 8 ad 4. Hæc proportionalitas diuitur in Arithmeticam, Geometricam, quas supra explicuimus, & Harmonicam; & quidem *Arithmetica* æqualitate proportionum, solum attendit vt æquales inter se sint numerorum differentia vt 1. 2. 3, se vnitate excedunt, licet non eandem habeant proportionem 2 ad 3, quam 1 ad 2.

In *Geometrica* è contra, differentia numerorum negligitur, proportio attenditur, vt 1. 2. 4. 8. sed hoc in ea euenit, vt in qua sunt numeri inter se proportione, in eadem sint & differentia numerorum. *Harmonica* nec ad proportiones nec ad differentias attendit, sed tantum vt sit, vt maximus terminus ad minimum, sic differentia maximi contra differentiam medij & minimi. Sint termini 3. 4. 6. sed 6 ad 3, est in dupla, sic differentia maximi termini 6 & medij 4 quæ est 2 dupla ad differentiam medij & minimi, quæ est 1.

Proportio alia est *maiori inæqualitati*, alia *minoris*: in illa maior minori confertur, in ista minor maiori. Vtriusq; sunt quinæ species: tantum maior exponitur per particulam *super*, minor per *sub*. Sunt autem maioris istæ species. *Multiplex superparticularis*, *superpartiens*, *Multiplex superparticularis*, *Multiplex superpartiens*.

Ex his sola prima proportionis species quæ *multi-*

plex dicitur, constat numeris integris. reliquæ omnes adiungunt integris fractos. Multiplex verò tam superparticularis, quàm superpartiens constat è pluribus integris cum annexa fractione. vt si dicam, da mihi numeros qui sunt in vigecupla proportione; da multiplicem qualis est inter 20 & 1. Sed si dicam, da mihi, quæ sit sesquinona, erit ea superparticularis qualis est 10 ad 9. Si dicam, da quæ sit *superpartiens quintas* vel *octauas* vel quod idem est *superpartiens tres quintas* vel *octauas* ita vt vnus numerus totum alterum semel contineat & insuper tres partes, quarum singulæ sint pars quinta vel octaua: vt inter 8 & 5. scribitur hoc modo $\frac{8}{5}$ vel $1\frac{3}{5}$ & exprimitur his ver-

bis *superpartiens quintas*. Si petas numerum qui sit ad alium in proportione tripla *sesquitertia* erit ea proportio composita ex multiplici & superparticulari, adeoq; *multiplex superparticularis* & continebit alium numerum ter & insuper ipsius tertiam partem, qualis est 10 ad 3. scribiturq; hoc modo $\frac{10}{3}$ vel sic $3\frac{1}{3}$. Simi-

liter si quis desideret numeros, vt sint in proportione *dupla superquintupartiente sextas*, hæc proportio erit composita è multiplici & superpartiente, continebitq; vnus numerus alterum bis, & insuper quinque sextas partes ipsius vt 17 & 16, prior enim continet in se posteriorem bis, & insuper quinq; vnitates quarum quælibet est pars sexta numeri 6, vocaturq; hæc proportio *multiplex superpartiens quinq; sextas*. Itaque

Quandocunq; data proportio est *æquè multiplex* tunc toties sumitur totus numerus, quoties in pro-

portione exprimitur. Quando proportio est *superparticularis* aut *superpartiens* tunc numerus semel sumitur, & insuper ipse in tot partes æquales diuiditur quot sunt vnitates in annexæ minutia denominatoris, è quibus partibus ad semel sumptum tot adduntur, quot vnitates in fractionis annexæ numeratore significantur. vt si velis ipsi 7 numerum *sesquiseptimum*, assume ipsum 7 semel, deinde hoc 7 diuide in partes æquales septem; & vnam ex illis adiunge ad semel acceptum totum 7 vt sint 8. Si verò ipsi 9 velis sumere *superbipartientem tertias*, quia vox *tertias*, locum denominatoris occupat, & fractio sic scribitur $1\frac{2}{3}$. Idcirco diuide 9 in tres partes æquales, & ex eis adde duas ad numerum 9 semel integre sumptum, vt sint 15, & in tali proportione erit 9 ad 15.

Quodsi exhibenda fuerit proportio *æquè multiplex superparticularis* tunc numerum diuide in tot æquales portiones quot vnitates significat fractionis, integris adnexæ, denominator, qui quidem semper est vox illa, quæ cum particula *sesqui* componitur; ipsa verò particula *sesqui* semper numeratorem illius fractionis significat, qui est signum 1. nam in proportionibus *superparticularibus* tam simplicibus quàm compositis Numerator vnitatem nunquam superat. diuidatur itaq; hoc modo numerus, & ex illa particula vnica tantum sumatur, totus verò numerus toties replicetur, quoties id vox *æquè multiplex* exquirat. vt si quis dicat: da mihi numerum qui ad alium numerum proportionem multiplicem *superparticularem triplam sesquiseptimam* habeat. Nomen *septimum*

cum ſeſqui compoſita, eſt denominatoris nomen, ſeſqui numeratoris, integrorum vero vox eſt *tripla*: Idcirco totam hanc proportionem notis numerabilibus ſigno $3\frac{1}{7}$ ad 1. Aſſumo itaq; numerum 14, cum

iuxta denominatorem in partes æquales ſeptem partior, & iuxta numeratorem 1, accipio cuiusmodi particulam vnã, nempe 2, iuxta verò vocem *tripla* accipio totum 14 ter, ſuntq; 42, cui addo 2 & conflatur 44 itaq; dictam proportionem implent 44 ad 14.

Quandocunq; autem proportio *multiplex ſuperpartiens* proponitur, tum vox illa quæ vltima ordinalis auditur denominatorem ſignificat, quæ verò hanc vel cardinalis vel aduerbialis antecedit, numeratorem oſtendit, & prima integros. Vt ſi quis dicat *Proportio quintupla ſuperpartiens tres quartas partes*. vel *ſuperpartiens quartas*. vox *quartas* ſignificat denominatorem: *tres* numeratorem *quintupla* numeros integros, ſcribereturq; taliter $5\frac{3}{4}$ ad 1. Eſt numerus da-

tus v. g. $5\frac{3}{4}$ numerus dandus, quem ex dato 8 eruo, diuido 8 in quatuor partes æquales, quia hoc innuit denominator quatuor. cuiusmodi particulas tres id eſt 6 ſumo, vti monet numerator 3. deinde iuxta quinque integrum numerum, replico totum datum 8 vt ſint 40 & toties repetito ipſi octo, addo tres particulas iam ſumptas, vt ſint 46. itaq; 46 ad 8 habebit propoſitam proportionem.

Quando verò interuenit proportio *minoris inæqualitatis*, hæc documenta præ oculis habenda.

1. Proportiones rationales minoris inæqualitatis ſunt

sunt quinque: prioribus æqualitatis maioris oppositæ, eiusdem appellationis præfixâ tantum particula *sub* ut

Submultiplex in genere & in specie, *Subdupla* *subtripla*, *subcentesima*, *submillesima*, &c. Et *Subsuperparticularis*, in specie *Subsesquialtera* *subsesquinona* &c. *Subsuperpartiens*, & in specie *Subsuperpartiens quatuor septimas* &c. *Submultiplex superparticularis* & in specie *Subsextupla*, *subsesquiseptima*, *subdupla sesquitertia* *Subcentupla sesquidecima tertia*, &c. Rursus *Submultiplex superpartiens* & in specie *subdecima superquadripartiens nonas* &c.

2. Omnis proportio minoris inæqualitatis notis numeralibus expressa efficit fractionem. Vnde

3. *Submultiplex* facit minutiam cuius numerator perpetuò est 1. denominator figura illa numeralis, quæ tot in se continet unitates quot in nomine dato exprimentur v. g. petat quis da mihi numerum qui sit ad 16 suboctuplus, vocem hanc *suboctuplus* resolve in *sub* & *octuplus*: ostendetq; particula *sub*, numeratorem qui semper est 1. *Octuplus* denominatorem, qui est iuxta vocis tenorem 8, scribeturque tota fractio sic $\frac{1}{8}$, cuius nominator 1 erit 16; denominator dan-

us numerus. Itaq; datum 16 diuide in totæquales portiones quot sunt in denominatore unitates, & eiusmodi postea vnam sume portiunculam, erit illa vna octava pars dati numeri, id est 2, quæ suboctupla erit, adeoq; 2 erit suboctupla ad 16 id est continebitur in illa octies. Simili modo procedendum in proportione *subquintupla subuicesima*, &c.

4. *Subsuperparticularis* facit minutiam, cuius numerator tot constat vnitatibus, quot significantur ab adiectiuo numerali, quod sequitur partiunculam *sesqui*: Denominator verò semper constat vna vnitare plus. vt si quis velit ad numerum $\frac{12}{10}$ dare numerum qui habeat proportionem *Subsesquiquintam*, resolues hanc vocem in *subsesqui* & *quintam*. Quia ipitur vox *quinta* est adiectiuum ordinale, & sequitur voculam exhibebit ea Numeratorem 5, quem denominator superans vnâ vnitare, erit 6. fietq; tota fractio appellata *subsesquiquinta* $\frac{5}{6}$ exhibebitq; semper Numerator vnum numerum, alium denominator. Itaq; si datum numerum 12 diuides in sex partes æquales, & eiusmodi quinque partes tollas pro alio numero, erunt in proposita proportione 10 & 10. & sic procedendum in reliquis proportionibus Superparticularibus.

5. *Superpartiens* proportiose mper exhibet fractionem, cuius numerator æquipollet voci vltimæ numerali: quem numeratorem tot vnitatibus superat denominator, quot exprimuntur in nomine vel aduerbio vocem vltimam ordinalem immediate antecedenti. vt si velim dato numero 33 exhibere in proportione *Subsuperpartiente octauas* vel quod idem est *Subsuperpartiente tres octauas*. Nomen *Octauas*, præbet numeratorem 8. & quia *tri* vel *tres* immediate accessit, addo tres vnitates ad numeratorem 8, fietque denominator 11, & scribetur tota minutia $\frac{8}{11}$ itaq; datum 33 distribuam in 11 partes æquales, & eiusmodi
ex illa

ex illa tollam octo, quæ dabit proportionalem quæ-
sitam, scilicet 24 ad 33.

6. *Submultiplex superparticularis* proportio gignit
minutiam cuius numerator respondet vltimæ voci
ordinali sequenti particulam *sesqui*: denominator au-
tem fit, si numerator ducatur in integra per digitum
vocalæ ordinali *submultiplici* respondentem expressa,
addendo producto i vt si velis numero 26 dare nume-
rum qui fit in proportione *subtripla sesquiquarta*. Vox
quarta dat 4 numeratorem. *Subtripla* dat integros
tres numeros, ductum vero 4 in 3 producit 12, cui
adiecta vnitare efficitur 13 denominator totius fra-
ctionis quæ est $\frac{4}{13}$, eritque numerus quæsitus talium
partium quatuor, qualium datis 13. id est 8.

7. *Submultiplex superpartiens* proportio creat mi-
nutiam cuius numerator æquiualeat vltimæ voci ordi-
nali: quem numeratorem si ducas in illum digi-
tum, qui respondet vocalæ ordinali sub multiplici,
& insuper producto adicias tot vnitates quot signi-
ficantur nomine medio, vel aduerbio cardinali, ha-
bebis denominatorem, qui exhibebit propositum
numerum, numerator verò quæsitum v. g. fit nume-
rus certus, quæritur alter qui ad illum habeat pro-
portionem *subduplam superpartientem duas tertias*,
vox vltima ordinalis *tercias* est, & dabit numerato-
rem 3. *Subduplam* est multiplex & explicatur per
digitum 2, vnde si ducam numeratorem 3 repertum
in 2 emergent 6, & quia media vox cardinalis, *duas*,
æquipollet huic digito, 2, addo ad productum 6 ista 2,
& consurgent 8, qui numerus facit huius proportio-

nis denominatorem, eritq; tota fractio $\frac{3}{8}$ eritq; 3 ad 8 in proportione *subdupla superbipartiente tertias*, id est 3 continentur in 8 bis, & insuper duabus vnitatibus, excedit quarum quælibet est vna tertia numeri 3. & quod dictum est de numeris, idem totum seruit continuæ quantitati in suas partes subdivisæ.

8. Habitâ proportione maioris inæqualitatis, aut è contra, statim habebitur illi opposita eiusdem denominationis solâ numeratoris & denominatoris transpositione.

9. Omnis minutix numerator exprimitur verbo cardinali, denominator ordinali: & vice versâ, omne nomen cardinale repræsentat Numeratorem minutix, ordinale denominatorem, vt si dicam centum tertix, hic 100 erit numerator, at verò 3 denominator.

10. In omni proportione notis numeralibus expressâ, denominator respondet numero dato, Numerator dando. Vnde proportio voce expressa iuxta supra datas regulas reducenda ad numeros & insuper.

11. Vt fractiones datas noueris verbo exprimere, & verba data in fractiones redigere, duplici via poteris procedere. Vel maiorem Numeratorem diuide per denominatorem minorem; & si quotiens nihil reliquerit, tum fractio fuit in proportione *multiplici*. Si verò quotiens fuerit 1, cum adiunctâ 1 in residuo, fractio fuit in proportione *superparticulari*. Si quotiens fuerit 1 cum residuo maiore quam sit 1, fractio pertinet ad proportionem *superpartieatem*. Si quotiens fuerit maior vnitatis cum residuo vnitatis, fractio

ratio est in proportione multiplici *superparticulari*. Si
 quotiens unitatem excefferit & residuum adiunctum
 habuerit maius unitate, fractio spectabit ad propor-
 tionem *multiplicem superpartientem*. vt huius fractio-
 nis $\frac{3}{1}$ numerator per denominatorē diuisus dat 3, & ni-
 hil relinquit, & sic fuit proportio æquè multiplex id est
 triplex. At verò hæc $\frac{4}{5}$ dat hunc quotientem, $1\frac{1}{5}$
 estq; *superparticularis sesquitertia*. Hæc autem $\frac{5}{3}$ quo-
 tientem facit $1\frac{2}{3}$ & est superpartiens duas tertias. Et
 hæc $\frac{12}{3}$ cum faciat quotientem $3\frac{1}{3}$ est *multiplex super-*
particularis. Et hæc $\frac{11}{5}$ dat $3\frac{2}{5}$ ideoq; est *multiplex su-*
perpartiens. Vel per minorem Numeratorem diuide
 denominatorem maiorem, & quotiens sine residuo
 ostendet proportionem *submultiplicem* vt $\frac{4}{12}$ dat quo-
 tientem 3 estque proportio *subtripla*. Quotiens cum
 residuo 1 ostendet superparticularē vt $\frac{2}{10}$ est quotiens
 illius $1\frac{1}{9}$ estque proportio *subsesquiquona*. Quotiens 1
 cum residuo maiore, quàm sit 1 dat *superpartientem*
 vt $\frac{2}{11}$ quotiens est $1\frac{2}{9}$ diciturq; hæc proportio *subsuper-*
bipartiens nonas. Quotiens maior unitate cum resi-
 duo 1 dat *submultiplicem superparticularem*, vt $\frac{5}{11}$
 est quotiens $2\frac{1}{5}$ estq; proportio *subdupla sesquiquinta*.

Quotiens unitate maior cum residuo maiore quam sit 1 dat subsuperpartientem multiplicem vt $\frac{5}{13}$, quotiens $2\frac{5}{5}$ est proportio *subdupla supertripartient quintas*.

De Proportione Harmonica hæc adnota: Aliam esse simplicem, vt Diapason, Diapente, Diatessaron. Aliam mixtam vt Diapente cum Diatessaron, vel cum Diapason. Diapason occupat proportionem duplam vt 1 ad 2 Diapente sesquialteram vt 2. ad 3. Diatessaron sesquiterciam vt 3 ad 4. Rursus Diapason cum Diapente est in tripla proportione vt 2. 4. 6. quia inter 2 & 6 est tripla proportio aggregata ex dupla 2 & 4 & sesquialtera 4 & 6. Bis Diapason in quadrupla vt 2. 4 8 Diatessaron cum Diapente vnum Diapason integrant vt 2. 3. 4. Reperiuntur tres Musicè numeri proportionales ex tribus Arithmeticè proportionalibus. Si primus arithmeticè proportionalis in secundum & tertium, secundus verò in tertium ducatur, vt 2. 4. 6. sunt arithmeticè proportionales, fientq; ex illis musicè proportionales 8. 12. 24. Pro quo

Aduerte Musicos 12 tantum consonantijs vti 1. 2. 5. 6. 8. 10. 12. 13. 15. 17. 19. 20. Quarum sex hæc 1. 5. 8. 12. 15. 19. sunt perfectæ. hæc verò sex 3. 6. 10. 13. 17. 20. imperfectæ. Componitur tertia ex 32 & 27. Quinta ex 3 & 2. Sexta ex 27 & 26. Octaua ex 2 & 1. Decima ex 64 & 27. Duodecima ex 3 & 1. Decima tertia ex 27 & 8. Decimaquinta ex 4 & 1. Decima septima ex 81 & 16. Decimanona ex 6 & 1. Vigesima ex 27 & 4. Quarta ex 4 & 3. Tonus ex 9 & 8. Semi-

Semitonium maius 2187 & 2048. Semitonium minus ex 256 & 243. &c. Aure hoc totum percipiet qui chordam in tot partes diuiderit, quod faciunt duo numeri consonantiam componentes, & ubi vnus numerus finitur, fulcrum chordæ extensæ subiecerit, tum pars chordæ icta cum alia parte dabit quæsitam consonantiam.

C A P V T VI.

*Solent quadam quasi parerga Arithmetica
apponi, quod & nos facimus, & sit*

I.

Posse circino totam Arithmeticam peragi dum modo quis habeat lineam in plurimas æquales partes diuisam, pro multiplicatione tot v. g. partes circino replicando, quot vnitates continet multiplicator. Posse item globulis rosarij, aut libri grandioris folijs, quæ ne pluribus prosequamur, breuitas proposita vetat.

II.

Globi terraquei quantitatem supputare. vnus gradus terræ per experientiam deprehenditur continere milliaria germanica 11, gradus autem sunt 360, igitur vnus numerus ductus in alterum, dabit terræ circuitum 5400. Vt verò ex hoc numero terræ diameter prodeat

Circuitus circi per septem multiplicetur

Per duo viginti productum diuide, prodit

eius dimidium est distantia ad terræ centrum. vt verò ex alicuius circuli diametro inuenias circumferentiam.

Per

Per duo viginti si multiplix diametrum
 Per septemq; seces numerum qui prodijt, inde
 Circuitum circi quotiens numerus tibi reddet.

III.

Pro ludo quem vocant, Mergendi Iudæos, sequen-
 tes versiculos itidem non satis poeticos accipe. Ut
 decimus pereat. vocalis quota inter vocales, tot
 pone calculos

Rex Angli cum gente bona. dat signa serena.

Rex Danicus, regnet ouans, audiat Hebræa

Nondum pana, mina ad te declinat o Eneas

Regalis plorans vestem Maria ferebat.

Pro nono. *Populeam virgam Mater Regina tenebat.*

Pro octauo. *Ardea scande petram trepidas attingere.*
frontem

Mater amare vetans per climata gigneret
orbem

Pro septimo *Candia dat lites tibi letas tempore factas*
Per vada milke lacer, ponto vexante flat
Afer

Abdita transmittens vigilis ars exonerabat.

Pars Hebræa nata, nauem damnata resigna

Pro sexto *Circa peris miserate Deos, flens omnia da-*
minat.

IV.

Ex pollice gygantis magnitudo deprehendi potest. Hu-
mani corporis hanc proportionem Cardanus & Kir-
cher statuunt. Sit tota longitudo partium 180 ex ijs
faciei 18. Nasi longitudini 6. ambitui nasi in imo 6.
Auris longitudini 6. ab hirco ad hircum 12. Fronti
in longum 6. Naso à mento 6. Oris longitudini 4.

Oris

Oris diducti ambitui 12. spatium à vertice ad imas ceruices 24. à summo pectore ad capillorum summas radices 36. Auris ambitui 12. Oculi longitudini 4. Oculorum interstitio 4. spatium ab imo nasi ad os 2. ab ore ad mentum 4. Nasi foramini 1. Frontis ambitui 18. Palmæ longitudini 18. A mento ad verticem 24. Pedi 30. Cubito 45. Pectori 30. A summo stomacho ad vmbilicum 20. ab vmbilico ad imum femur 40. ab imo femore ad nodum crurum 40. à nodo crurum ad plantam 20. Variat tamen hæc proportio in infantibus, sæminis, imo & in senibus. Tota statuta continet pollices 72, & quam est longus, tantus est viri amplexus.

Item hæc ex alijs

1. *Bis tam longus* homo, quam sub alis latus.

2. *Pars hominis quarta.* A capite ad imum pectus. ab imo pectore ad pubem. à pube ad genua. à genibus ad plantas.

3. *Quarta pars altitudinis* hominis latitudo humerorum. Item à cubito ad extremum longioris digiti.

4. *Latitudo* in cinctura pedi vni æquatur. Cubitus palmos continet 6.

5. *Longitudo hominis* palmi 24. pedes 6. digiti 96.

6. *Sexta pars* est ab imo pectoris ad summum pectoris. Septima à summo pectoris ad supremam frontem & radices capillorum. Sexta etiam pars pes.

7. *Circulus capitis* per supremam frontem & imas radices occipitis dat latitudinem pectoris.

8. *Æqualia* sunt facies à suprema fronte ad mentum, à supremo pectoris ad summum stomachum, ab vmbilico ad imum femur.

9. *Trian-*

9. *Triangulum* est æquilaterum à punctis mamillarum ad imam gulam.

10. *Æqualia* à mento ad summum pectus & latitudo colli, à summo pectore ad umbilicum & colli crassities, à mento ad supremum verticem, & cincturæ diameter : ab intercilijs ad summas nares, & ad mentum à iugulo : à naribus ad mentum & à iugulo ad imam gulam : quanta profunditas ad oculi internum angulum penes supercilia, tanta altitudo nasi? Item spatium ab imis naribus ad os : Latitudo nasi, longitudo oculi, interstitium inter oculos. Longitudo manûs & distantia mamillarum. Pollex & nasus & distantia inter centra oculorum, & auriculæ longitudo sunt æqualia.

11. *Medium tenent* inter summum verticem & genua umbilicus. Inter summum pectus & imam narē, medius nodus gulæ. Inter summum verticem & imum mentum pupilla oculi. Inter oculorū interstitium & imum mentum nasi medium. Inter imas nares & imum mentum, medium inferius labrum.

12. *In manu hæc æqualia* : à summo vngue indicis ad eius iuncturā & ab illa vsq; ad locum vbi brachio alligatur in auersa manu. A summo vngue medij digiti ad iuncturam intra manum, & ab hoc loco ad restrictam. Maior indicis articulus, & frons. In indice duo articuli superiores & nasus. Maior medij articulus. & ab imis naribus ad extremum mentum. Secundus medij & ab infimo labro ad finem menti. Tertius medij & à labro supremo ad nares. Maior pollicis articulus & oris apertura, & ab imo mento ad summum labri inferioris. Minor. pollicis & à
supre-

supremo imi labri ad nares. Ungues & medietates extremorum articulorum. Aequalia & hæc. Ab intertellijs ad extremos oculorum angulos & ab illis ad primas aureas. Palmæ latitudo & plantæ. Altitudo plantæ ab imo tali, & longitudo à summo pedis ad extremum unguem. Iuncta supercilia & oculorum circuli. Latitudo nasi, longitudo oculi, & spatium inter oculos.

13. *Proportiones* has membra hominis habent inter se. Pollex ad spatium quod est inter eum & iuncturam manus vt 5 ad 2. Pollex ad armum brachij penes spatulas subtriplem. Tibiæ ad brachium vt 3 ad 2. Collum ad tibiæ vt 3 ad 2. Totius corporis ad truncum sesquioctava. Spatium inter thoracem & crura ad plantas sesqui tertiam. Pectus cum spatio ad umbilicum, ad finem tunci duplam. Latitudo pectoris ad coxa latitudinem sesquialtera. Capitis latitudo ad collum tripla. Eadem capitis ad genua. Longitudo frontis inter tempora ad eius altitudinem quadrupla.

14. Si rectæ lineæ insistat homo diductis pedibus & ab extremitate pedum erigantur perpendiculares ad extrema digitorum manus in latera protensæ quibus recta etiam superponatur, erit quadratum.

15. Si manus extendat supra caput, cubiti æquabunt caput.

16. Orgya æqualis longitudini viri Hinc collegit Pythagoras ex passu Herculem. Phydias ex ungue leonem. Timantes pictor ex articulo gygantum.

Democrates pollicitus est Alexandro M. ex monte Athos, qui altus 4900 pedes, statuam facere, quæ dextra flumen funderet: sinistra teneret civitatem

10000 capacem, istius manus fuisset 490 pedes, Nasus vero longus pedes $163\frac{1}{5}$

Statua Nabuchodonosoris in Sacra scriptura alta 60 cubitos, igitur nasum habuit cubitorum 2. Rhodius Colossus erat altus 70 cubitos, itaq; facies longa fuit vlnas 7 vel pedes $10\frac{1}{2}$ Nasus $3\frac{1}{3}$ pedes.

Statua Neronis de qua Plin. lib. 34. c. 7. erat alta pedes 120, itaq; facies pedum 12. Nasus, pollex pedum 4.

Pomponius Gauricus Dialogo de sculptrura, hominem partitur in 9 facies. A principio capillorum vsq; ad mentum 1. A mamillis ad vmbilicum 1. ab vmbilico ad extremum trunci 1. vbi est medium corporis stantis. Ab extremo trunci ad medium femorum 1. à medio femorum ad genua 1. A genibus ad medium surarum 1. A medio surarum ad collum pedum 1. A collo pedum ad plantas pedum pars $\frac{1}{2}$.

A radice capillorum ad verticem pollex 1 in longum. Itaq; constat pollicibus 27. Latitudo verò à medio iugulo gulæ ad punctum humerorum 1. Ab humeris ad brachij cubitum $1\frac{1}{4}$.

A nodo ad extremum manûs 1.

Femora tam crassa atq; caput, & tantum ventriculus crurum, quantum collum. Circumferentia capitis per summum & mentum & bis collum æqualia. Longitudo & latitudo manûs simul dant pedem. Tam crassum brachium ad iuncturam manûs quantum duo primi digiti possunt stringere.

Pectoris latitudo facies continet duas: Spatium inter mamillas 1.

Facto centro in certa parte manus digiti extensi circulo possunt circumscribi.

Quanta est superioris labri ad imas nares intercapedo tanta ab oculorum intercilijs ad interiores angulos concavitas.

A vertice indicis ad infimam eius ligaturam, & hinc ad ligaturam cum brachio æqualia.

Pollicis extremus articulus dat spatium à naribus ad os. Alter articulus ab ore ad mentum. Oris latitudo æqualis fronti.

Capitis ambiendo frontem per verticem, tres facies dant circuitum. Per occiput 2.

Pectoris per alas ad tergum 5. Ventris per medium ambiendo 4.

Lacertorum, coxarum, crurum, pollicis & cæterorum articulorum circumferentia æqualis longitudini.

Colli ambitus respondet ei parti, quæ à summo pectoris ad umbilicum.

Infantis statura non nisi 4 faciebus constat Inuenitur costa cuiusdam gygantis Varsaviæ in templo S. Ioannis 5 pedes longa (si est costa & non fossile quoddam) igitur crassities pedum saltem 12, & altitudo 72 fuit illius.

Deut. 3. Regis Og lectus vlnarum 9 itaq; latitudo vlnarum 4. facies 1 Nasus $\frac{1}{3}$ 1. Reg. 17. Goliath sex vlnarum & palmi hoc est amplius pedum 9. huius lancea ponderabat libras 233. ex dictis quisq; propor-

tionem partium formet. In Insula Creta repertum
cadaver vlnarum 33 & alterum de quo Plin. lib. 7.
cap. 16. vln. 46. & Plut. in Sertorio cadaver 60 vln.
repertum. Horum quanta singula membra, facile ex
dictis deprehendet Arithmeticus & deduxit Daniel
Swentnerus in del. Mathem.

Si imo digiti auricularis filum circum ducas, dein
extendas, dabit crassitiem imi manûs. Item filo per
frontem circumliga caput, hac longitudine manen-
te pone in cervicis nodulo, & per frontem circum-
duc. Item per frontem vsq; ad collum, hæc enim spa-
tia æqualia in proportionato capite.

Atq; hinc patet quomodo ex stadio Hercules, ex
ungue Leo, ex pollice gygas, ex plintho colum-
na, ex columna tota Salomonici templi structura, ope
numerorum obtineri possit.

De Infantum corporibus ex Alb. Dureto hoc ad-
notamus. Corpus infantis est tertia pars materni cor-
poris in longum. Quarta pars huius lineæ est caput,
quod perfecto quadrato includitur cum ingulis, eius
fere medium per summitatem altiorem aurium transit
& oculorum supercilia: reliquæ partes communem
ferè cum adultis habent proportionem.

V.

*Potest compassum fieri, per quod aliquis cuiusq; rei alti-
tudinem lucente sole assequi potest.* Sit plana polita ta-
bula ex quacunq; materia solida, duc circulos in ea
à centro abeundo. primum quidem qui distet à centro
à'itudine styli. Stylum verò in 10 partes æquales di-
vide: hunc circulum primum nota H , tum versus
vtramq; partem circulos, qui à se distent iuxta diui-
siones

fiones styli, id est alios producat versus centrum, alios ampliando & ubiq; numeros ordine adscribe 1. 2. 3. &c. incipiendo ab eo cui crucem impressisti, stylus in centro ad rectos angulos consistat & iam habebis altimetrum compassum. Quo cum voles uti, statue ut faciat horizonti parallelam sole radiante, & siquidem umbræ vertex attigerit circulum, cui adnotata \times , æqualis est umbra rei, quocirca quantam inueneris umbram v. g. turris, tanta erit turris. Si verò in circulo primo versus centrum, tum decimâ parte minor umbra. Si in circulo maiore primo tum minor turris decimâ parte, quàm umbra, & sic deinceps. Quod si hoc compassum suspenderis, ut faciat angulum rectum cum horizonte contrario modo umbræ se habebunt ad suas res à quibus procedunt, Circulus tamen, cui crux addita æqualem cum luce, indicabit umbram. Atq; ita ex umbra magnitudines rerum, & ex magnitudine umbras inferre poteris.

VI.

Impossibilia quædam factu. 1. Quinq; calculos rotundos in plano ponere, ut se omnes in duobus locis tangant. 2. Diuidere 30 boues in tria stabula, ut in singulis sint numero impari. 3. Boues 30 in stabulis 10 pari numero disponere. 4. Hospites 45 in 12 hospitia distribuere, ut in quolibet pari sint numero. 5. Diuidere 100 poma inter 15 ut singuli accipiant paria. 6. Idem eueniet si 100 volueris diuidere inter 21. 7. Quinquaginta aureos partiri inter 15 ut quisq; pari numero recipiat, & idem de quouis numero, qui per pares est immensurabilis, vel per impares, qui enim

per impares non mensuratur, non potest diuidi per imparia, in aliquot partes; item qui per pares immensurabilis non potest in pares partes diuidi. Quia si par pari addatur manebit par; si impari erit par.

VII.

Vnum distichum pedes 1004000 continet.

Mille boues errant, vitulorum millia centum,

Musca super vitulum quemlibet vna sedet.

Nam mille boues pedes 4000. vitulis 400000.

Muscis 600000.

VIII.

Chronologia licet parum culto versu.

Patriarchæ ante diluuium 10.

Adam, Seth, Enos, Cainan, Malaleel,
Iared, Enoch, Methusal, Lamechque, Noëque.

Post diluuium 16.

Ecce Noë, Semus, tunc Arphaxad, Salademum
Heber, Peleg, Regu, Serug, Nachorque, Terachq;
Abraham & Isaacus, Iacob, Leui, Caath, Amram.

Duces Populi 16.

Moyfes, Iosue, & Orthoniel, Eliudque, Deborah
Gedeon, Abimelech, Thola, Iair, Iephth & Eltzam
Elon, post Abdon, Samson, Heli, Samuelq;.

Reges Iudæorum 20.

Saul, Dauid, Salomon, dein Iudæ nescito Reges
Roboam, & Abia, atq; Assa, Iosaphat, Ioram,
Aschafias, Atralia, Ioas, Amazia Azana,
Iorham, Achaz, Ezechia, Manasse, ac Filius Amoa,
Iofias, Ioachas, Ioiakim, Ioiakin, Sedecias.

Perfa-

Perſarum Monarchæ 14.

Cyr: Camb: Mag: Hiſtaſpes: Xerx: Artab: Longi-
manuſq;

Xerx: Sogd: Noth: Mnemon, Ochus, Arſes, &
Codomanus.

Monarchæ Græcorum 13.

Magnus, & hinc Lagus, Philadelp, Euerg, Philopator
Epiphaneſ, Philometh, Phyſion, Lathurus, Alexand,
Lathuruſq; redux, Auletes, & Cleopatra.

Cæſares Rom. ad Conſtantinum 35.

Auguſtus, Tyberi, Caligul, Clauduſq; Neroq;
Galba, Otho, nec non Vitelluſ, Veſpaq; Tituſ
Dom: Neru: Traianuſ, tunc Adria: binuſ & Anton:
Commoduſ, Æliadeſ, Seueruſ, tum Caracalla,
Macrin: Heliogabal: Alexand: Maxime Gordiân:
Phil: Deciuſ, Valer: & Galien: & Claudiuſ Aurel:
Subſequitur Tacituſ, Proba, Cara, Dioclia proleſ. /

Cæſares à Conſtantino M.

Conſtantinuſ, & hinc prima eſt diuiſio facta
Julianuſ, Iouian: Valene: duo, Gratia, Flau:
Theodoſiuſ Magnuſ, poſt altera ſciſſio facta
Arcad: Theodoſiuſ, Martian: biniq; Leonuſ
Zeno, & Anaſtaſiuſ, Iuſti: treſ, atq; Tiberi
Mauritiuſ, Phocaſ, Heracliuſ, & Maleſani
Treſ, Pogonatuſ, tum Iuſtiniane Philippi.
Artemiuſ Theodor, Leo, Copronimuſq;
Hinc Leo, Conſt: Iren, poſt tertia ſciſſio facta.

Cæſares aliunde aſſumpti.

Caroluſ & Ludouic, Lothar, Luduic, bene Caluſ,
Balbuſ, Craſſuſ, & Arnolphuſ, Luduic Thraſijbuluſ.

Auceps, Ottones tres, Henricusq; secundus;
 Conrad: & Henrici tres, & Lotharius alter
 Conrad, Barbarossa, Henric, Otto Fridericus,
 Conrad, Richardus, Rudolphus, Adolphus & Albert.
 Henric, Luduicus Carolus, Venflæ, Ruperte,
 Sigmund, Albert, Fridericus, Maximilianus.
 Carolus Fernandus, post Maximilianus,
 Rudolph, Matthias, Fernandus, tum LEOPOLDVS.

Pontifices Romani.

PETRVS post Linus, Cletus, Clemens, Anacletus,
 Euaristus, Alex, Sixtus, Telesphorus, Hygin,
 Tum Pius, Annicer, Soter, Eltherius & Vict,
 Zepherinus, Callist, Urban, Pontianus, & Anter
 Fab, Corn, Luc, Stephanus, Sixtusq; Dionys
 Successere sibi, Felix ac Eurychianus
 Caius, Marcellin, Marcellusq; Eusebiusq;
 Melchiades, Syluester, Marcus, Iul, Liberiussq;
 Felix tum Damasus, Syric, Anastasius, Innoc,
 Zozim, Bonfacius, Cælest, Sixtus, Leo Magnus,
 Hilar, Simplicius, Felix, Gelasius, Anast.
 Symmachus, Hormisda, ac Ioan Felix, Bonifac &
 Ioannes, Agapit, Syluer, Vigil, & Pelagius
 Ioannes, Benedict, Gregor, & post Sabinianus
 Et Bonifac, Bonifac Deus & dedit inde Bonifac.
 Tunc Honor, atq; Seuerinus, Ioan, Theodorus.
 Martin, Eugenius, Vitalin, Adeoq; est dat
 Donus, post Agatho, Leo, tum Benedictus Ioan.
 Conon, Sergius, atq; Gregor, Gregor & Zacharias
 Et Stephanus, Stephan^o, Paulus, Stephanusq; Hadrian^o
 Eugeniusq; Valentinusq; Gregorius & Serg
 iam

Iam Leo, iam Benedict, Nicolq, Hadrianus,
 Ioannesq; Marinq; Hadrian, Stephanumq; sequitur
 Formosus, Bonifac, Stephanus, Ioan, Benedictus,
 Et Leo, Christophorus, Serg, Anast quoq; Lando,
 Ioannes, Leo, iam Stephanusque, Leoq; Ioanq;
 Et Leo, tum Stephanusque, Marinque, Agapirq;
 Ioannes, Leo, iam Benedictque, Ioanq; Donusque
 Tum Benedict, Benedict, Ioanq; Ioanq; Ioanque,
 Et Benedict, Leo, deinde Gregor, Clemens Damasusq;
 Post Leo, iam Victor, Stephanus, Nicolaus, Alexque
 Et Gregor, & Victor, tum Urban, Paschalq; Gelasq;
 Et Callistus, Honori, Innoc, Cælest, Luciusque,
 Eugeniusq; & Anast, Hadrianus, Alex, Luciusque
 Urbanus, Gregor, & Clemens, Cælestia & Innoc
 Atq; Honor & Gregor, & Cælest, Innoc, & Alexand.
 Urbanus, Clemens, Gregor, Innoc, Nicolque secutus
 Hunc Martinus, Honor, Nicol, Cælest, Bonifacq;
 Et Benedict, Clemens, Ioan, Benedict quoq; Clemens
 Innoc, Urbanus, Gregor, Urbanus, Bonifacq;
 Innoc atq; Gregor, fit Alex, fit Papa Ioannes
 Martin, Eugenius, Nicol, Calist, Pius, atque
 Paulus, post Sixtusq; Innoc, & Alex, Pius inde
 Iulius atq; Leo, atq; Hadrian, Clemens quoq; Paulus
 Iulius, & Marcell, Marcell, Pius, & Pius, istis
 Successit Gregor, huic Sixtusque, Urbanque, Gregorq;
 Innoc, & Clemens, Leo, Paulus, Gregor, Urban,
 His Innoc, & Alex, & CLEMENS, cui vita perennet.

Principes & Reges Poloniæ.

Primus erat Lechus, Cracus huic, Lechusq; secundus
 Successit, Venda, & Premisl, tertiusque Leseci

Popielus binus, Piaftus, Lefco, Zemomiflaus
 Miefco, Boleflaus, Miefco, Cafimir, Boleflaus
 Vladiflaûs, Bolefl, Vladifl, Boleflaus,
 Miciflaûs, Cafimir, Lefco Boleflaus,
 Lefco, ac Henricus, Premiflus Venceflaus,
 Locticus, & Cafimir, Ludouic, Iagello,
 Vladiflaus, Cafimir, pergunt Albetus, Alexque,
 Sifmundus binus, tum Henrie, Stephanus Sigifmundus
 Arque Vladiflaus, tum qui viuat, CASIMIRVS.

CAPVT VII.

De diuinatione Arithmetica.

Vt omne feramus punctum, vt ili hoc dulce mifceamus & aliquot diuinandi rationes afferamus. omiffis quæ propriè funt Regulæ falſi & progrefſionum,

I.

Conceptum ab altero numerum qui illi supererit post aliquot operationes, euoluere. Concipit v. g. 2: addat aliquis illi tantundem, quantum ille concepit: Ego illi adhuc 14 addo. Summam coniungit, habet 18. Abijciat summæ dimidium, reddat vicino 2 à quo mutuos accepit, dico illi superesse 7. debet enim superesse dimidium eius, quod ipsi adieci.

II.

Conceptam pecunia summam dicere. Cogitat Petrus se habere pecuniæ 7. Iubeo vt addat dimidium, ait se non posse, quia habet numero impares. do itaque 1 vt habeat pares, & interim mihi noto 1. addit 7 & 4 habet 11. Dico rursus dimidium huius tuæ posterioris summæ id est horum 11. adde. ait se non posse,

posse, addo illi 1 vt possit. (& noto mihi 2. quia est se-
cunda additio) summam habet 17. iubeo abijciat 9
ex summa, abijcit, & ego noto 4 quoties ille abij-
cit 9, iubeo rursus abijciat, ait se non posse, itaq; si
à me obseruatos numeros collegero, habebō 7, &
tot illum cogitauisse affirmo.

III.

*Inuenire anulum abconsum apud quem lateat, in quo
digito, & articulo.* Vnus ex illis numeret clam, quota
est illa persona, sit 7. Iube multiplicet per 10, sunt
70, his clam addat numerum digiti incipiendo
numerum à pollice manūs dextræ, ita vt minimus
sinistræ sit decimus, sit in præsentī casu annulus in di-
gito sexto summa erit 76, hanc ille multiplicet per
10, sunt 760, addat numerum articuli, in quo digi-
tus, sit secundus, fiet summa 762. dicat hanc tibi sum-
mam, huius enim prima figura à sinistris, personam
secunda digitum, tertia prodet articulum.

IV.

Quâ die hebdomadis aliquis fecerit quidpiam? Do-
minica sit dies prima, deinde ordine feriæ, ac Sab-
barum septima. Cogitat itaq; suum factum die secun-
da accidisse. Iube duplicet, sunt 4. huic duplicato
addat quinq; sunt 9. hanc summam per 5 multiplicet,
sunt 45, hoc 45 per 10 ducat emergunt 450. dicat
hanc tibi summam, ex illa subducas 250, residuum
dabit tibi diem quæsitum, vt in præsentī feriam se-
cundam dat 2.

V.

Tres res diuersas à tribus absconditas deprehendere.
Vocemus res ordine primam A, secundam E, ter-
ciam

tiam I. ex his abscondat quam quis vult, pone coram personis, 24 calculos, & da primæ 1, secundæ duos, tertiæ personæ tres calculos. præscribe illis legem, vt qui rem A tenet, ex residuis positis calculis tollat tot quot ipsi dedisti, qui rem E abscondit, tollat calculorum duplum. Qui rem C calculorum quadruplum, quæ omnia te absente fiant. Redi iam & vide quot calculi supersint, erunt enim vel 1 vel 2 vel 3 vel 5 vel 6 vel 7 nunquam 4. Si igitur mansit vnus, tum hoc ordine absconderunt. Primus rem A, secundus E, tertius I. Si duo tum primus rem E, secundus rem A, tertius I. pro quo tenenda hæc mente sententia, cuius singulæ vocales res absconditas indicant, suo ordine, numeri vocibus superpositi calculos residuos.

1 2 3 5 6 7

Pallentis, Euandi, sanguine, feritas, immane, vigebat.

1 2 3 5 6 7

Vel Appetis, Effari, adijce, deuia, dictaque, inepta.

VI.

Tribus dicere numeros quos conceperunt seorsim. Concepit Primus 2. Secundus 3. Tertius 4. Addat primus cum secundo occultè dicantq; summam, erit 5. addat secundus cum tertio erunt 7. addat tertius cum primo erunt 6. dicant tibi istas tres Summas 5. 7. 6. adde duas quascunq; inuicem v. g. 5. 7. fient 12. tertiam ab his subtrahe scilicet 6, manebunt 6. quæ bifariam diuide, erunt 3 summa illius quem bis accepisti, cum summam addebas vt hic secundi, nam & in 5 & in 7 includebarur secundus. Cognitâ vnus summa, reliquas per abstractionem cognosces, subtrahere enim tres à 5 hic enim cum secundo componebat

bat manebit summa primi, tres à 7, manebit summa tertij.

VII.

Numerum iterum conceptum tangere. Concipiat v. g. 3 triplicet erunt 9. Sextuplicet fient 54, è summa quoties potest subducatur 9. & tibi dicat quoties potuit, vt hic subtraxit sexies, dixit tibi sexies. dimidium istius infer conceptum fuisse ab illo.

VIII.

Qui numerus alicui post plures occultas operationes mansurus? dicere. Concipiat alter v. g. 3 iube duplicet, fient 6. Adde illi quemuis v. g. 8 parè, adde fient illi 14, Hanc summam ille dimidiet, manebunt 7. ex hac summa numerum auferat, quem primo conperat, nempe 3 fient 4. Dic tu illi 4. mansisse, scilicet dimidium octo, quos tu illi addisti.

IX.

Diuinare par an impar in manu alter habeat. Accipit impar v. g. 3 in dextram, in sinistram par 2. duplicet dextræ erunt 6, addat & sinistræ fient 8. Dicat tibi hoc productum; si par fuit in dextra impar. Si impar fuit in dextra par. in 1 non valet regula.

X.

Annulum absconsam, apud quam sit personam, & in quo digito, aliter quærere quam num: 3. sint personæ quotcunq̃ue, habeat v. g. secunda, hæc seipsam duplicet, fient 4. adde tu illi 7. fient 11. hoc totum multiplicet per 5, fient 55. Iam si in dextra habeat annulum, prædictæ summæ adiungat 1, si in sinistra 2. in longum vt sint 551. vel 552. Sint in præfenti 551. ad hanc summam etiam numerum articuli

v. g. 3 adiungat vt sint 5513. Dicant tibi summam. 5513 ex hac tu subtrahe 3500. manebunt 2013 itaq; est apud personam secundam in manu dextra. in articulo tertio. cyfræ ratio non habenda.

XI.

In vtra manu sit par. Continuëat Petrus in vna manu par, in altera impar. Elige tu quamuis, & huius manûs contentum triplicet, triplicati iube dimidium abijciat. si potest, in illa manu par habet, si non potest, adde 1, vt possit, & certus esto impar retineri.

XII.

Cogitatum ab altero numerum deprehendere. Concipit v. g. 6. multiplicet per 3. sient 18 ex producto subtrahat 9 quoties potest, & dicat tibi quoties potuit, potuit bis, pro singulis vicibus nota ter. igitur concepit 6. Quod si mansisset aliquid post subtractionem nouenarij, quære an par mansit, an impar? si par: nota tibi duo; si impar nota 1. quæ addes ad notatos terniones. Idem fac si ne semel potuit subduci 9. quære enim si mansit par, tum concepit duo; si impar concepit 1.

XIII.

Diuinare quantum qualibet persona accepit è cumulo pecunie. Prima persona accipiet talem numerum pecunie à quo possit aliquoties abstrahere 4. ita vt nihil maneat, v. g. 12. Tum secundus accipiat toties 7 quoties primus acceperat 4. id est 21. Tertius accipiat toties 13 quoties primus accepit 4, habebitq; 39. Hic tertius ex summa sua det prioribus duobus, quantum quisque accepit, nimirum primo 12, secundo 21, & remanebunt illi tantum 6. Det etiam & secundus
tantum,

tantum, quantum illi habent, nempe Tertio 6. Primo 24. & manebunt illi 12. Deniq; Primus etiam det quantum illi habent, & ita omnes habebunt pares summas. Det tibi iam vnus ex illis octauam partem suæ summæ id est 3, quod multiplica per 4 erunt 12, quot dices Primum accepisse, rursus multiplica per 7 & tot accepit secundus. Deniq; multiplica per 13 & tot accepisse dic Tertium.

XIV.

In qua manu par numerus pecunie seruetur. Sint in vna pares, in altera impares manu. Tum v g. dextræ manûs nummos duplicet, & duplicato adiciat nummos sinistrae. Tum quære productum sit par, an impar? si par, in dextra fuit impar, si impar, fuit in dextra par.

XV.

Quantum pecunie aliquis penes se retineat. Dum non ultra 105. Habeat itaq; 68 diuidat hanc summam triplicetur, primo per 3. deinde per 5, demum per 7. & residua quæ fuerunt 2. 3. 5. tibi pandet ordine, tu primum residuum due in 70 & fiunt 140. secundum in 21 & fiunt 63. tertium in 15, & confurgunt 75, collige in vnum istas tres summas sunt 278, diuide per 105. Residuum 68 soluit quæsitum. quod si nullum mansisset residuum, ipsum 105 summa fuit absconsa.

XVI.

Numerum conceptum inuestigare. Concepti 4, adiciat medium eiusdem, id est 2 (si fuisset numerus impar, deberes addere 1 & tibi illud notare.) sunt sex, horum sex rursus medietatem (si non potuisset ob imparitatem numeri, addenda illi esset 1, & tibi duos notauit.

notauisses) nimirum 3. addat, quæ cum sex faciunt 9. ex hac summa iube abijcere 9 quoties potest, & tu nota tibi 4. in præsentî tantum semel potest abijcere itaque concepit 4. ad quod illa quæ adnotasti tibi essent apponenda.

XVII.

Hoc ipsum aliâ viâ consequi. Concipiat numerum quempiam, v. g. sint 6 da ipsi alium sed minorem concepto sint v. g. 4. apponat ille tanto maiorem concepto, quato minor fuit tuus, sint 8 & dicat tibi hunc maiorem, hunc coniunge minori tuo quem dedisti, id est 8 cum 4. fient 12. dic eum istius dimidium, nimirum sex concepisse. vel etiam tres omnes numeros 6. 4. 8. addat, & tibi summam dicat, scies illius partem cogitatam fuisse.

XVIII.

Ænigma numerale quod potest huc referri.

Vna tenet ternas, tres bis duo, sed duo tres sunt
Ter tria sunt septem, septem sex, sex quoq; tres sunt
Quattuor octo sunt, octo sunt bis duo tantum.

Vnde nouem sunt quinq; decem totidem neq; plures.

Explicabis si attendas literas hic numerari, sed
quia non respicit diuinationem, illi substituimus.

An dederit ipsi amicus quod petit? Si dedit concipiat numerum parem; si non dedit imparem. Concepit imparem 7. iube concipiat alterum illo minorem quanto illi placuerit, concipit 4. Iubeo tertium concipiat tantò medio primò concepto maiorem, quanto secundò Conceptus fuit minor, concipit 10. dicat omnium mihi summam, sunt 21. hunc diuido per 3. sunt 7 & dico illum siquidem imparem numerum concepit nihil obtinisse.

XIX.

Ex decem vocibus propositis quam quis cogitauerit explicare. Sint vocem 10.

Mons, Petra, Crux, Musa, Lux, Vox, Luna, Mors, Vita, Pons cogitet alter quaecumque; ex istis, dummodo in sequenti tabella ostendat, in qua sit columna, tu numerum illius columnæ ab 11 subtrahere, residuus numerus dabit locum vocis in columna.

10	Petra	Mēdy	Mans	Miser	Caper	Ceris	Coris	Imber	Piper	Croc
9	Stryx	Vita	Amor	Res	Leo	Lepus	Lanx	Salus	Mare	Aqua
8	Imber	Inimē	Mors	Mary	Vrbs	Lapis	Domg	Orcus	Porcus	Styx
7	Trabs	Seps	Nax	Lana	Mēdy	Homo	Deus	Dnx	Nix	Iocus
6	Vir	Pes	Nax	Cātor	Vox	Mystz	Tuber	Mars	Pars	Ars
5	Numē	Votum	Vir	Fex	Dax	Lux	Ops	Sors	Sus	Cor
4	Cor	Vix	Marc	Flumē	Opes	Senex	Crux	Celis	Dolor	Homo
3	Dux	Sus	Pans	Canis	Piper	Dos	Cos	Musa	Piss	Deus
2	Sol	Nemg	Visus	Ver	Pars	Mas	Mars	Horn	Pons	Dies
1	Lex	Mare	Pes	Leo	Musa	Pix	Ros	Mos	Sors	Mons

XX.

Cogitatam Personam dicere. Cogitavit in ordine 5 v. g. duplicet sunt 10. hoc per 5 multiplicet, sunt 50. addat 12, emergunt 62, totum per 10 ducat creuerunt 620, quem numerum tibi pandat, ex eo tu subtrahere 120, manebunt residui 5. Itaq; dic ab eo quiritam personam cogitam.

XXI.

Quam rem alter in mente habeat, consequi. Sint res v. g. 10. cogitet v. g. de 2da. & pro ea sumat 2. hunc numerum duplicet, sunt 4. Adde illi quemcumque, vt nunc addo sex, habet 10. diuidat illum in duas partes æquales, sunt 5. hoc 5 quadruplicet sunt 20. dicat iam tibi hoc 20, abijce tu dimidium vt maneant 10, è quibus numerum quem illi dedisti subtrahere, fient residui 4. cuius dimidium 2, prodet quotam rem, è propositis ille in mente habuerit. Nota si numerus duplicatus & eo quem addideras auctus, adhuc impar fuerit, vnitatem vel adde, vel abijci iube. Si addita est, numero quem addidisti illam deme; si dempta adijce.

XXII.

Quam aliquis rem è propositis attigerit non tamen primam. Sint itidem v. g. 10. possunt esse & plures. Tetigit tertiam, iube tertiam duplicet, euadunt in 6. huic summæ addat 5. sunt 11. hoc 11 per 5 multiplicet, prodeunt 55, huic adiungat 10, consurgunt 65, hoc productum per 10 multiplicetur, sunt 650, ab hoc aggregato subtrahere 350, quo facto residuum 300. dat tertio loco sui rem quæ est contacta, quodsi plures assumptæ res, quam 10, quartus numerus designat, sed ille etiam decades notabit.

XXIII.

Quod par hominum in mente habuerit alter ? Tertium sane habuerit; duplicet, fiunt 6, addat huius dimidium scilicet 3 & habebit 9. Iubeo rursus totius sic aucti addat dimidium, addo illi vnitatem, quia non potest dimidiare, iam ergo 10 dimidiat, & addit, crescuntq; 15. Interroga iam quoties 9 in illa summa habeat, respondet 1. tu nota 4. & quia illi adiecisti 1, cum favore recipe vt sint 2, quæ repertis 4. adde fiunt 6, itaq; tertium par in mente habuit.

XXIV.

Quem amicum aliquis è pluribus censeat, dum pauciores fuerint, quàm 35 cogitet illum quotus sit, inter affidentes, dum sit in pari numero. Sit quartus, iam 4 ille triplicet, fiunt 12, iube abijciat 9 quoties potest, & dicat tibi quoties abijcit, vt tu notes toties 4 hic abiecit semel, itaq; personam quartam amicum censeat.

XXV.

Quem aliquis amicum censeat eis assidentibus Mensæ. affideant v.g. 10 A, B, C, D, E, F, G, H, I, K, cogitat ille septimam scilicet E. Interroga illum vnde velit incipere nun erare, id est an ab C, D, E, A, & eidem assignando numerum Amici vt hic 7. vt deinceps numeret 8. 9. 10. 11. &c. Promitteq; ei assignaturum te numerum talem, qui certò ipsi indicet illius amicum cogitatum. Quem numerum vt illi assignes numerum omnium, vel eius duplam, vel tripulum nota mente, illi adiunge numerum personæ à qua vult numerationem ordiri, vt hic vult à B, adiunge ergo 2 sunt autem 10 erunt 12. vel 22. vel 32. vel 42. ponat ergo numerum amici 7, supra B, & re-

trogrado ordine procedat, A 8, K 9, I 10. H 11. G 12. amicus cogitatus, etsi secundo circuierit, etsi tertio erit 32, & sic deinceps.

XXVI.

Quoties aliquis perpetravit quidpiam? Concipiat numerum, sed talem qui adæquate per tria sit partibilis vt 6. 9. 12. 15 &c. Vt hic concepit 6. multiplicet, fiunt 18. Auferat ex summa quoties potest 9. auferat bis: id tibi patefaciat, hoc bis multiplica per 3, & consurgunt 6, & toties dic illum aliquid commisisse. Si numerus per tria non erat partibilis, adde illi vnum. Cogitat itaq; se 5 fecisse adde 1. triplicet fiunt 18 abijciat 9. Dicit se bis adiecisse, tu bis triplica procedunt 6, ex quo adime 1, quem addidisti ecce 5. Quod si non addidisses illi 1, sed abijcere iussisses, modo tuæ summæ deberes adijcere 1 vt secretum aperire posses. Si concepisset 4 addenda erant 2. & operatione factâ subtrahenda.

XXVII.

Quis è duobus aliquam rem acceperit? Erat aureus erat & talerus, venit Petrus accepit talerum, venit & Paulus accepit aureum, neuter fateri vult quid acceperit. Do ergo insuper numeros sex illi qui aureum accepit, hoc est numerum parem, do alteri 3 hoc est imparum, vt me nesciente istos numeros lege propositâ sibi approprient. Hoc facto Assigna aliquem numerum imparum v. g. 5. per quem vterq; multiplicet suum numerum & seorsim addant, & dicant tibi singuli, par sit eorum an impar summa? Cuius par, si gnem est aureum, cui parem numerum attribuisti, detineri ab eo. Si verò impar fuerit? contrarium colliges.

ges. Quia par quotiescunq; per imparem ducitur, reddit parem. At impar quoties per imparem, redditur impar. Vt in præfenti summa Petri 30 par, & ille habet aureum. Summa Pauli 15, impar, & ille habet talem.

XXVIII.

Si aliquis cogitauerit de pluribus personis, dum modo sint pauciores quam 10 id illi ostendere de quibus cogitauit. Cogitauit de Paulo qui est tertius in ordine ponit pro illo 3. Iube duplicet, duplicato addat 5 sunt, 11. totum hoc multiplicet per 5 fiet 55. hoc facto cogitet de alio v. g. de Petro qui est quintus, addat 5, fient 55, ad 55 addat 5 fient 60. Huic toti addat 70 fient 70, hoc 70 multiplicet per 10 excrescet in 700. Iam etiam de tertio Thoma cogitauit qui in ordine octauus, apponat ergo ad prædictam summam 8, vt fiant 708 quæ multiplicet per 10 facti 7080, & hic poterat cessare, sed ad huc placuit & de Ioanne cogitare qui ordine secundus, addat itaq; ad superiorem summam 2, eruntque, 7082 quibus addo 33. si de quinto voluisset cogitare, hoc multiplicato per 10, illius numerum addidisset, & in fine 33 adiecisset. Peto iam summam collectam mihi exhiberi est 7115, quia est quatuor figurarum, subtraho ex illa 3500, & 33 ex eadem quos addidi subduco, manet residuum 3582. qui numeri dant mihi ordine cogitatos amicos, si autem solùm duo fuissent cogitati solùm 35 subtraxissem, si tres 350.

XXIX.

Totidem in vna manu tenet aureos Petrus, quot in altera, volo summam deprehendere. Sic ago. Habet in vtraq; senos & senos. Iubeo è sinistra in dextram

transferat 2, & è dextra in sinistram transferat quot sint in sinistra residui scilicet 4 continebit sinistra 8, dextra 4. Pete vt dicat tibi quæ manus plures habeat aureos? fatetur sinistram, pete quantò plures habet? respondet. Quaternis. Conclude apud te, in manu ad quam prior translatio facta, vt hic ad dextram, duplò plus contineri quam transferri iusseris, hoc est 4. quia duos transferri iussisti, iam dicit mihi quantò in altera manu pauciores id est quaternis, itaq; in altera manu sunt 8, 8 autem & 4 faciunt 12 summam.

XXX.

Proiecit quissiam duas aut tres aleas, volo diuinare quæ habeat numerum? Hoc expedietur si concipiat summam quam aleæ faciunt omnes, eamq; eliciam modo aut 2. aut 7. aut 15. aut 16. aut 17. aut alijs modis hic positis & explicatis. Sed præter illos hunc etiam damus. Proiecit aleas tres, Dic vt in primis collectis numeris omnium, vnã tantùm in suo statu relinquat duas inuertat, & numeros sub ijs latentes notet, ac prioribus addat. Relinquatur immota vna. Rursus proijciat duas, numeros quos ostendunt colligat, ac priori addat summam, & vnã immotam relinquat, alteram inuertat, & sub ea numerum latentem aduersæ parti inscriptum excerptat, ac summis præteritis addat. Tandem vnicam proijciat & numerum punctorum supra eam ostensorum priori summæ addat. Tanges quantam summam collegit. Dummodo aleas ab eo relictas priores duas immotas, & hanc tertiam addas quo ad numeros illisq; 20 attribuas, hic enim numerus erit idem quem alter collegit.

XXXI.

XXXI.

Deprehendere ex quo poculo quis biberit. Sunt tria pocula, Cereuisiæ, aquæ, & vini, sunt etiam tres personæ, me absente quæuis vnum poculum bibit, volo assequi, quæ ebiberit aliquod, imprimis poculis affigo numeros ita vt cereuisia sit 1 aqua 2. vinum 3. Personæ etiam sint Prima, secunda, tertia; Iam qui ex primo bibit suum numerum duplicet id est quotus est, qui ex secundo per 9 multiplicet, qui ex tertio per 10 ducat v. g. Petrus est 3 bibit ex primo, duplicet tria vt fiant 6. Paulus est primus bibit ex secundo, 1, per 9 multiplicet fient 9 Ioannes est secundus bibit ex ex tertio: numerum suæ personæ qui est 2, per 10 augeat, fient 10. addantur hi tres numeri simul ab illis, dabunt 35 hæc summa à 60 subducatur, relinquet 25, hoc 25 tibi dicatur, illud tu diuide per 8, quotiens dabit tibi quota persona bibit ex primo, fractio quota ex secundo, est enim $3\frac{1}{8}$. Tertia seipsam manifestat.

XXXII.

Sed demus quatuor fuisse personas. tum qui primam rem libauit, scilicet A. suum numerum multiplicet per 2. Qui rem B per 21. qui rem C per 25. qui D per 26. Dicant tibi omnium summarum aggregatum, v. g. res erant A, B, C, D, Petrus attigit rem A & est primus, multiplicat vnum per 2, fiunt 2, Paulus rem B, est secundus, multiplicat suum per numerum 21 fiunt 42. Ioannes rem C, ducit suum numerum per 25 fiunt 75, Thomas rem D, suum numerum in quo est quartus, auget per 26, fiunt 104, summam omnium dicunt 223 hanc summam à 260 subtrahe, re-

fiduum quod hic est 37 per 24 diuide. Quotiens 1, indicat à primo, rem primam attactam : fractio manferat 13 illam per 5 diuide, est quotiens 2 ille secundum innuit, mansit adhuc fractio 3, hæc indicat tertium, quartus iam se ipsum prodit.

XXXIII.

Cum altero computando variè ad eundem numerum devenire. Concepit ille aliquem numerum parem, v. g. 4. iube illum multiplicare per 3, tu etiam accipe aliquem parem v. g. 6. & multiplica per 3. illi proueniunt 12. tibi 18. Diuidat ille per aliquem numerum ita vt nulla fractio supersit v. g. per 2. venit ipsi in quotiente 9. tu per eundem tuum diuide prodibit 6. Ille suum per 5 multiplicet iube, fient illi 45, tu etiam tuum per 5, tibi consurgent 30. Duplicet ille suum, habebit 90. Diuidat deniq; ille suam summam 60 numero quem primo conceperat, scilicet ille per 6, & tu tuam per 4, habebit vterque eundem quotientem 15 quod quærebatur. Ordo hic numerorum est.

6	4
3	3
18	12
<hr style="width: 50%; margin: 0 auto;"/>	<hr style="width: 50%; margin: 0 auto;"/>
29	26
5	5
45	45
2	2
90	60
<hr style="width: 50%; margin: 0 auto;"/>	<hr style="width: 50%; margin: 0 auto;"/>
615	415

XXXIV.

Deprehendere quotus sit in ordine qui rem accepit aliquam. Qui sciunt quotus ille in ordine eorum, sit v. g. 4tus, numerum eius duplicent fient 8, huic addant 5, emer-

emergent 13 totam hanc summam per 5 multiplicent, 65 sunt, ex hoc producto abijciatur numeri figura prior à dextris nempe 5, residuum est 6, ex quo abijce duos, supersunt 4 qui tibi manifestant rei vrsurpatorē.

XXXV.

Hoc ipsum aliter prestare. Numerus personæ, sic quarta, concipiatur, 4 duplicetur, sunt 8. duplo huic addantur 5 sunt 13. Summa per 5 multiplicetur dabit 65. hæc rursus immo ducatur producit 650. ex hoc producto, subtrahatur 250, residuum manifestat personā.

XXXVI.

Vnus vel plures aliquos numeros concipiunt, & nullus quidpiam de altero scit, efficere vt vtriq; post plures operationes idem numerus maneat. Concepit Petrus 3. Paulus 6. Ioannes 4. assigna illis numerum pro libitu per quem quisq; suum multiplicet v. g. 4 tum Petrus habebit 12. Paulus 24. Ioannes 16. Addat suo producto quisq; talem numerum qui per 4 à me prius illis porrectum sic exactè diuisibilis v. g. 3. tum Petro erunt 20, Paulo 32, Ioanni 24. Iam quisq; reperiat sibi numerum, qui ad suam summam habeat eam proportionem, quam ille numerus quem ego dedi, vt nunc 4. habuit ad numerum ab illo conceptum, subtrahat illum quisq; ab ea parte summæ suæ ad quam habuit proportionem. Omnibus idem manebit residuum. vt verò diuersa habeant residua, diuersis alios ac alios assigna multiplicatores.

XXXVII.

Dispositis in crucem numeris aut chartisoliis cognoscere de quo aliquis cogitauerit. Sint numeri quatuor AO BO CO DO Disponantur hoc modo.

	B	
	12	
	<hr style="width: 10%; margin: 0 auto;"/>	
	1	
	7	
	9	
A	14. 15. 11. 6	O 3. 5. 10. 13. C.
	8	
	16	
	4	
	<hr style="width: 10%; margin: 0 auto;"/>	
	2	
	<hr style="width: 10%; margin: 0 auto;"/>	
	D	

Sint etiam quatuor Personæ quæ de numeris cogitabunt. Petrus cogitat positum intra A & O 15. Paulus intra B & O 12. Ioannes intra C & O 3. Thomas intra D & O 2.

Hoc factò iam inuerto numerorum seriem, ita vt numeri comprehensi intra AO ipsam O statim circumeant, id est primi sint ab O, numeri B, secundi, numeri C tertij ab O, numeri D quarti hoc modo. Literæ tamen appositæ ordinibus loco non moueantur.

	B		
	8		
	<hr style="width: 10%; margin: 0 auto;"/>		
	12		
	14		
A	2. 13. 7	O 15	1. 5. 16. C.
	11		
	7		
	10		
	4		
	<hr style="width: 10%; margin: 0 auto;"/>		
	D		

Iam interroga Primum Petrum, in quo ordine sit eius

eius numerus aut charta? Respondet inter O & C tum est primus ab O. Quære ex Paulo: in quo ordine eius numerus, ait intra B & O, dic esse secundum ab O. Pero à Ioanne in quo etiam ordine illius est, ait inter B & O. dico esse tertium. Thomas deniq; dicit suum numerum esse inter A O. dico illum numerum esse quartum ab O. Sed quia huic simile alibi posuimus in compensam ponimus aliud.

An alter secretum ab amico acceperit? Si accepisse diffitetur, pro confesso admittat, si tetigero horam quâ est illi collocutus, cogitat horam v. g. Sextam quæro an sit ille numerus diuisibilis per 3. annuit in præsentem iubeo itaq; triplicet, sunt 18, iubeo ex summa quoties potest auferat 9, facit. dicat mihi quoties auferre potuit ait se bis abstulisse, hoc ego 6 per 3 multiplico prodit 6. horâ quâ cum amico collocutus. sed iam quid simile proposuimus. Quod si numerum horæ v. g. concepisset, qui non est diuisibilis per 3 v. g. 7 dico auferat 1. cum residuo 6 ita vt prius operetur, & ego similiter vt prius & numero à me collecto addo 1 & prodeunt 7. quod si addi iussissem, hic subtraxissem. idem eueniet si duos addi vel subtrahi iussissem. *Addimus & aliud.*

Sunt decem personæ a b c d e f g h i k. res etiam sunt decem 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Accipit quisq; rem quamcunq; & abscondit, volo deprehendere quamnam aliquis accepit? Sic ago per numerum rei, qui illi attributus, multiplicet numerum qui illi datur à me.

a	a	nihil
b	182703168	
c	199466496	
d	201004560	
e	201145680	
f	201158628	
g	201159816	
h	201159816	
i	201159935	
k	201159926	

Dent mihi omnes simul vnam summam ex suis aggregatis. Hanc subtrahō a 1106379480. Residuum diuido per 201159936. pro A, quotiens prodit indicans quam rem accepit quod verò mansit ex diuisione.

Pro b per 18456768 quod hinc mansit. Pro c per 1692440 quod mansit pro d. 155376. pro e; 14256 pro f. 1308 pro g. 120 pro h. 11. pro k o.

XXXVIII.

Inter 15 chartifolia vel numeros dicere quem aliquis mente elegit. Sint disposita hoc modo chartifolia, aut numerus ex quo eligit sibi quis 72. numeri ponuntur pro libitu sed in tribus columnis.

84	93	14
32	44	15
16	12	18
24	50	64
72	88	10

Quare in qua columna sit ille quem concepit? respondet in prima esse. Iam tu muta locos numerorum incipiendo à sequente columnâ in qua latet destinatus idq; ab infimo in eò numero vt hic ab 88, eos in versus disponendo.

88.	50.	12	Quæro rursus in quotâ columna est cogitatus? ait esse in tertiâ, tum sequenrem id est secundam, acci- pio, & incipiendo à basi sic dispo- no vt proximè sequitur. Et rursus inquirō cogitatus in quota columna reperiatur; ait eum reperiri in tertia. tum adhuc semel numeros dispone incipiendo à basi sequentis id est à 14 columnæ secundæ hoc modo.
41.	93.	72.	
24.	16.	32.	
84.	14.	32.	
18.	64.	10.	
64.	14.	16	
93.	50.	10	
15.	32.	72	
12.	18.	84	
24.	41.	88	

41.	18.	32	Inquire demum in qua columna est, dicit esse in media. Dic & tu esse mediam.
50.	14.	88.	
84.	72.	10	
15.	24.	12	
15.	93.	64	

Si autem nolles interrogare, ad-
huc semel hac methodo dispone, numeros: nam
cogitatus erit, in medio mediæ columnæ.

XXXIX.

*Idem alio modo transponendo chartifolia vel numeros
consequi.* In ordine vno, tantum duo numeri, ponun-
tur, in columna verò octo. Disponantur ergo nu-
meri vt in prima columna vides, ex illis concipiat
aliquem v. g. concepit 9. Dicat tibi in qua columna
sit quem concepit. respondet esse in prima., tum
transpone numeros in ordinem secundum, ab infimis
incipiendo, eo quo vides ordine in II. Iterum inter-
roga in quota columna sit numerus, dicit esse in se-
da ex duabus columnis eum quem concepit, transpo-
ne tu numeros itidem ab infimis incipiendo tali or-
dine qui est in III. ordine. & quære in priore an in
altera columella sit illius numerus, dicit esse in priore.
varia ergo adhuc semel vt est in IV. inquite adhuc
in qua

in qua columna sit dicet esse in prima, & tu dic esse
ultimum in ea.

I.		II.		III.		IV.	
3	2	2	14	2	7	7	12
8	4	3	9	14	10	2	4
11	7	4	13	3	11	10	5
6	12	8	18	9	120	14	13
9	14	7	10	4	12	11	6
18	13	11	120	13	5	3	8
120	10	12	5	8	6	120	1
1	5	6	1.	18	1.	9	18.

XL.

*Imaginem ex octo vnâ quam alter in mente habuit
prodere. Sint octo chartæ hoc ordine dispositæ, vt li-
teræ sequentes cogitet ex illis alter vnâ v. g. h, dicat
a e tibi in quo est ordine. dicit in secundo, incipe à
b f primo colligere ordine, sed ab vltima charta in
c g vnū cumulum hoc ordine colligenda. dh eg bf ae
d h & dispone sic. | d h
tum inquire in quo | c g
ordine? dicit item in | b f
secundo esse. incipe | a e*

rursus colligere ab ordine primo ab vltima charta in
hunc modum a e & dic vltimam esse chartam in
b f ordine secundo.

c g

d h

XLI.

*Alio modo Iconem mente conceptam diuinare. Tota
chartis folia qualibus Poloni vtuntur, assumantur, sunt
illa colorum quatuor, & quilibet color continet 9
folia, disponantur ordine à minima quæ est sexta, illi
modo*

facio cum numero à me concepto 2. quod triplicatū est 6, ter 6 sunt 18, ille 27 diuidat per primum quem concepit, similiter ego meum 18 per primum quem assumpsi, id est, per 2. & manſit tam mihi quàm illi 9.

LII.

Imaginem cogitatam inuenire. Accipe imagines 21. eas dispone in tres cumulos per 7. hoc modo, primam in primo, secundam in secundo, tertiam in tertio, quartam in primo, quintam in secundo, & sic deinceps. Singulos cumulos non permiscendo, sed à te auertendo exhibe Cogitatori: dicat tibi in quo cumulo sit imago, eum tu pone in medio & rursus in tres cumulos, eo modo vt prius dispone imagines, & rursus illi ostende, ac in quo cumulo imago fuerit, eum pone in medio, & hanc dispositionem repete tertio: tum simul imagines compone, ita tamen vt cumulus in quo est imago sit in medio, imago cogitata erit undecima.

Si chartas sic imaginibus notatas acceperis 15, post trinas eiusmodi transpositiones habebis octauam, si 27 erit decimaquarta, si 61 erit trigesima prima, si 7 prodibit quarta, si 12 prodibit 6. Hoc tamen aduertendum; in vltima transpositione cumulus pauciores chartas continens infra ponendus, si hoc contingat, medius in quo charta cogitata in supremo plures chartas continens, & ab eius suprema inchoanda numeratio.

LIII.

Quo mense aliquis egit quidpiam? Chartulæ inscribantur cum mensibus 12, eæ exhibeantur vt proximè dictum de 12 chartis, eodemq; modo fiat operatio.

ab illo quod est in summo, numerare, dando illi numerum illius quæ cogitata v. g. sex & sic deinceps, donec venias ad 13. numerum omnium chartarum, decimamq; tertiam dicas ab illo cogitatum.

XLIV.

Chartisolum inter 16 vnum cogitarum inuestigare.
Est modus similis illi quem dedi num. 39. sic autem se res habet. disponantur in recta linea per 8. sicut literæ monstrant. a b c d e f g h.

i k l m n o p q.

Designet sibi alter ex ijs vnam, quam tu diuinabis solum transponendo, dummodo ille prius dixerit in qua linea sit. Illius enim lineæ in qua est accipe chartam primam, & ab illa incipiendo alternas ex prima & secunda linea accipiendo, ita vt semper prima sit, quæ fuit prima lineæ rem cogitatum continentis, secunda vero charta prima alterius lineæ, & sic consequenter in hunc modum.

a i b k c l d m

e a f o g p h q.

Rursus quare in qua sit linea, & fac similiter. transpositio tertia sic erit.

a e i n b f k o

c g l p d h m q

Demum interrogatione præmissa, quarto transpone.

c a g e l i p h

d b h f m k q o.

tum erit primo loco lineæ in qua est cogitata charta vt hic est d. Quodsi tantum ex quaternis chartis duas lineas confeceris, satis erit bis transponere, prohibet enim tertio.

XLV.

Scit Petrus de Fure, prodero abnuit. Sic illum consequor. Saltem impetro vt concipiat quoto loco sedeat. Sedet quarto rogo huius numeri medietatem addat nempe 2. fiunt 6. hanc summam duplicet fiunt 12. impetro saltem mihi totam dicat summam, dicit 12. hanc semper diuide per 3 quotiens dabit 4. Quod si ad conceptum quatuor iussisses addi numerum duplicem medietate id est 8 fuissent 12, hoc ipsum rursus duplicaretur, faceret summam 24 hanc tu per sex diuississes, quotiens 4 dedisset tibi furem.

XLVI.

Quot manserint post abiectiōem folia. Et si res simplicissima, dignari sumus tamen illam hoc loco. disponantur chartæ in duos ordines, ita vt in primo fiat vnâ plures.

a b c d e f g h i k l.

e b c d e f g h i k.

Iubeo tollat ex ordine superiore v. g. sex, tollit ex inferiore tot quot post ablationem in priori supersunt id est 5. Rursus tollat omnes residuas ordinis prioris, tollit; dico numerare 5 hoc est vnâ pauciores, quàm iusserim primò auferri.

XLVII.

Disposuit quis coram se in ordine chartas quocunq; iubet me diuinare quotam ille mente designauerit. Concepit v. g. nonam. Iubeo numerum duplicet fiunt 18, addo & ego illi 5, nascuntur 23. iubeo etiam summam per 5 multiplicet, prodeunt 115. Peto hanc summam mihi exhiberi. assentitur, abijcio ex summa vltimum 5, nam hoc semper prodibit, abijcio deinde

inde 2, residuum manet 9, quod mihi cogitationem hominis patefecit.

XLVIII.

Hoc ipsum præcedens ulterius promoueo. Postquam excreuit summa ad 115 iubeo per 10 multiplicari, fiunt 1150, ex his subduco 250, residuum 90 abiectâ cyfrâ, mentem illius mihi detegit.

XLIX.

Gloriatur se quidam multos habere amicos. Peto quot? renuit. Sed tantum in mente dicit esse 6. Opto vt plures habeat triplo, fiunt 18. quæro quoties in eo numero inueniatur 9. ait bis, ego pro quolibet nouenario sumo 3. itaq; sex habet amicos. Quodsi post abiectiõnem nouenarij mansisset aliquid. Peto illud residuum est ne par an impar? si impar, sepono mihi 1: si par 2. Quodsi tam paruus fuerit numerus, vt 9 abijcere non potuerit? quæro est ne par an impar? si par, duos concepit. Si impar vnum fuit aliquid simile superius sed aliter propositum.

L.

Idem aliter. Cogitat itidem sex habere se amicos, iubeo duplicet, fiunt 12. rursus hoc duplicatum duplicet oriuntur 24. Interim ego mihi aliquem concipio numerum, & idem cum illo ago verbi gratia 2, duplico sunt 4, hoc 4 duplico, sunt 8, quæro 8 in illius summa quoties. ait esse ter. ter itaque sumo eum quem mihi ipse formauit scilicet 2, & dico illum amicos habere 6. tot enim sunt ter duo.

LI.

Hoc ipsum paulò aliter. Concepit ter. iubeo triplicet, sunt 9. rursus hoc triplicet, fiunt 27. hoc ipsum facio

facio cum numero à me concepto 2. quod triplicatū est 6, ter 6 sunt 18, ille 27 diuidat per primum quem concepit, similiter ego meum 18 per primum quem assumpsi, id est, per 2. & manit tam mihi quàm illi 9.

LII.

Imaginem cogitatam inuenire. Accipe imagines 21. eas dispone in tres cumulos per 7. hoc modo, primam in primo, secundam in secundo, tertiam in tertio, quartam in primo, quintam in secundo, & sic deinceps. Singulos cumulos non permiscendo, sed à te auertendo exhibe Cogitatori: dicat tibi in quo cumulo sit imago, eum tu pone in medio & rursus in tres cumulos, eo modo vt prius dispone imagines, & rursus illi ostende, ac in quo cumulo imago fuerit, eum pone in medio, & hanc dispositionem repete tertio: tum simul imagines compone, ita tamen vt cumulus in quo est imago sit in medio, imago cogitata erit undecima.

Si chartas sic imaginibus notatas acceperis 15, post trinas eiusmodi transpositiones habebis octauam, si 27 erit decimaquarta, si 61 erit trigesimaprima, si 7 prodibit quarta, si 12 prodibit 6. Hoc tamen aduertendum; in vltima transpositione cumulus pauciores chartas continens infra ponendus, si hoc contingat, medius in quo charta cogitata in supremo plures chartas continens, & ab eius suprema inchoanda numeratio.

LIII.

Quo mense aliquis egit quidpiam? Chartulæ inscribantur cum mensibus 12, eæ exhibeantur vt proximè dictum de 12 chartis, eodemq; modo fiat operatio.

Sed vt noui quid afferatur, dicere numerum quem alter te absente scripsit sine vlla interrogatione illius. Scripsit pro libitu v. g. 3. iubeo duplicet, sunt 6. Adde ego illi pro meo placito aliquem numerum parem v. g. 10 habet 16. Diuidat summam bifariam habet 8. ex hoc octo auferat numerum quem primò scripserat, scilicet 3. dico illi superesse 5. Nimirum dimidium numeri quem illi dederam denarij.

Aliter scribat numerum pro placito, v. g. 4. Ego etiam pro placito scribo quem volo v. g. 5. do illi pro placito 10, vt per illud suum multiplicet, habet 40, ego per eundem meum 5 multiplico, habet 50. Do illi pro libitu diuisorem v. g. 7, per quem ille suam diuidat summam, habet $5 \frac{5}{7}$. Per idem 7 ego meum 50 diuido sunt $7 \frac{1}{7}$. Multiplicet ille suum quotientem per numerum, quem illi pro libitu assigno, v. g. per 8, ego meum per eundem multiplico. Ille suam aggregatam diuidat per numerum quem primò scripsit, id est, per 4 ego meum per numerum quem primò scripsi, id est, per 5. Quot mihi manent pro quotiente, tot illi manere dico.

LIV.

Quot versus habeat epistola quam alter legit? Iube primò numeret versus per tres quoties potest, & quot remanserunt, toties scribat 20. Secundò numeret per quinque, & quot remanserunt, ultra septenos, sicut priùs ultra quinos & ternos, hic scribat toties 15, addat omnes scriptos numeros, & summam tibi dicat, ex ea tu si 105 subduxeris, quoties poteris, residuum dabit numerum versus, quodsi residuum nullum fuerit, tunc versus sunt 105.

LV.

Item cogitationem explorare. Cogitat se nonâ abhinc die discessurum à te. iube hunc numerum duplicet, sunt 18 adde illi 4 additi dant 22. Multiplicetur hæc summa per 5 sunt 110: adde illi 12 prodeunt 122. iube multiplicet, per 10. nascuntur 1220 dicat tibi hanc summam, ex ea tu abijce 320. 900 manent, qui abiectis cyfris diem aperiant.

LVI.

Hoc ipsum aliter. Cogitat 5 duplicet, sunt 10, addit 5 sunt 15. hoc 15 per 5 multiplicet consurgunt 75 addantur 10 vt fiant 85 & per 10 multiplicentur, fient 850. Subtrahò ex istis 350 residuum manet 500 datq; numerum conceptum abiectis cyfris.

LVII.

Abhuc aliter Cogitat v. g. 6 duplicat sunt 12 addit 9, exurgunt 21 dimidiat abiectâ vnitatem, sunt 10, quadruplat, sunt 40. huius dimidium abijcit, sunt 20. dicit mihi hos 20, ego ex illis abijcio 9, sunt 11. fateatur se in sua duplatione vnum amisisse, hunc ego addo meis, vt sint 12, quorum dimidium 6 exhibent cogitatum.

LVIII.

Rursus aliter. Conceptit 6 eius dimidium addit, & si partes fuerint inæquales, addat, & mihi 2 noto, additum diuidat in partes æquales, si non potest, quia impar, addo 1 & mihi noto 3. Ex summa auferat cogitatum bis, residuum bifariam diuidat, quodsi non potest addo 1, & mihi noto 4 colligo notatos, procedent quid cogitauerit.

LIX.

Item conceptit v. g. 5 quadruplicet, erunt 20. diuidat

dat bisariam, fiunt 10. per 6 multiplicet fiunt 60 diuidat per 4 erunt 15. hoc 15 diuidat per cogitatum 5. quotiens efficitur 3. Interim ego assumo alium numerum pro libitu uo eo, & circa illum paria operor, eundem habeo quotientem, scilicet 3.

LX.

Projecit quis duas aleas me absente numerum punctorum proposui inuestigare. Sic procedo: Projiciat simul duas aleas numerum utriusq; qui est in summa superficie colligit, huic addit numerum, qui in infima est alterius ex illis diebus, hanc quam inuertat, adhuc semel projicit, & puncta, quæ in summa superficie ostendit, priori addit producto, & sic relinquit immotas aleas. Volo diuinare quam summam collegit, tesserarum numero qui in summa superficie mihi relictus, addo 7, & solui ænigma.

LXI.

Adhuc cogitationem de numero explorare. Cogitauit quempiam numerum v. g. 3. duplicet fiunt 6, addat 4. fiunt 10, multiplicet per 5 fiunt 50. addat 12 fiunt 62. dicat tibi summam id est 62. abstrahe ab illis 32, residuum 30 oblatâ cyfra manifestat cogitationem.

LXII.

Item Iube ille concipiat v. g. 4. tu etiam concipe v. g. 6. Ille multiplicet suum per 3 habet 12 tu tuum per 3 habes 18. ille diuidit suam per medium, habet 6, tu diuidis tuum per medium, habes 9. Ille suum 6 per 4 multiplicet, habet 24. tu tuum 9 per 4, habes 36 diuidat ille suum per eum quem concepit, id est, per 4, & tu tuum per 6, quos concepisti, uterq; partes quotientes id est 6 habetis.

LXIII.

LXIII.

Duo conceperunt. Petrus 3. Paulus 5. Petrus duplicet suum, habet 6, addat illi Paulus suum 5. sunt 11, summam per 5 multiplicent fiunt 55, addit summam Paulus 10, fiunt 65, addit & 5 adhuc, dicant mihi summam. Aiunt esse 70. detraho 35, manent 35. quorum prior 3 spectat ad Petrum posterior ad Paulum.

LXIV.

In quo digito Petrus habet anulum? Pollex valet 1. Index 2, & sic consequenter. Iubeo numerum digiti duplari eius in quo est anulus, & addi summam reliquorum digitorum. Productum mihi dicat, ego ex illo subtraho 15, & habeo numerum digiti.

LXV.

Qui ex tribus rebus aliquid attigit? Sint res tres 1. 2. 3. Personæ A. B. C. qui attigit primam duplicet eius numerum, qui secundam, rei numerum per 9 multiplicet, qui tertiam per 10. Colligant in summam, cui tu adde tria, illam summam subtrahant ex 70, dent tibi residuum, quod tu per 8 diuide, quotiens dabit rem primæ personæ, fractio secundæ.

LXVI.

Sed sint quatuor, qui res quatuor attigerunt? Tum primus duplet, secundus per 21 multiplicet: Tertius per 25. Quartus per 26, summam colligant & abstrahant à 260. Residuum tibi dant, quod tu per 24 diuide. Quotiens indicat rem primæ personæ, fractionem diuide per 5, tum quotiens fractionis indicat secundum, & ipsa fractio fractionis Tertium.

LXVII.

Ex calculis accepit Petrus quatuordecim quoties voluit,

H₃,

sed

sed Paulus toties septenos, quoties Petrus quaternos, & Ioannes toties tredecim. Dat Ioannes ex suis tantum Paulo, quantum Paulus habuit, & Petro quantum Petrus habuit. Idem facit Petrus cum Paulo, & omnes habebunt pares summas. dicat tibi Petrus suam summam, eius tu abijce dimidium, & habebis numerum primi, in quo quoties 4, summe toties 7 habebis summam secundi, & toties si 13 sumpseris habebis tertij summam.

LXVIII.

Adhuc conceptum numerum indagare. Cogitet aliquem parem v. g. 6, duplet, habet 12 multiplicet per 5. prodeunt 60, iube illum abijcere cyfram, habet quem cogitavit.

LXIX.

Aliter hoc ipsum fit conceptus idem sextus, dupli- cet, sunt 12, addo illi 6 sunt 18, multiplicet per 5, procedunt 85. dico abijciat vltimum, & priores à sinistris duos, manebit illi quem concepit sextus. Si adhuc placet vlteriùs progredi, postquã summam fecit 85 multiplicet illam per 10, vt sint 850 ex illis auferat 250, relinquatur illi idem sextus.

LXX.

Chartas certis signis distinctas quatuor, à quatuor Personis cogitatas manifestare. Selige chartas 4 vt ex illis primus vnam sibi designet. (Similis modus fuit 31) quo facto repone. Sume rursus quatuor alias, & ex illis secundus sibi designet, quo facto repone secundo loco & sic cum tertio procede, & quarto. Tum primi dispone chartas in quatuor ordines illi sub illis directe in 4, & tertij sub illo, ac quarti ita vt faciant columnas.

Quare

Quære ex primo in qua columna habeat suam chartam, in qua dixerit, in illa tu dic primam, in qua dixerit secundus suam, dic secundam esse: in qua tertius tertiam, in qua quartus quartam.

LXXI.

In chartis tangere quot puncta aliquis habeat. Chartæ sint punctis notatæ, sintq; 52 ad similitudinem chartifoliorum, quibus Germani vtuntur, seligat amicus ex illis tres, & earum puncta notet, supererunt illi 49, de quibus sumat, & addat singulis tribus chartis tot chartas, quot puncta defunt ad 15: ita vt iam sint ter 15. Tu residuas chartas numera, & ex illis abijce 4, residuum chartarum dat numerum punctorum electorum, v. g. puncta erant chartarum 4. 7. 9. vt ad 15 ascendant, primæ addendæ chartæ 11 secundæ 8, tertiæ 6. His factis supersunt chartæ 24 ex hic abijce 4 manent 20, quot scilicet fuerunt puncta 4. 7. 9.

LXXII.

Dicere sine vlla interrogatione numerum parem quem alter clam scripsit. Scribat pro libitu v. g. 6. duplicet, fiunt 12. Hæc addo aliquem parem numerum v. g. 4. fiunt 16. Summam dimidiet, sunt 8. Ex dimidio auferat numerum primo scriptum, remanent 2, hunc scribat clam, dico quod duo illi manserint, scilicet dimidium illius, quem ipsi addidi.

LXXIII.

Idem poteris prestare modo hoc qui etiam supra intimaus. Scribat ille numerum quem vult tu etiam scribe quemuis. Da illi quemuis, & per hunc ille multiplicet eum quem scripsit per eundem tu multiplica tuum. Da pro diuifore aliquem, per quem ille suam diuidat

summam, tu per eundem tuam diuide. Rursus assigna illi numerum per quem ille suum quotientem multiplicet, tu per eundem quotientem tuum multiplica summam ille suam diuidat, per numerum quem primo scripsit, & tu diuide tuam per numerum quem primo scripsisti, quantus tibi manebit quotiens, dic & illi tantum superesse.

LXXIV.

Quantum pecunie habeat in crumena? Vulgaris hic licet modus, locum hic tamen meretur. Cogitat se habere v. g. fl. 7. Iubeo hunc triplicet numerum, & habet 21. iubeo triplicatum in duas partes æquales diuidat & quia non potest addo 1. & mihi noto 1 habet 11 abiecta altera parte. Hoc 11 triplicet, sunt 33, iubeo in duas diuidat partes æquales, ait se non posse, addo 1, mihi quia hæc secundæ diuisioni est facta additio noto 2. diuidit iam & vnâ partem abiectâ, manent illi 17. ex hac summa peto, quoties 9 potest abijcere, respondet se tantum posse semel, pro quouis 9 noto mihi 4. itaq; cum notatis prius tribus, quatuor conficit 7. & dico tot eum concepisse.

LXXV.

Vt ipse nesciens, nec volens fateatur, quot sit habiturus hospites. Conceptit se iuuitaturum 20, duplicet, sunt 40, addat 4. sunt 44 hanc summam multiplicet per 5. erunt 220 / hoc 220 multiplicet per 12 habebit 232. rursus hoc 232 per 10 ducat, habebit 2320 ex hac summa subducta 320, residuum dicat, dicit 2000 dic illi vt 2 cyfras resecet, sunt 20 quos proposuit.

LXXVI.

Hoc ipsum aliter, sed ita vt neq; tu scias. Conceptit partem

rem numerum 20, duplicet, sunt 40 addat duos sunt 42, diuidat hanc summam in duas partes sunt 21, hoc 21, per 4 multiplicet, erunt 84 demat 4 sunt 80. Dic tu, illum quartam partem huius summæ concepisse. scilicet 20.

LXXVII.

Quantum exposuerit pecunie in mundini. Cogitat se exposuisse fl. 104 summam parera, iubeo triplicet sunt 312 hanc summam dimidiet, manent 156. hoc 156 multiplicet per 6, erunt 936, manifestet hanc summam tibi, facit. Tu eam per 9 diuide, prodibit 104 summa concepta.

LXXVIII.

Quantum lucratus in ludo. Silet, & solum mente voluit 11. iubeo id duplicet sunt 22. ad hanc summam addat 12, habet 34, hos 34 diuidat per 2, erunt 17, dicat tibi istos 17, ex his tu adime 6, iam habes 11, quos ille lucratus.

LXXIX.

Hoc ipsum aliter, sed ita vt licet non dicturus sis, quantum lucratus, dicas tamen quantum habiturus tecum supputando. Cogitat se lucratum 4, tu etiam sume quemcunq; v. g. 6 ille suum triplicet, habet 12, tu tuum habet 18. ille suum bifariam diuidat, habet 6, tu tuum etiam, habes 9. hoc suum medium per 5 ille multiplicet erunt 30, tu tuum medium id est 9 per 5, erunt 45. Hoc productum 30 duplicet habet 60 tu tuum productum sunt 90. Ille suum 60 diuidat per 4, habet 15 tu tuum 90 per 4 habes etiam 15.

LXXX.

Quatuor simul cogitationes hominum pandere diu eos-

dem numeros simul concipiunt, simul operantur, sed addunt diuersos. Petrus concepit 3 duplicet. fiunt 6, addat 5, habet 11. hoc undecim per 11. ducat habet 55. istis 55 addat 10 fiunt 65. ad 65 addat Paulus 7, fiunt 72. ex his subducit 35 manent 37 Petri 3. Pauli 7 rursus concepit Paulus 3, duplicat, fiunt 6. addit 5. habet 11 hoc 11 per 5 multiplicat, habet 55. istis addit 10. procedunt 65, hos ducit in 7. excrefcunt in 720. His Ioannes addit 69 fiunt 726, demantur ex his 35 manent, 3 7. 6. Petri 3. Pauli 7. Ioannis 6.

Concepit Ioannes 3, duplicat, fiunt 6 addit 5 fiunt 11, 11 per 5 ducit habet 55 addit adhuc 10, habet 65 hos per 7 Pauli multiplicat, nascuntur 2200, his addat ipsemet 69 fiunt 7269, hic numerus aperit mentem omnium. ponatur enim in medio, & de illo tollantur 3500, residuum prodit 3 Petri, Pauli 7 Ioannis 6, & eiusdem 9, ubi etiam simul sunt residua Petri 37. Pauli 376. Ioannis 3769 hic fere coincidit cum XXVIII vnde in eius locum fit.

Diuinare in quo cumulo sit aliquis quaternio chartarum certis notis signatarum, dum instar chartifoliorum in 4 distinguantur colores. Ea chartifolia 4 sunt colorum, vt non solum eiusdem coloris, sed & numeri in eundem cumulum veniant, sic ages. Seorsim quemuis colorem in cumulum separa suum, ordine chartas vel quem habent inter se, vel qui tibi magis placuerit componendo, dum idem ordo in singulis cumulis seruetur, & memor eius fueris. Itaq; habebis quatuor cumulos quorum vnum alteri superpone illo ordine qui tibi placuerit, incipe iam in nouem cumulos distribuere ordine vnã chartam in quouis, inuertendo

uertendo partem coloratam vt delirescat, sic erunt in quolibet chartæ quatuor, cumuli autem illum ordinem seruabunt, quo tu coloris vnus chartas componebas inter se. Itaq; facile diuinabis in quouis cumulo quis sit quaternio, quam diuinationem facile alijs rebus accomodabis : nam causâ explicationis cogimur assumere in his obuijs quamuis minimè laudatis imaginibus, exempla. Quod si necdum iste modus placeat, adhuc alium supponimus.

Tres, numerum quisq; suum concepit, vnus de altero ignorans, prædico post plures operationes illis paria mansura residua. Concepit Petrus 3. Paulus 4. Ioannes 5. De illis multiplicatorẽ pro meo placito v. g. 4. per quem quisq; suum multiplicet seorsim. Sic Petrus habebit 12 Paulus 16 Ioannes 20. Multiplicatorem quem dedi illis, quisq; vel duplicet vel triplicet vt placet, duplicant vt fiat 8. istud 8 quisq; suæ addit summæ, sic Petrus habet 20 Paulus 24. Ioannes 28. Iam inueniat quisq; eum numerum qui eam proportionem habeat ad totam summam proximè collectam quam habuit ad primo conceptum illius meus multiplicator v. g. quadruplam vt scilicet summæ sit pars 4. sic Petro obuenerit 5, quarta enim est pars ipsorum 20. Paulo 6. Ioanni 7. Subtrahat ab hac quadrupla quisque numerum, quem primo conceperat, dico omnes habituros residua paria. Nam Petrus ex 5 ablati tribus habet 2. Paulus item 4 ex 6. Ioannes 5 ex 7. mei multiplicatoris dimidium, quem si dedissem, diuersum diuersa habuissent residuum, dimidia tamen.

LXXXI.

Hoc ipsum paulò aliter, quod initio præteriti puncti actum.

actum. Cogitavit v. g. Petrus 3. Paulus 5. Ioannes 8. Iacobus 2. Petrus suum duplicet, habet 6. addit 5 habet 11, quæ per 5. multiplicet habet 55. Producto huic addit Paulus suum 55 constituunt 60. illis adduntur 10, sunt 70. quæ per se ducta faciunt 700. Addit etiam Ioannes suos 8 sunt 708. quæ multiplicata per 10, dant 7080. addit deniq; suum Iacobus, & procedunt 7082. Dicunt tibi istam summam. ex qua tu subtrahere 3500, manebunt 3. 5 8. 2. numeri ordine prout à personis concepti fuerunt. Simile quid supra de annulo diximus. hâc arte poteris vti diuinando quæ puncta habuerit quis quaternâ alexæ projectione.

LXXXII.

Chartam cogitatam diuinare. Chartas quotcunque volueris notatas obuerte amico vt eam sibi notet, & quæ sit & quota in ordine : sed sigillatim obuertas, & numerum nota quot obuertisti, his adde pro placito tuo quotcunq; dommodo numeri memineris, & ita compone vt ostensarum amico prima ponatur primo, huic incumbat à te vna ex adiectis, & sic alternatim ad finem in cumulo omnes componantur quo facto rursus obuerte amico vt videat quota sit in ordine. dicit v. g. sextam, pone omnes in cumulo & incipe numerare primam apellando dextram & sic deinceps, donec venias ad numerum omnium chartarum, illius enim vltima dabit cogitatam.

LXXXIII.

Annos vitæ alicuius dicere, quos ille occultat. Iubeo illos duplicet, erant v. g. 18, duplicati sunt 36. huic summæ adijciat 4, sunt 40. hoc productum per 5
multi-

multiplicet 205 sunt. huic summæ apponat 12. vt sint 217, hoc productum per 10 multiplicet, oriuntur 2170. hanc ergo saltem prædat summam facit. ex summa ista subduco 320. residui sunt 1850, duos posteriores, seu qui sunt à dextris abijcio residui sunt 18, ætas occultata.

LXXXIV.

Hoc ipsum aliter. Annos habet 20. iubeo duplicet, sunt 40. Adde illi annos 100, quot illi vitæ precor, sunt 140 volo hunc numerum in partes duas æquales diuidat, facit, sunt 70. & hanc summam quadruplicet & mihi exhibeat, exhibet 280. ego illius abijcio dimidium sunt 140. Subtrahō etiam 100 quos addidi manent 40. residuum bifariam diuido & dico illum 20 annos habere.

Nota si numerus duplicatus & auctus impar fuerit, adeoq; diuidi bifariam non possit, adde illi vel de me 1. Si addidisti, tuæ summæ deme 1. Si dempsisti, tuæ summæ adde 1.

LXXXV.

Quem quis è 16 amicis sibi deligit, idem de charissimis. Scibe eorum nomina in quadrato sic.

Petrus, Paulus, Ioannes, Thomas.

Iacobus, Casimirus, Albertus, Stanislaus.

Sigismundus, Antonius, Marcus, Simon.

Ioseph, Sebastianus, Lucas, Martinus.

Obuerte illi dicat in quota columna, dicit in tertia v. g. Albertus. Rursus describe, vt è columnis facias versus sic.

Petrus, Iacobus, Sigismundus, Ioseph,

Paulus, Casimirus, Antonius, Sebastianus,

Ioan-

Ioannes, Albertus, Marcus, Lucas,
Thomas, Stanislaus, Simon, Martinus.

Rursus pete in qua columna, ait in secunda. Dic ergo eum esse Albertum, prior enim numeros 3, indicat modernum versum, posterior 2 in versu nomen secundum.

LXXXVI.

Quantum superest pecuniæ amico. Super sunt v. g. 10; iubeo duplicet, sunt 20, addat 5 sunt 25. hanc summam per 5 multiplicet, 125 creuerunt. Addat 10. sunt 135. hoc productum per 10 multiplicet, sunt 1250. Prodat summam istam, prodit, subduco ex illa 350. manent 1000, abijcio duas à dextris figuras, residuum 10 dicit mihi residuum illius pecuniæ.

LXXXVII.

An in manu par habeat? Iubeo duplicet, eum qui in sinistra est, qui in dextra triplicet, & addit simul summam dicat an sit par. Si par in dextra fuit par, si impar in sinistra fuit par.

LXXXVIII.

Diuidere inter personas tres, ita quatuor res aut numeros sine fractione, vt non plus habeat vnus quàm alter? est ludicrum. Secundo dentur duo, primo & tertio singulæ, sic non habet plus vnus à quocunq; sine numeres quàm alter, id est quàm secundus. Sed quia hoc valde ludicrum aliud magis serium substituimus. *Summam alteri dicere quam quis post multas operationes Arithmeticas consecit.* Assumpsit qualemcunq; numerum v. g. 100. eum partitus in partes tres 20. 30. 50. quamlibet partem per seipsam multiplicat, prodeunt 400. 900. 2500. Duos postremos, scilicet 30. &

& 50 coniungit, sunt 80, per 80 multiplicat primum sunt 1600, hæc 1600 duplicata sunt 3200. Numerum medium per vltimum multiplicata erunt 1500 quæ duplicata erunt 3000. Hæc omnia in summam collecta dant 10000.

4 0 0
9 0 0
2 5 0 0
3 0 0 0
3 2 0 0
1 0 0 0 0

100000 At vero eandem summam habebō si 100, quos ille assumpsit per seipſos multiplicauero.

LXXXIX.

Diuinare quo ordine imagines aut chartæ instar Chartifoliorum notate se consequantur. Disponantur chartæ in quatuor cumulos, vt color quilibet sit seorsim & in quolibet colore isto ordine quem sequens sententia innuit componantur. v. g. *Primum dno denuſ sex, octo: Tum quinq; & septem, tum demum nona sequatur.* Hoc est tot puncta habentes chartæ, quod chartifolijs accommodari potest. Si pro 4 ponatur, sub pedibus habens notam pro quinque habens supra caput, pro 12 Rex, pro primo caput chartifoliorum in valore. His habitis componantur cumuli vnus supra alium, Quo facto, aliquoties alter deponat quot volet ex cumulo omnium, sed tu quamlibet depositionem statim pone sub totum cumulū. His peractis vide quæ sit vltima, tum diuina secuturam desuper deponendo, illa enim sequetur quæ in versiculis est sequens, & sic diuinando deinceps procede donec tota chartifolia percurreris.

XC.

Ex decem propositis rebus pudet fateri aliquem quid sibi elegerit. Sic secretum elicies scias numerum omnium rerum ut in proposito sunt 10. poterant esse plures. Perinde esset. Dico si inceperit numerare à 10 summa rerum omnium, rem lectam appellando decimam, sequentem undecimam, & sic deinceps ad initium redeundo, vigesima erit quam ipse elegit.

XCI.

In quo angulo hypocausti rem quis abscondit; Angulis attribuantur numeri, primo vnus, secundo duo, tertio tres, quarto quatuor. Sit iam deposita res in angulo quarto, reliquos omnes in summam colligat. fit 6, addat 10, fiunt 16. Dicat tibi summam, hanc tu subtrahe à 20 residuum tibi dabit angulum.

XCII.

Quot puncta in alea me absente ceciderunt. Ceciderint v. g. 4. Iubeo totidem addat, & fiunt 8, summæ addat tantundem fiunt 16, & rursus tantundem fiunt 32. hanc summam mihi pandat, hoc diuiso per 2, fiunt 16, hoc rursus per 2, fiunt 8, rursus per 2 fiunt 4, quot scilicet ille puncta iecit.

XCIII.

Cogitat aliquem numerum paruum. Dico assumat tot. Quod ad 20 illi desunt, assumit v. g. 13 quia antea 7 conceperat, abijciat tot quot conceperat è summa, residuum mihi pandat scilicet 13, quot hic desunt ad 20, tot illum dico concepisse nimirum 7. & est res parua.

XCIV.

Sunt v. g. 10 persona ex illis aliqua annulum accepit, nescio

nescio quæ? porrexit alteri nescio cui? hæc rursus alteri
 item nescio, & hæc adhuc alteri & sic deinceps. Septem
 enim erant, prodere se nolunt, tantum numerant se
 ordine, & prima, secunda, tertia, res, denominant
 primam, secundam &c. Sunt enim res etiam 7. Pri-
 ma itaq; dicit, omnium numerus reliquarum persona-
 rum desumptus à rebus, quas quævis habet dempto
 meo est 24. Secunda, omnium dempto meo est 23.
 Tertia omnium dempto 26. Quarta omnium dem-
 pto meo sunt 22. Quinta omnium dempto meo 21.
 Sexta omnium sunt 27. Septima ait esse 25. Noto
 mihi ordine hos numeros. Prima 24. Secunda 23.
 Tertia 26. Quarta 22. Quinta 21. Sexta 27. Septi-
 ma 25 & abijcio priores notas nimirum 2. vt maneat
 tantum posteriores, inter quas speculor quæ est ma-
 xima inuenio 7. illi addo 1, fiunt 8. ab 8 singulas or-
 dine subduco. Primæ 4, manent 4, igitur rem quar-
 tam accepit. Secundæ 3, manent 5 numerus rei quam
 accepit. Tertiæ 6, manent pro illa 2. Quartæ 2, re-
 manent 6. Quartæ 1, pro illa res septima. Sextæ 7
 pro illa res prima. Septimæ quinq; pro illa res tertia,
 per 3 residuum indicatur. valet artificium etiam ad
 Maiores numeros, & sic poteris agnoscere quos ami-
 cos sibi aliqui delegerint, dum modo omnes qui sunt
 propositi assumantur, sic verò agunt. Numerum pri-
 mo omnium rerum sibi designant. Sint 7. numeri 1. 2.
 3. 4. 5. 6. 7. faciunt 28 vt quisq; tibi rem suam pro-
 ponat quam accepit à 28 subducat, & residuum di-
 cat, hoc enim summam constituet omnium demptæ
 propria.

XCV.

Proiectum est pomum inter centum vel mille personas?
 I
 Iubeor

Iubeor diuinare quota persona illud accepit, accepit verò 22. Quæro quot figuris illa persona scribatur. Respondent duabus. Accipio duos numeros se ordine naturali immediatè sequentes v. g. 14 & 15, vt inter se multiplicati sint plurium figurarum, quàm conceptus, id est in præfenti trium, hi enim multiplicati sunt 230. Peto numerum electam per meum priorem diuidat, id est per 14, dicat mihi residuum, sunt 8, quæ ego per meum posteriorem multiplico fiunt 120. hoc productum mihi seruo Rursus peto vt numerum illius qui accepit pomum per meum posteriorem diuidat id est per 15. facit, dicat residuum, sunt 7. Meum priorem 14 per seipsum multiplico, fiunt 196. quem per residuum ex diuisione facta multiplico id est per 7. fit aggregatum 1372 & hoc aggregatum diuido per multiplicationem numerorum meorum id est per 230. Residuum quod manebit ex hac diuisione 22 erit numerus conceptus.

XCVI.

Quidam amisit pecuniam, quæro quantum? Respondet quando numerari aureos binos, supererat vnus in fine, quando ternos supererant duo. Quando quaternos supererant tres. Quando quinos supererant 4. Quando senos quinque. Quando septenos nihil. Quot ergo fuerunt? accipio illum terminum in quo nihil supererat scilicet 7, & illum multiplico per eundem decade auctum (& similiter in alijs operandum) fiunt 119. qui respondent quæsito.

XCVII.

Quot habeat Fratres & Sorores? Habet fratres 7. sorores 3. Sed hunc numerum tegit, sic ipsum elicio.

Nume-

Numerum fratrum per 10 multiplicet, fient 70, addat numerum sororum fient 73, hoc totum per 10 multiplicet fient 730. Summæ addat 9 fiant 739. & hoc aggregatum tibi pandat, ex illo tu vltimum qui est ad tuam dextram abijce, residuorum duorum primus ad sinistram dabit Fratrum numerum, alter sororum.

XCVIII.

Quot milites aliquis ductor habeat? Nec vult pandere, nec numerum detegi, saltem dicam illi, si haberet tot, quot ipsi voueo, post certas exclusiones quot ipsi mansuri. Habet 125, quos ego ignoro, Precor vt habeat toties tot quot habet id est 125 centies vigesies quinquies, pro quo 125 per 125 multiplicet prodit summa 15625. Non hic mea vota subsistunt, opto adhuc vt hanc summam habeat toties quot habet, milites, id est multiplicet per 125, haberet 1953125. Abijciat iam ex istis 9 vti in nouenaria probatione solet abijci quoties potest addendo sibi istos numeros. abiecit, dico vel ipsi nihil mansisse vel 1 vel 8. Hæc est proprietates numeri cubici.

XCIX.

Atq; vt centenarius centenario concludatur. Centum milites egerunt prædas, quantum extulerunt ignoratur, solum modò primus se dicit accepisse fl. 4. alter verò 9 & sic deinceps, quantum vltimus, quantum omnes. Soluitur per progressionem Arithmeticam. Termini sunt 100. differentia 5 quâ vnus miles alterum excedit, ex centum tollo 1. sunt 99, hoc residuum 99 per 5 multiplico fiant 495 addo illi primum 4, dico ergo vltimum accepisse florenos 499.

vt summam omnium habeam, huic vltimo qui est 499 addo primum scilicet 4. fiunt 503 quos per 50 dimidium scilicet militum multiplico fiunt 25150 quot scilicet florenos isti milites extulerunt. Sed quia hoc minus olet diuinationem, substituimus illi aliud.

C.

Conceperit quispiam v. g. 6. duplicet fiunt 12, multiplicet per 5, & prodibunt 60, si abiecerit cyfram prodibit numerus quem concepit.

Idem occultius. Sit conceptus 6, duplicet, facti sunt 12, adde illis 6, fient 18, hanc summam per 5 multiplicet, fient 85, dicat tibi summam, ex ea tu abijce 5, & ex residuo duos, manent 6, quos die illum cogitasse. *Magis adhuc inuolues* Postquam multiplicauit & confecit 85. multiplicet rursus per 10, fiet summa 850, & hanc dicat tibi, ex ea tu abijce 250, manebit residuum sex, quod ille conceperat.

Sed & aliud substituamus, nimirum dicere quot numeros alter me absente notauerit? Alliget numeros rebus, vel assumat chartas lusorias numeris punctorum notatas, ita vt notet XI principalis, alia verò quæ per personas exprimunt, X: Iam proponantur 36 chartæ me nesciente; ex ijs Amicus eligat quatuor, quas ego ignoro: iubeo cuiq; addat chartæ alias e propositis 36 tot vt cum illius sumptæ punctis numerum ipsæ seipsis punctorum 14. componant, relinquat verò residuas. Fuerunt apud illum chartæ X. IX. VIII. VII. numerorum. priori addidit IV chartas, secundæ V. tertiæ VI. quartæ VII. manserunt chartæ 10, hoc 10 addo ad 24, dabunt numerum punctorum, & si euadent

dent combinationes 21 incipiendo à 0 inclusiue, quando scilicet nulla remansit charta.

C A P V T VIII.

Verum quia pag. 20 diximus cum qui tabulam Pythagoricam in longum protraheret quod habiturus esset diuisiones & multiplicationes paratas hoc exponamus amplius, & plures eiusdem tabulæ pro complemento, vsus explicemus. Quod Additionem & subtractionem attinet, paruum hic habent vsus, fieri tamen & exerceri possunt in hac tabula & *Additio* quidem in hunc modum. Si accipias duos numeros in primo ordine numerorum versus dextram progredientium, & vterq; eorum sit par, vel impar, siue sint simplices, siue non: siue proxime se consequentes, siue non: tunc numerum interualla, & sub vltimo primæ medietatis reperietur summa eorum, vt si velis coniungere 4 & 6, sub 5 reperiens 10 quæ est summa illorum duorum numerorum. Si sex & 12 sub 8 reperiens 18. si alteruter sit inæqualis habebis summam, si numero primæ medietati sub scripto adijcias 1. vt si velis coniungere 5 & 8, sub sex reperiens 12, quibus si adijngas 1, habebis totam summam. Quod si numeros ex secundo ordine accipias in secunda etiam linea sub medio, dicto modo reperiens. Si ex tertio, in tertia linea: si ex quarto, in quarta, & sic deinceps. Semper sub medio tot lineis descendere debes, quot significat numerus primus ordinis ex quo numeros addendos accepisti. Simili etiam modo in latere sinistro operaberis.

Subtractio fit in hunc modum. Cum in eodem ordine accipis duos numeros siue simplices, siue compositos, siue mistos: ex quorum maiore velis minorem subtrahere, tunc quot vnitates minor numerus significat, tot locis à maiore numero retrocedas, & in vltimo loco numerum restantem reperies: atq; hoc in primis solum numerorum ordinibus contingit. In secundo verò numerorum ordine, & reliquis sequentibus, oportet versus alterum latus procedere, & quot vnitates primus numerus eiusdem ordinis significat, tot locis retrocedendum est, & in vltimo loco reperies residuum. v. g. si in tertio spatio perpendiculari accipias duos numeros, videlicet 9 & 24, quorum, illum minorem ab hoc maiore subducere velis, primum à numero 9 versus sinistram procedas, & reperies primum numerum eiusdem ordinis lateralis esse 3, si ergò à 24 tribus locis retrocedas, incidēs in 15 quæ significabunt residuum, atq; simili etiam modo in ceteris operandum est.

Pro *multiplicatione* quæ re vnum Numerum ab vno latere sinistro scilicet, aut supero, & alterum ab altero & in angulo communi productum reperies. Pro magnorum Numerorum multiplicationibus potissimum in ordine ad diuisionem dedimus dispositionē tabulæ Pythagoricæ pag. 22. Circa illam hoc solum addimus. Possē disponi illam in circulo hoc modo.

Sint circuli concentrici decem: vndecimum fundamentum cui affigantur in centro, circa quod liberè moueantur. Diuidantur in partes æquales 10, & quæuis in 10 subdiuidatur, sic erunt diuisiones 100 quæ productis à centro rectis coniungantur. Iam vni
decadi

decadi inscripta paginâ, 22, tabula imponatur, secundæ decadi eadem tabula sed in extimo circulo incipiat describi ab ordine secundo, in tertia decade à tertio & sic deinceps. Singularum etiam decadam verticibus, id est radio transeunti per initia earum numeri eo ordine & ab eo incipientes quomodo inscriptæ sunt ipsæ tabulæ. Fundamento denique numeri incipientes ab 1, usque ad 9. & 0, recurrant quoties opus, & iam absoluta erit tota Arithmetica. Vtusus eius, circuli adducantur prout exigunt multiplicatoris numeri, ad numeros multiplicandos, & iam tota absoluta multiplicatio. Hoc ipsam adhuc commodius exprimitur in cylindro datis mobilibus circulis.

Pro diuisione quære diuisorem in alterutro latere, & ab eo rectè progredere, vel à supero deorsum, vel à laterali dextrorsum, donec in eodem ordine numerorum reperias, diuidendum Numerum, vel si is præcisè non reperiatur, proximè minorem: & alter lateralis ostendet quotientem: Præcisè quidem, si numerum partiendum, præcisè reperisti: cum residuo verò, si numerum proximè minorem accepisti. Nam illæ unitates in diuidendo Numero omissæ, residuæ erunt: ac proinde ad minutias reducendæ. Ita in exemplo.

In emptione & venditione, accipiet Numerum rerum in vno latere, & numerum pretij ex illis rebus in latere alio: dabitur pretium rerum omnium simul in angulo communi. Sed pecunia prius ad eandem speciem reducenda: si diuersa fuerit. Si scias totum pretium & numerum rerum, non autem pretium cuiusque, tum quære numerum rerum in altero latere,

& progredere, donec in eodem ordine reperias totum pretium vel numerum proximè minorem, & alter numerus lateralis pretium vnius rei ostendet. Quodsi scias pretium totum, & etiam cuiuslibet rei, non autem numerum rerum: tum quæres pretium vnius ex illis rebus in alterutro latere, & progredieris vt prius, donec reperias totum pretium, & alter numeralis lateralis numerum omnium rerum significabit.

Vt commutes maiorem monetam in minorem. Quære maiorem in vno latere, & numerum minoris vni ex maioribus respondentem in altero, & in angulo communi reperies summam omnium minorum, toti summæ respondentium. Ita vt Commutes Marcas in florenos, multiplica modo dicto per 48, diuide per 30. & è contra, vt florenos in Marcas: multiplica per 30. diuide per 48.

Vt minorem monetam in maiorem commutes, numerum n minoris monetæ vni ex maioribus respondentem quære in vno latere, & progredere donec reperias summam omnium minorum, quia tunc in altero latere respondente reperies summam omnium maioris monetæ, quæ omnibus minoribus æquualet.

Vt exercitum Ductor in certos ordines distribuatur, tunc numerum ordinum in alterutro latere quærat, & in eo progrediatur donec summam totius exercitûs reperiat, vel numerum proximè minorem: & alter numerus lateralis significabit numerum militum quot in vno ordine possint constitui. Quodsi Dux sciat numerum totius Exercitûs, & velit certum numerum agminum constituere, nesciat autem quot-

nam

nam milites pro vno agmine assignare debeat. Primo numerum agminum in alterutro latere quærat, & ab eo progrediatur donec numerum totius exercitus reperiat, atq; in altero latere apparebit numerus militum qui vni agmini assignari debent.

Vt exerceas *Regulam Trium*, cuius etiam meminimus pag. 41 in fine numerum v. g. pretij in alterutro latere, & numerum qui quæstionem habet annexam, de quo scilicet dubitatur, in altero latere, & numerus quæsitus in angulo communi reperietur. vt si dicas, 1 dat 4 quot dabunt 9? Quæro in vno latere 4, in altero 9, & in angulo communi reperies 36 quem numerum quærebas.

Regulæ Societatis Mercatorie seruiet tabula eadem. Pretium omnium in vnâ summam collectum, in alterutro latere quæras, & inde progredere donec totum lucrum reperias, atque primum lateralem numerum nota. tandem ex altero latere pretia singulorum quære, & progredere vsq; ad angulum communem à laterali scilicet numero notato prius inuento, & ibi pretia singulorum inuenies, sit exemplo. Tres inierunt Societatem Mercatoriam, & vnus dedit fl. 4. alter 6, tertius 8, & lucrati sunt 48. fl. tum summam pretij quære in sinistro latere, & progredere in ea serie numerorū donec inuenias 48, tū ascende sursum & vide quis illi correspondeat, scilicet 3, dein in sinistro latere pretium singulorum quære & vsq; ad tertiam seriem numerorum progredere, cuius caput est 3, & ibi in angulo communi pretia singulorum reperies. Nam qui dedit 4. habebit 12. qui dedit 6. habebit 18. & qui 8, habebit 24.

Radice[m] Quadratam erues, duc diagonium per 1. 4. 9. 16. 25. 36. 49. &c. descendendo versùs dextram, & numerum ex quo radix educenda aut eo proximè minorem quare in prima columna à dextris, radix erit; numerus, qui in illo versu à diagonali secatur linea. Vt verò approximes ad veram quadratam radicem in quouis numero, v. g. ex 2088, radix extrahitur 45, manet residuum 63, huic residuo duas adiunge cyfras & continua operationem, prodibit 464. & vltimo abiecto ratione cyfrarum erit $45 \frac{6}{10}$ radix propior, quodsi adhuc propiorem velis, huic residuo quod ex hac mansit operatione adhuc appone & similiter operare fiet $45 \frac{69}{100}$ & sic deinceps, ita vt in prima operatione 10, in altera 100, in tertia 1000 & sic deinceps adscribas

Progressionem Arithmetica[m] dant singulæ columnæ tabulæ istius: *Geometricam* quærendo in columnarum vertice denominatorem, & in prima columna terminum productum, nam in vicina ei respondebit sequens terminus, ita diagramma propagationis Hominiû producetur, dato si vnusquisq; decimo septimo anno ineunte prolem suscepit ita vt octo procreauerit filios, ad annum 24 intra 28, ab initio mundi tanta est summa vnus progenitoris.

Anni ab inicio mundi.	Filij
1 8	8
3 1	6 4
5 4	5 1 2
7 7	4 0 9 6
1 0 0	3 2 7 6 8
1 2 3	2 6 2 1 4 4
1 4 6	2 0 9 7 1 5 2
1 4 9	1 6 7 7 7 2 1 6
1 9 2	1 3 4 2 1 7 7 2 8
2 1 5	1 0 6 5 7 4 1 8 2 4
2 3 8	8 5 2 5 9 3 4 5 9 2
2 6 2	1 6 8 2 0 7 4 7 6 7 3 6
2 8 5	5 4 5 6 5 9 8 1 3 8 8 8

Summa hominū 6 2 3 6 1 2 3 5 8 7 2 8

Ita Ghristus D. Lucae 11. docet expulsus immundum Spiritum assumere 7 nequiores se, itaque post relapsū.

Primum erunt	8
Secundum	64
Tertium	512
Quartum	4096
Quintum	32768
Octaum	16777216
Nonum	134217728
Decimum	1073741824
Decimum sextum	281474976710656
Decimum nonum	1407374883553280
Vigefimum	11258999068426240

Post Quinquagesimum erunt plures quam numerus

merus arenularum qui impleret vniuersum vsque firmamentum.

In hac etiam progressionē procedit serā Salomonis quæ ex meris annulis conficitur, merisque æneis constat filis, siue illam claudas siue aperias. Pro praxi eius has regulas suggessit quidam Amicus. Vnus annulus ascendit, duo descendunt. vide quid proximè fieri possit, demitti nimirum, an imponi, retractā nauiculā, annulus. E contra. vnus descendit, duo ascendunt, vide quid proximè fieri possit, & hæ duæ regulæ alternant.

De *Algebra* hoc tantum placuit attingere quod & illa sit quædam regula numerorum sed subtilior cæteris, ob quod dicitur & *Ars maior*, & *Regula Censûs & Rei* hoc est Radicis & Quadrati, quia vt plurimum radicem extractione vtitur. Italis dicitur *Regula Cose* quia Radicem illi vocant *Cosam*. ex quo etiam ab aliquibus vocatur *Regula Cossica*. Arabes alij vocant *Algebram*, alij *Almuhabulam*, alij hoc vtrumque nomen coniungunt. Habet specialem modum addendi, subtrahendi, & alias operationes numerorum: quorum triplex genus statuunt. 1. *Cossicos* vocant vel denominatos qui in aliqua Geometrica progressionē ab 1 sumpto initio reperiuntur. tales sunt Radices siue res, Zensus siue Quadratus, Zenzensus siue Quadrati quadratus, quem aliqui vocant *Sur-solidum*, vel *Super-solidum*, Itali *Relatum*. Zensicubus seu Quadratus cubi, vel Cubizensus, Quadrati cubus, Cubi Quadratus. Bissurdesolidus vel *super-solidus secundus*, Italis *Relatum secundum*. Zenzizenensus seu Quadratus quadrati quadrati. Cubicubus, seu Cu-

bus

et vna v. Zambo.

bus cubi Zensurdefolidus, seu Quadratus Surdefolidi, vel Surdefolidus Quadrati, Italis census Relati primi. Surdefolidus, seu Terfurdefolidus, Italis Relatum Tertium. qui omnes numeri proprijs characteribus exprimentur.

In altero genere insunt numeri qui Radicales appellantur, vt Radix Quadrata, Cubica, & eiusmodi numeri siue eam habeant, siue non, radicem. In tertio genere, numeri radicales numerorum eius generis, qui primo loco positi sunt à nobis, quales sunt Radix Quadrata vel Cubica, & eiusmodi, sed hæc vt inuuisse, non erat alienum à præsentis tractione :

ita profequi alterius erit instituti. Hæc
quæcunque dicta sunt breuiter
de numeris. sint

Ad Maiorem Dei gloriam & Beatissimæ Virginis absq; macula conceptæ Honorem.

S. Hieronymus Epist. ad Pammach. 50.

Aut profer meliores, & me conuiuâ vtere : aut qualicumq; nostrâ cenulâ contentus esto.

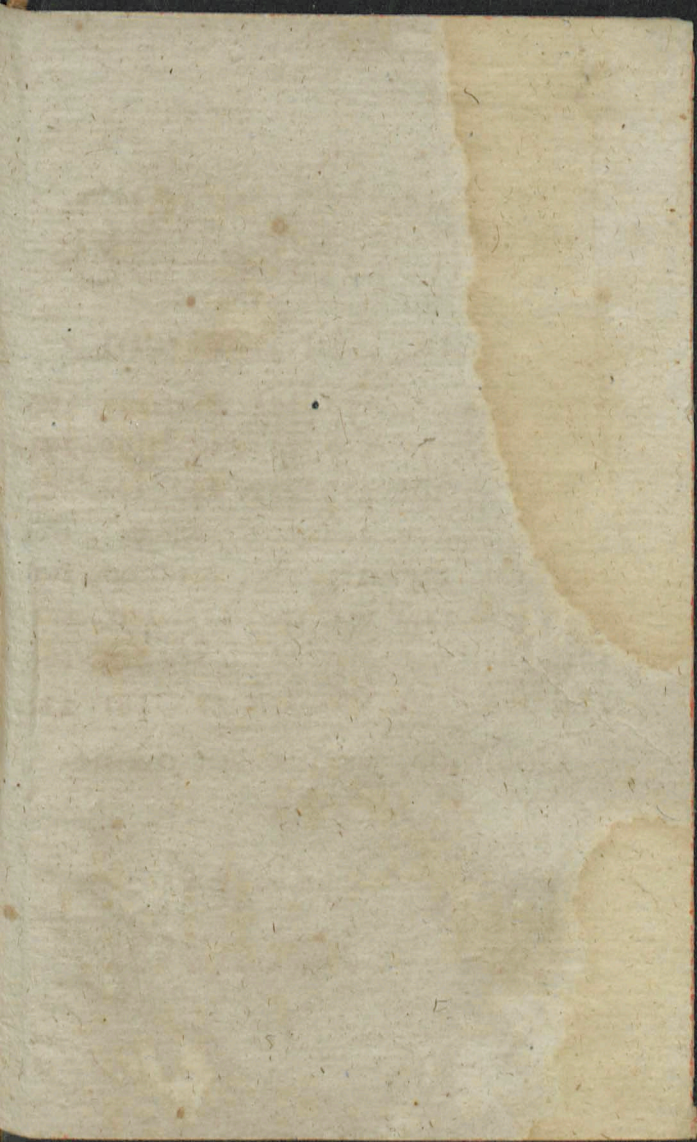

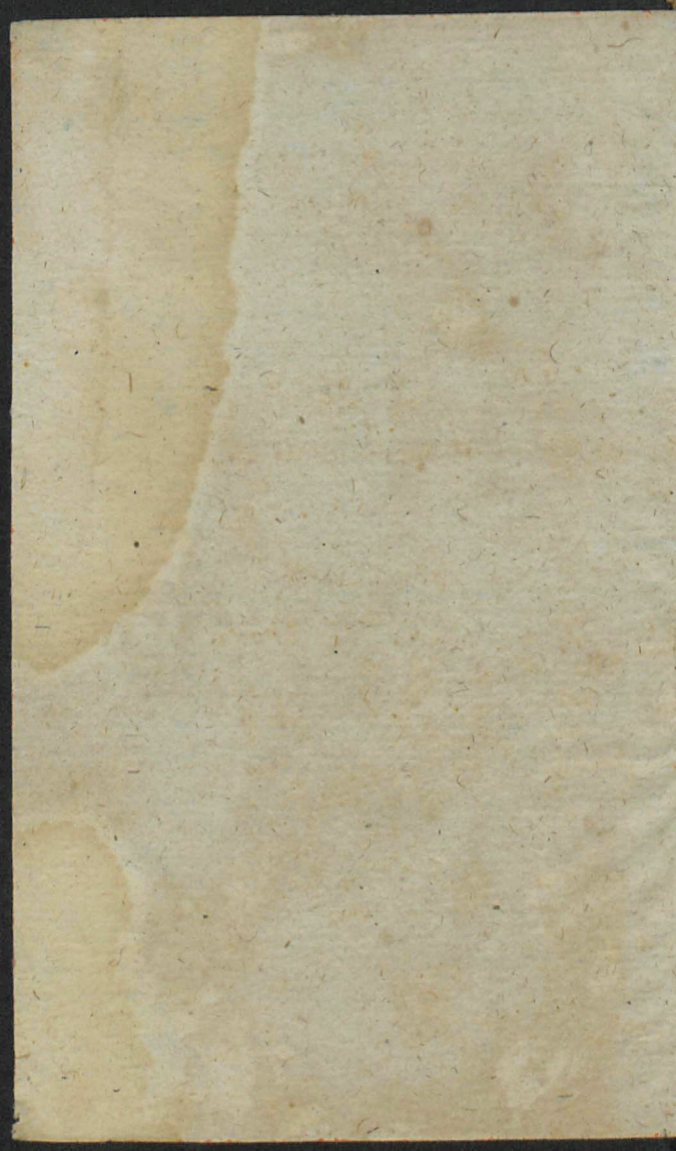
Anno Christi quem

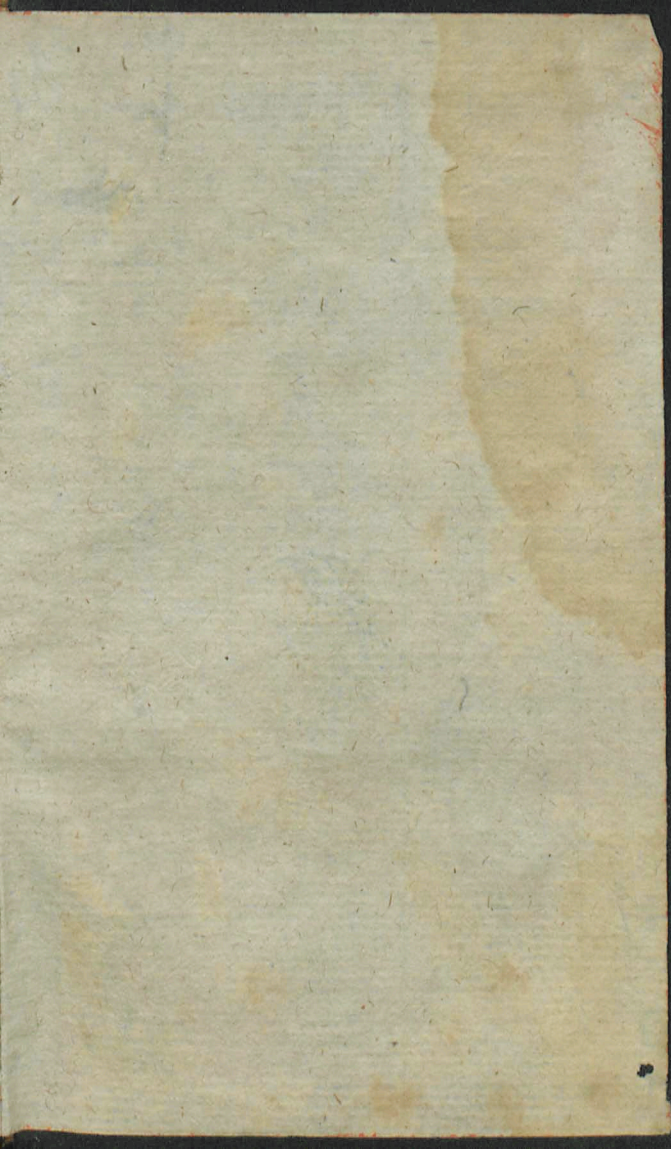
197. 232. 233. 179. 178. 236. 237. 176.
223. 189. 188. 226. 227. 185. 199. 231.
216. 212. 196. 218. 219. 293. 292. 222.
206. 208. 209. 204. 202. 227. 213. 199.
214. 201. 216. 211. 210. 204. 206. 206.
191. 221. 221. 194. 195. 218. 216. 212.
183. 229. 228. 186. 203. 225. 224. 190.
238. 176. 177. 250. 234. 180. 181. 232.

Columna, versus, aut diame-
ter edocet.

Ex Libris
M. SIGISMUNDI ALEXANDRI
NAŁEĆZ de Włyn
W Ł Y N S K I,
in Universitate Cracov: Doctoris &
Professoris, Presbyteri Sæcularis.

